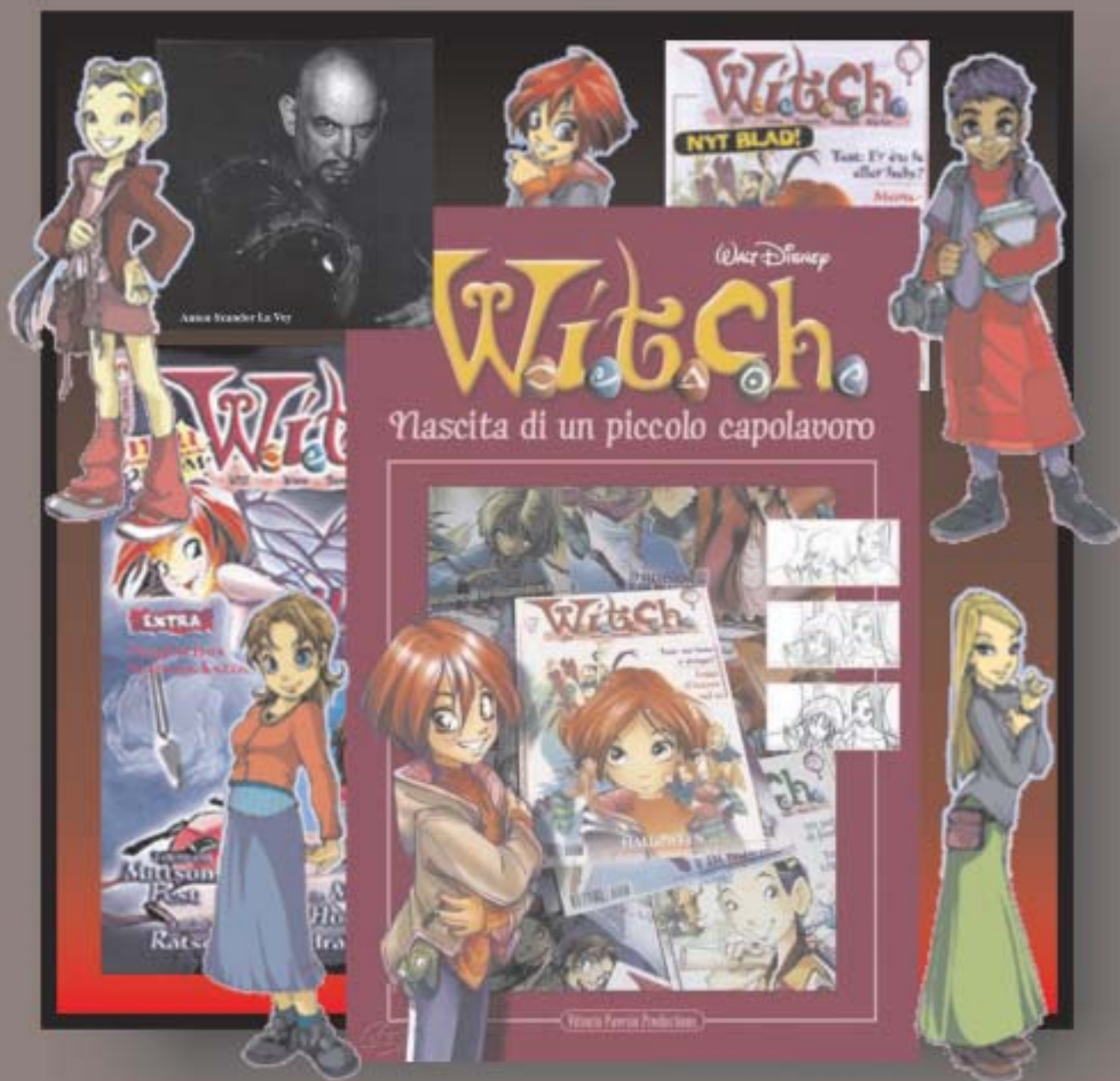

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002, ΤΕΥΧΟΣ 30

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰασίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναήλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς. Τηλ.: 210 6082271 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολὴ σας.

Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ

(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς) ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<p>Μήνυμα Ἀρχιεπισκόπου στή 14΄ Συνδιάσκεψη . 2</p> <p>«Ὁ Ὑπερβατικός Διαλογισμός τοῦ Μαχαρίσι», τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ . . . . . 3</p> <p>«Ἡ ἀλήθεια», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου (†) . . . . . 5</p> <p>«Συνέχεια ἢ ὀπισθοδρόμηση», τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ . . . . . 8</p> <p>«Ἡ “κενή” ὑπαρξη καί ὁ μηδενισμός τοῦ ἀνθρώπου», τοῦ κ. Κων/νου Γρηγοριάδη . . . 9</p> <p>«Ἡ πρώτη προσέγγιση», τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου . . . . . 11</p> <p>«Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐταιρείας “Σκοπιά”», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου . . . . . 14</p> <p>«“Παιδικά” περιοδικά», τοῦ κ. Ἰωάννη Μηλιώνη . . . . . 16</p> <p>«Νέα Ἐποχή καί “Νέα” τηλεόραση» (6΄ μέρος), τῆς κ. Δάφνης Βαρθιτωιάτη . . . . . 21</p> <p>«Εἶναι ἡ Παράδοση πρόοδος ἢ ὀπισθοδρόμηση;», τοῦ κ. Κων/νου Χολέβα . . . . . 24</p> <p>«Ἡ πνευματική τροφή τῶν παιδιῶν μας» (6΄ μέρος), τοῦ κ. Βησσαρίωνα Μπακόλα . . 25</p>	<p>Πορίσματα τῆς 14΄ Συνδιάσκεψης . . . . . 27</p> <p>Εἰδήσεις - Σχόλια</p> <p>Κάθε Γενάρη . . . . . 30</p> <p>«Μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές» . . . . . 32</p> <p>«Ποῦ πηγαίνεις παιδί μου;... », μέρος α΄ . . . 33</p> <p>«Ποῦ πηγαίνεις παιδί μου;... », μέρος β΄ . . . 34</p> <p>«Τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας προειδοποιεῖ...» . . . 36</p> <p>Ἡ «παραίτηση», μέρος α΄ . . . . . 37</p> <p>Ἡ «παραίτηση», μέρος β΄ . . . . . 39</p> <p>Ἀπόφαση Ἐφετείου . . . . . 40</p> <p>«Ψευδοθρησκεία μέ βούλα» . . . . . 40</p> <p>«Ἡ Σαϊεντολογία δέν εἶναι θρησκεία» . . . . 41</p> <p>Τά δύο πρόσωπα τοῦ Ἰανοῦ . . . . . 41</p> <p>«Εἰρηνική θρησκεία...!» . . . . . 42</p> <p>Διάφορα «ἐν συντομίᾳ» . . . . . 44</p> <p>Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις . . . . . 46</p> <p>Ραδιοφωνικές ἐκπομπές . . . . . 47</p> <p>Βιβλιοπαρουσιάσεις . . . . . 48</p>
---	--

TABLE OF CONTENTS

<p><i>The Archbishop’s Message to the 14th Conference</i> 2</p> <p>“<i>The Transcendental Meditation of the Maharaji</i>”, by Fr. Kyriakos Tsouros . . . . . 3</p> <p>“<i>Truth</i>”, by Fr. Antonios Alevizopoulos (†) . . . . 5</p> <p>“<i>Continuation or Retrogression</i>”, by Fr. Georgios Metallinos . . . . . 8</p> <p>“<i>‘Empty’ Existence and Man’s Nihilism</i>”, by Constantinos Gregoriades . . . . . 9</p> <p>“<i>The First Approach</i>”, by Athanasios Neophotistos . . . . . 11</p> <p>“<i>The Identity of the WatchTower Corporation</i>”, by Anna Bourdakou . . . . . 14</p> <p>“<i>Children’s’ Magazines</i>”, by Ioannis Milonias . . 16</p> <p>“<i>New Age and ‘New’ Television</i>” (Part II), by Daphne Varvitsioti . . . . . 21</p> <p>“<i>Is Tradition Progress or Retrogression?</i>”, by Constantinos Holevas . . . . . 24</p> <p>“<i>The Spiritual Food of our Children</i>”, by Vessarion Bakolas . . . . . 25</p>	<p><i>The Conclusions of the 14th Conference</i> . . . . . 27</p> <p>News - Comments</p> <p><i>Every January</i> . . . . . 30</p> <p>“<i>I like Satanists</i>” . . . . . 32</p> <p>“<i>Where are you Going, My Child?</i>” (Part I) . . . 33</p> <p>“<i>Where are you Going, My Child?</i>” (Part II) . . . 34</p> <p>“<i>The Ministry of Health Warns...</i>” . . . . . 36</p> <p>“<i>The ‘Resignation’</i>” (Part I) . . . . . 37</p> <p>“<i>The ‘Resignation’</i>” (Part II) . . . . . 39</p> <p><i>A Decision of the Appellate Court</i> . . . . . 40</p> <p>“<i>A False Religion with Certification</i>” . . . . . 40</p> <p>“<i>Scientology is not a Religion</i>” . . . . . 41</p> <p>“<i>The Two Faces of Janus</i>” . . . . . 41</p> <p>“<i>A Peaceful Religion...!</i>” . . . . . 42</p> <p><i>Sundry items “in brief”</i> . . . . . 44</p> <p><i>Ministries and Functions</i> . . . . . 46</p> <p><i>Radio Programmes</i> . . . . . 47</p> <p><i>Book Reviews</i> . . . . . 48</p>
---	---

ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΙΔ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Μέ ιδιαίτεραν χαράν ἀπευθύνομαι καί πάλιν πρὸς πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἐκπροσώπους τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι, τῇ πρόφρονι φροντίδι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου, συνελθόντες ἐν τῇ Ἱερᾷ νήσῳ Τήνῳ καί ὑπὸ τὴν σκέπην καί εὐλογίαν τῆς Ὑπερευλογημένης Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς διαρκῶς Εὐαγγελιζομένης τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον, διατελοῦντες, κατάρχεσθε τῶν ἐργασιῶν τῆς **ΙΔ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως διὰ θέματα Αἱρέσεων καί Παραθρησκείας.**

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συγκαλεῖ καθ' ἔτος τὰς Πανορθοδόξους ταύτας Συνδιασκέψεις ἔχουσα διαπιστώσει, ἀφ' ἑνὸς μὲν, τὴν ἀνάγκην διαρκοῦς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν κόσμον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, ἀφ' ἑτέρου δέ, τὴν ἀνάγκην τῆς διαρκοῦς ἐνημερώσεως τῶν ὑπευθύνων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ συνεχῶς ἐξελισσομένου σιγητικοῦ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐνεδελεχοῦς μελέτης τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐντόνου δραστηριότητος αὐτῶν καί τῆς λυσιτελοῦς ἀντιμετωπίσεώς των.

Τό θέμα τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως φέρει τὸν τίτλον **"Ποιμαντικοὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων"**. Ἄλλ' ὁ τίτλος οὗτος τί ἄλλο φανερῶνει παρά τὴν ἀνάγκην καί τὴν εὐθύνην τῆς συντονισμένης καί συστηματικῆς ποιμαντικῆς μερίμνης ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου, ἐν ᾧ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἡμᾶς ποιμένας καί διδασκάλους, μερίμνης ἀφορώσης τοῦτο μὲν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ποιμνίου, τοῦτο δέ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν πλανηθέντων.

Ἡ Ποιμαντικὴ μέριμνα περιλαμβάνει τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐνορίας εἰς χῶρον κοινωνίας καί ἀγάπης καί ἀλληλοπεριχωρήσεως τῶν συγκροτούντων αὐτὴν καί τὴν προσφορὰν τῆς Ὁρθοδό-

ξου ἀληθείας πρὸς ἀκριβῆ ὀριοθέτησιν τῆς Πίστεως, ἅτινα ἀποτελοῦν τὴν μόνην ὁδὸν προστασίας τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἔργον εὐκόλον. Προϋποθέτει κυρίως τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πλανηθέντας ἀδελφούς. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶναι καί τό θεμέλιον τῶν Πανορθοδόξων Συνδιασκέψεων προκειμένου νά μελετηθοῦν, ἡ ταυτότης μᾶς ἐκάστης ἐκ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, οἱ τρόποι προσεγγίσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑποψηφίων θυμάτων, αἱ αἰτίαι αἱ ὅποιοι ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς πλάνης καί ἡ ποιμαντικὴ πρακτικὴ διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ποιμνίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ θεματολογία τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως, ἡ ὁποία καλύπτει ἓνα εὐρὺ φάσμα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἔρχεται νά συνεισφέρει εἰς τὴν ἐπισήμανσιν τῶν ποιμαντικῶν προβληματισμῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν αὐτῶν. Εἰς μίαν ἐποχὴν συγχύσεως ἡ Ἐκκλησία μέ νηφαλιότητα ἀλλὰ καί γνῶσιν τῆς Ἀληθείας καταθέτει καί πάλιν τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐν Αὐτῇ ἐλπίδος, ἀγωνίζεται πρὸς καθάρσεις τῶν ὀχυρωμάτων τῆς πλάνης καί φωτίζει σωστικῶς τὴν πορείαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ἀναμένοντες μετ' ἐνδιαφέροντος πολλοῦ τὰ πορίσματα τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως χαιρετίζομεν καί πάλιν μετ' ἀγάπης πατρικῆς πάντας ὑμᾶς καί ἐπευλογοῦμεν τὰς ἐργασίας ὑμῶν, εὐχόμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς Εὐαγγελιστρίας Θεοτόκου τὸν φωτισμὸν τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Πληρώματος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί τοῦ κόσμου παντός.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

«Ο ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΧΑΡΙΣΙ»

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων

“Πανεπιστήμιο” ἢ παραθησκευτική ὀργάνωση εἶναι τελικά ἡ κίνηση τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι;

Τίς τελευταῖες ἡμέρες οἱ ὀπαδοί τοῦ Μαχαρίσι ἐπεδίωξαν νά ἐπιτύχουν στήν Κρήτη τήν ἀπόκτηση μεγάλης ἐκτάσεως γῆς γιά νά ἐγκαταστήσουν τό “Μινωϊκό Πανεπιστήμιο Παγκόσμιας Εἰρήνης”, τό ὁποῖο ἀσφαλῶς θά ἀποτελοῦσε παράρτημα τοῦ ΜΙΥ (Διεθνές Πανεπιστήμιο Μαχαρίσι). Στόχος τους νά προωθήσουν τήν “Τεχνική” τοῦ Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ”, ἡ ὁποία κατ’ αὐτούς, εἶναι μιὰ “Ἐπιστήμη τῆς Δημιουργικῆς Διάνοιας” ἢ μιὰ “Τεχνολογία τοῦ Ἐνοποιημένου Πεδίου” ἢ ἀλλοιῶς “Βεδική Ἐπιστήμη καί Τεχνολογία”.

Εἶναι γνωστό ὅμως ὅτι πολλές σύγχρονες παραθησκευτικές ὀργανώσεις αὐτοανακηρύσσονται σέ “Πανεπιστήμια” ἢ “Ακαδημίες” ἢ “Σχολές” ἢ “Ἰνστιτοῦτα Ψυχολογίας” κ.λ.π. Τό ἐπιστημονικοφανές αὐτό προσωπεῖο εἶναι μιὰ ὑπουλη μέθοδος νά προωθηθοῦν ὡς δῆθεν ἐπιστημονικές ἀλήθειες, οἱ θέσεις καί οἱ διδασκαλίες τῶν ὁμάδων αὐτῶν πού κάθε ἄλλο παρά ἐπιστημονικές εἶναι. Ἔτσι διαπιστώνουμε συχνά ὅτι ἀνύποπτοι πολίτες ἐμπλέκονται σέ ἀποκρυφιστικές ἢ γκουρουϊστικές ὁμάδες, μέ τήν ἐντύπωση ὅτι ἀκολουθοῦν μιὰ ἐπιστημονική μέθοδο, ἡ ὁποία θά τούς προσφέρει λύση προσωπικῶν ἢ οἰκογενειακῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν καί ἄλλων προβλημάτων τους. Ἄλλωστε οἱ ὑποσχέσεις τους εἶναι ιδιαίτερα δελεαστικές: “Ἐσωτερική ἰκανοποίηση, εὐτυχία, δημιουργικότητα, ἐλευθερία, ἐκπλήρωση τῶν ἄμεσων ἀναγκῶν καί ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τά ἀποτελέσματα τοῦ Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ”.

Εἶναι ἄραγε ὁ “Ὑπερβατικός Διαλογισμός” (ΥΔ) πράγματι ἐπιστήμη;

Πρωτίστως πρέπει νά ποῦμε ὅτι σέ καταλόγους σεκτῶν (παραθησκευτικῶν ὁμάδων) πού ἔχουν συνταχθεῖ ἀπό Κρατικούς φορεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ (βλέπε κείμενο Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσε-

ως), ἡ κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι χαρακτηρίζεται ὡς σέκτα. Ἡ Ὁμοσπονδιακή Γερμανική Κυβέρνηση κατατάσσει τήν κίνηση αὐτή στίς “θρησκείες Νεότητος” (ἐφημ. *möncher Merkur* 27.9.78). Στίς ΗΠΑ μιὰ δικαστική ἀπόφαση τοῦ 1977 ἐθεώρησε ὅτι ὁ ΥΔ ἔχει χαρακτηριστικά θρησκείας καί ἀπηγόρευσε τή διδασκαλία του στά σχολεῖα.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὀργάνωση αὐτή διδάσκει (ἐπιβάλλει) τόν διαλογισμό καί μάλιστα δύο φορές τήν ἡμέρα. Ὁ διαλογισμός ὅμως δέν εἶναι μιὰ ἀπλή ἐπιστημονική μέθοδος τῆς “πρακτικῆς ψυχολογίας” πού βοηθάει τόν “ἀσκούμενο” σ’ αὐτόν ἢ “καί τούς ἄλλους” “νά καταπολεμήσουν δραστικά τόσο τό στρές ὅσο και τό ἄγχος”, ὅπως ὑποστηρίζουν, ἀλλά μιὰ γκουρουϊστική “μέθοδος” πού ὀδηγεῖ στήν “αὐτοπραγμάτωση”.

Ὁ διαλογισμός ἀσκεῖται γενικῶς μέ τήν χρήση “μάντρα”(λέξεις πού ἀναφέρονται σέ ἰνδουϊστικές θεότητες), πού δίδονται στά πλαίσια μύησης. Ἄλλωστε αὐτή τήν “μέθοδο τήν πῆρε ὁ Μαχαρίσι ἀπό τόν Γκουρού Ντέβ, “ὁ ὁποῖος θεωρήθηκε σ’ ὁλόκληρη τήν Ἰνδία ὡς τό μοναδικό ζωντανό παράδειγμα ὑψιστου ἐπιπέδου τῆς ἐσωτερικῆς τελειότητας πού ἐκφράζεται στίς Βέδας” (Ἀσημάκης Π. ΥΔ, Ἡ Ψυχοφυσιολογία τῆς συνείδησης, σελ. 71). Αὐτός πάλι τήν πῆρε ἀπό τόν “φιλόσοφο” Σάνκαρα πού μέ τή σειρά του πῆρε γραμμῆ ἀπό τήν “Βεδική Παράδοση” (αὐτόθι). Οἱ ἴδιοι διδάσκουν ὅτι ἡ ἄσκηση στόν ΥΔ ὀδηγεῖ στίς “ἀνώτερες καταστάσεις συνείδησης”. Τό ἴδιο συμβαίνει καί στόν ΥΔ-Σίντι (σανσκριτικά σημαίνει τελειότητα). Ὅποιος ἀσκεῖται σ’ αὐτόν “εἶναι δυνατόν νά ἀναπτύξει τέτοιες δυνάμεις, ὅπως εἶναι ἡ διαίσθηση, ἡ τηλεπάθεια, ἡ διόραση, ἡ γνώση τοῦ μέλλοντος, ἰσχύ πάνω στό σῶμα καί στή φύση, τό περπάτημα πάνω στό νερό καί ὁ μετεωρισμός” (αὐτόθι, σελ. 73). Κάπως ἔτσι, ὑποστηρίζουν, κατώρθωσε ὁ Χριστός καί ὁ Ἄπ. Πέτρος νά “περπατήσουν στό νερό”, ἀλλά καί

ἄλλοι πέτυχαν ἀνάλογες ικανότητες ὅπως ὁ Πυθαγόρας, ὁ Πλάτων, ὁ Βούδας κ.λπ. Ἔτσι λοιπόν, κατὰ τὸν Μαχαρίσι, αὐτὰ πού στίς ἡμέρες τῆς ἀγνοίας εἶχαν ὀνομασθεῖ ὑπερ-φυσικὲς δυνάμεις, δέν εἶναι κάτι τὸ ὑπερφυσικό. "Ὅλα εἶναι μέσα στό πεδίο τῆς ἀνθρώπινης ικανότητας" (Ἀσημάκη Π. αὐτόθι, σελ. 76).

Ὁ ΥΔ ὑπόσχετα ἀκόμη τήν "διεύρυνση τῆς συνείδησης", ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά διδαχθῆ σωστά μέσα ἀπό βιβλία "παρά μόνον ἀπό εἰδικά ἐκπαιδευμένους δασκάλους μέσῳ προσωπικῆς διδασκαλίας" (Ἀσημάκη Π. αὐτόθι, σελ. 38). Καταπληκτικὴ "ἐμπειρία" πού κατέγραψε τὸ λεγόμενο "Εὐρωπαϊκὸ Πανεπιστήμιο Ἐρευνῶν Μαχαρίσι (MERU) εἶναι ὅτι "...ὅταν τὸ σῶμα ἀνυψώνεται στὸν ἀέρα αἰσθάνομαι μεγάλη ἐσωτερικὴ εἰρήνη, νά γίνονται ἕνα ἢ καρδιά, τὸ σῶμα καί τὸ περιβάλλον" (αὐτόθι, σελ. 80).

Ἀλλά ὁ ΥΔ ὑπόσχετα θαυμαστά ἀποτελέσματα καί γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, ἀφοῦ "ἡ τετραγωνικὴ ρίζα τοῦ 1% ἑνὸς πληθυσμοῦ πού ἐφαρμόζει ὁμοθυμαδόν τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ - Σίντι βελτιώνει τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς τοῦ συνόλου... σέ ἐπίπεδο ὄχι μόνον ἀτομικό, ἀλλά πόλεων, νομῶν, κρατῶν καθὼς καί παγκόσμια" (αὐτόθι, σελ. 79).

Τὸ 1990 ὁ Μαχαρίσι εἶχε κάνει "προσφορά σέ κάθε Κυβέρνηση", μέ τήν ὁποία ὑποσχόταν τήν "ἀναδόμηση ὁλόκληρου τοῦ κόσμου", τήν "δημιουργία τοῦ παραδείσου στή γῆ". Ἡ προσφορά ἔλεγε ὅτι ἡ ἐνεργοποίηση "τῆς τετραγωνικῆς ρίζας τοῦ 1% τοῦ πληθυσμοῦ πού ἀσκεῖ ΥΔ", εἶναι ἀρκετὴ "γιὰ νά μειώσει ἐντυπωσιακά ἀρνητικὲς τάσεις ὅπως φιλονικίες, ἐγκληματικότητα καί ἀσθένειες". Δυστυχῶς, φαίνεται ὅτι οἱ κυβερνήτες τῆς γῆς ἀπέρριψαν τὴν προσφορά αὐτή, γι' αὐτὸ ἐξακολουθεῖ ὁ κόσμος νά σπαράσσεται.

Τὸ 1994 ὁ Μαχαρίσι εἶχε ἐπιχειρήσει νά εὐεργετήσῃ τὴ χώρα μας καί μέ πολιτικὸ τρόπο. Στὴ δεκαετία τοῦ '80 συγκρότησε στήν Ἑλβετία "Παγκόσμια Κυβέρνηση τῆς Ἐποχῆς τοῦ Φωτισμοῦ". Ἔτσι συμμετεῖχε τότε στίς Εὐρωεκλογές μέ τὸ "Κόμμα τοῦ Φυσικοῦ Νόμου", πού ἀποτελεῖ τὴν πολιτικὴ πτέρυγα τῆς κίνησής του, καί ἔλαβε 1408 ψήφους. Μάλιστα εἶχε ἀναπτύξει καί τὴν "Ὁμάδα γιὰ τὴν Κυβέρνηση", ἡ ὁποία "περιλάμβανε τὴν δημιουργία ὁμάδας 7.000 ἀτό-

μων πού θά ἀσκοῦν τὸ γιογκικό μετεωρισμὸ (γιογκικό πέταγμα) καί θεωρεῖται ὡς ἄμεση προτεραιότητα γιὰ τὴ χώρα μας με τὰ ὅσα δεινὰ πού περνᾷ σέ πολλοὺς τομεῖς" (π. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, Ψυχοναρκωτικά, σελ. 168).

Εἶναι καί αὐτὸ ἕνα παράδειγμα εἰσβολῆς τῆς "θρησκείας" καί τοῦ φονταμενταλισμοῦ στήν πολιτικὴ σκηνή, παρόμοιο μέ τὴν εἰσβολή τοῦ προτεσταντικοῦ καί τοῦ μουσουλμανικοῦ φονταμενταλισμοῦ στήν πολιτικὴ ζωὴ τῶν ΗΠΑ.

Ἐνα ἀκόμη χαρακτηριστικὸ τοῦ ΥΔ εἶναι ὅτι κινεῖται μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Ὄταν τὸν Νοέμβριο τοῦ 1996 τὸ παράρτημα τοῦ Μαχαρίσι στήν Ἀθήνα ἀγόρασε χῶρο γιὰ νά ἐγκαταστήσῃ τὸ Κέντρο του, ἐφρόντισε νά κάνει τὴν ἀγορά "σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς Μαχαρίσι Σταπάτια Βέδα (ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Βεδῶν), ἐνῶ ἡ κατάλληλη μέρα καί ὥρα γιὰ τὴν ἀγορά, τὴν μετακόμιση καί τὰ ἐγκαίνια, ἔγιναν σύμφωνα μέ τίς ὑποδείξεις τῆς Μαχαρίσι Τζυότις" (ἰνδικὴ ἀστρολογία) (Τὰ Νέα τοῦ ΥΔ, χειμῶνας 1997).

Ἀκόμη ὁ ΥΔ ὑπόσχετα τὴν "τέλεια ὑγεία" μέσῳ τῆς Ἀγιουρβέδα, "τοῦ πιὸ ὁλοκληρωμένου ἐπιστημονικοῦ συστήματος Φυσικῆς Ἰατρικῆς" (Ἀσημάκη, σελ. 149). Ὅμως ἡ Ἀγιουρβέδα κατὰ τὸν ἐκπρόσωπό της στήν Ἑλλάδα, σημαίνει "ζωὴ καί γνώση" καί δίνει κατεῦθυνση "σέ ὅλους αὐτοὺς πού ἀποζητοῦν τὴν ἀληθινὴ γνώση" καί δέν ἔχει αὐτοσκοπὸ τὴν ὑγεία, ἀλλὰ "νά ἀναζητήσῃ τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς" (Ὁδηγὸς Σύγχρονης Θεραπευτικῆς 1999, σελ. 23).

Ὅλες αὐτές οἱ διαπιστώσεις ἀποδεικνύουν πόσο "ἐπιστημονικὴ" εἶναι ἡ κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι καί τί θέλει νά "διδάξῃ" μέσῳ τοῦ "Πανεπιστημίου" της.

Τέλος, σημειώνουμε ὅτι ἡ Κίνηση τοῦ ΥΔ τοῦ Μαχαρίσι Γιόγκι στήν Ἑλλάδα δραστηριοποιεῖται ὑπὸ τούς ἐξῆς τίτλους:

- Κίνηση Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι
- Ὑπερβατικὸς Διαλογισμὸς (Transcendental Meditation)
- Ἀγιουρβέντα (γκουρού Μαχαρίσι)
- Διεθνῆς Ἐταιρεία Διαλογισμοῦ
- Ἑλληνικὸ Κέντρο γιὰ τὴν Προώθηση τῆς Τεχνολογίας Μαχαρίσι τοῦ Ἐνοποιημένου Πεδίου

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)*

Ὁ ἄνθρωπος ἀναζητοῦσε πάντοτε τὴν ὑπερβατικὴ πραγματικότητα, μὲ σκοπὸ νὰ βρεῖ ἀπάντηση στὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ ἀναφέρονται στὸ μυστήριο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Ἀναζητοῦσε τὴν «ἀλήθεια».

Ὅμως τὸ θέμα αὐτὸ δὲν τίθεται πάντοτε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ἔτσι καὶ οἱ ἀπαντήσεις ποὺ δίδονται καὶ οἱ συνέπειές τους γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κάθε φορά διαφορετικές. Χαρακτηριστικὴ εἶναι σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ περίπτωση τοῦ Ποντίου Πιλάτου: Ρώτησε τὸν Χριστὸ ἂν ἦταν βασιλιάς καὶ ὁ Κύριος τοῦ ἀπάντησε: «Πι αὐτὸ γεννήθηκα καὶ γι' αὐτὸ ἦλθα στὸν κόσμο, γιὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθεια. Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ἀκούει τὴ φωνή μου» (Ἰω. ι-η' 37). Τότε ὁ Πιλάτος τὸν ρώτησε: «Τί εἶναι ἀλήθεια; » (Ἰω. ιη' 38).

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο του «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».

Κατὰ τὴν ἀντίληψη τοῦ Πιλάτου ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ εἶναι κάποια ἰδέα, κάποια ἔννοια καὶ ἔτσι μποροῦμε νὰ ἐρωτήσουμε: «τί εἶναι ἀλήθεια». Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ βάση ἐκινουῦντο καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι: ζητοῦσαν τὴν ἀλήθεια τοῦ «τί»! Δὲν εἶναι ὅμως ὁ δρόμος αὐτὸς ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί, σύμφωνα μὲ τὴ χριστιανικὴ πίστη, ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι «κάτι», ἀλλὰ «κάποιος».

α) Ἡ ἀλήθεια τοῦ «ποιός»

Κατὰ τὴ χριστιανικὴ ἀντίληψη ἡ ἀλήθεια εἶναι πρόσωπο, ὄχι «πρᾶγμα». Ὁ Πιλάτος δὲν ἔθεσε σ' αὐτὴ τὴ βάση τὸ θέμα καὶ δὲν πῆρε ἀπάντηση στὸ ἐρώτημά του ἴσως καὶ νὰ μὴν περιμένε καμμιά ἀπάντηση!

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς σὲ ἄλλη περίπτωση εἶπε στοὺς μαθητὲς του πὼς μεταβαίνει στὸν Πατέ-

- Κίνηση Πνευματικῆς Ἀναγέννησης
- Πανεπιστήμιο Μ.Ι.Υ.
- Κόμμα Φυσικοῦ Νόμου
(Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη, Ἀλίατος 20-26.9.1995).

Κατακλείοντας, ὑπογραμμίζουμε ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 9 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης (1950) "πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας". Τοῦτο ὅμως ἰσχύει ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θρησκείας καὶ μάλιστα "γνωστῆς" καὶ ὄχι παραθρησκείας. Καὶ τότε ἀκόμη ἡ "ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας" περιορίζεται ὅταν κινδυνεύει ἡ δημόσια ἀσφάλεια καὶ τάξη, ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἠθικὴ ἢ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων (ἄρθρο 96).

Στὴ συγκεκριμένη περίπτωση δὲν εἶναι μόνον οἱ πεποιθήσεις τοῦ Ὁρθοδόξου Κρητικοῦ λαοῦ, ποὺ ἀπορρίπτουν ὡς ξένο σῶμα τὴν παρουσία μᾶς ἰνδουϊστικῆς παραθρησκευτικῆς ομάδας μέ-

σα στὸ Ὁρθόδοξο σῶμα τῆς περιοχῆς. Εἶναι καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἀπειλοῦνται ἔννομα ἀγαθὰ, ὅπως εἶναι ἡ δημόσια τάξη, ἡ ὑγεία κ.ἄ. Τὸ 1976, πρώην μύητρια καὶ συνεργάτρια τοῦ Μαχαρίσι εἶχε δηλώσει: "Μὲ τὸ σύστημα τοῦ Μαχαρίσι εἶχαμε κατὰ καιροὺς καὶ πολὺ ἐπικίνδυνα κρούσματα. Ἐνας νέος ἀσκούμενος στὸν ΥΔ καὶ ἐνῶ παρακολουθοῦσε ἓνα σεμινάριο τοῦ Μαχαρίσι στὴ Μαγιόρκα, αὐτοκτόνησε. Ἐνας ἄλλος... ἀσκούμενος κι αὐτὸς στὴν ἴδια Τεχνικὴ ἔχασε παντελῶς τὴ λαλιά του,... Κάποιος δὲ Ἕλληνας καπετάνιος... παρουσίασε πολλὰ ψυχικὰ διαταραχῆς καὶ τὸν ἔκλεισαν δυστυχῶς στὸ Ψυχιατρεῖο" (Ὁρθόδοξος Τύπος, 1.8.1976).

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ διαφυλαχθοῦν αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ, νὰ καταρρίπτονται τὰ προσώπεια, ὥστε νὰ ἀποκαλύπτονται οἱ πραγματικοὶ σκοποὶ τῆς πολυπρόσωπης καὶ πολυώνυμης ξενόφερτης ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ρα και θα ξανάρθει να τους παραλάβει, για να τους οδηγήσει εκεί, και να είναι πλέον όλοι μαζί Του. «Γνωρίζετε πού πηγαίνω», τους είπε, και γνωρίζετε και τό δρόμο» (Ίω. ιδ' 3-4). Τότε του λέει ο Θωμάς; «Κύριε, δέν ξέρουμε πού πηγαίνεις και πώς μπορούμε να ξέρουμε τό δρόμο;» λέει σ' αυτόν ο Χριστός: «Εγώ είμαι ή όδός και ή αλήθεια και ή ζωή, κανείς δέν έρχεται πρός τόν Πατέρα παρά δι' έμοῦ. Εάν μέ γνωρίζατε, θα γνωρίζατε και τόν Πατέρα μου. Από τώρα τόν γνωρίζετε και τόν έχετε δεῖ» (Ίωαν. ιδ' 4-8).

Τότε του λέει ο Φίλιππος: «Κύριε, δεῖξε μας τόν Πατέρα και μάς άρκεῖ». Του άπαντάει ο Χριστός: «Τόσο χρόνο είμαι μαζί σας και δέν μέ γνώρισες, Φίλιππε; όποιος μέ έχει δεῖ, είδε τόν Πατέρα και πώς λές έσύ, δεῖξε μας τόν Πατέρα;» (Ίω. ιδ' 8-9).

Η άπάντηση αυτή του Χριστου άποδεικνύει, πώς πρέπει να διατυπωθεῖ ή όρθή έρώτηση για τήν αλήθεια: «Ποιός είναι ή αλήθεια;». Μέ άλλα λόγια ή αλήθεια και ή γνώση τής αλήθειας δέν άποτελεῖ υπόθεση τής διάνοιας του άνθρώπου και νοησιαρχική διαδικασία, αλλά κοινωνία μεταξύ προσώπων.

Στό πρόσωπο του Χριστου ο άνθρωπος βρίσκει τό «δρόμο», για να «γνωρίσει τήν αλήθεια, δηλαδή να έλθει σέ κοινωνία μετά του Θεανθρώπου, ή όποία είναι ταυτόχρονα και κοινωνία μέ τόν Πατέρα, πού είναι αιώνια ζωή:

Η αλήθεια του «ποιός» είναι ο ένσαρκος Λόγος (Ίω. α' 14) πού πρέπει να «γνωρίσουμε», για να έχουμε ζωή (Ίω. στ' 47, ι' 27-28, Α' Ίω. ε' 13). Μόνο ο Χριστός μπορεί να οδηγήσει τόν άνθρωπο στον ούράνιο Πατέρα, για να τόν κάνει μέτοχο τής ζωής (Λουκ. ι' 22, Ίω. α' 12, ιδ' 6) ή χάρις και ή αλήθεια ήλθαν διά Ίησου Χριστου» (Ίω. α' 17).

Αυτή ή τοποθέτηση τής άγίας Γραφής άποδεικνύει τή διαφορά ανάμεσα στή χριστιανική και στή διανοητική αναζήτηση τής αλήθειας. Όταν ο άνθρωπος προσπαθήσει να γνωρίσει διανοητικά τήν αλήθεια, στηριζόμενος μόνο στή δύναμη του νου, οδηγείται στο ίδιο λάθος τής επιστήμης μέ τήν αιτιοκρατία της και του πανθεισμού μέ τήν ταύτιση του Θεου και του κόσμου στην αναζήτηση τής αλήθειας του «τί». Αντίθε-

τα ο χριστιανός ενδιαφέρεται για τήν αλήθεια του «ποιός», ή όποία όμως γνωρίζεται μόνο μέ τήν «κοινωνία», πού είναι δώρο τής παρουσίας του Άγιου Πνεύματος.

6) Σωτήρια Άλήθεια

Η διάκριση ανάμεσα στην αλήθεια του «τί» και στην αλήθεια του «ποιός» είναι βασική, γιατί έδω δέν πρόκειται για θεωρητική έννοια αλλά για τό μυστήριο τής σωτηρίας του άνθρώπου.

Η αλήθεια των φιλοσόφων, δηλαδή ή αλήθεια του «τί», δέν σώζει τόν άνθρωπο, γιατί ο «θεός» των φιλοσόφων είναι άπρόσωπος και έπομένως δέν έρχεται σέ προσωπική κοινωνία μέ τόν άνθρωπο. Τό ίδιο συμβαίνει και μέ τό θεό των Ίνδουιστών. Αυτός είναι ο λόγος για τόν όποιο ή αίρεση είναι τραγική πραγματικότητα.

Σ' αυτό τό σημείο ή άγία Γραφή προειδοποιεί: «ύπῆρξαν και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαου, όπως και μεταξύ σας θα ύπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι, πού θα εισαγάγουν αίρέσεις άπωλείας, άρνούμενοι και τόν Κύριον πού τούς άγόρασε κι έτσι προκαλούν ταχεία άπώλεια» (Β' Πέτρ. β' 1).

Οι «αίρέσεις άπωλείας» αναφέρονται στα δόγματα τής πίστης γι' αυτό και ή Έκκλησία αγωνίσθηκε και αγωνίζεται έναντίον των αίρέσεων, πού θέτουν σέ κίνδυνο τή σωτηρία. Η δογματική αλήθεια τής Έκκλησίας διακηρύττει τή δυνατότητα τής σωτηρίας και ταυτόχρονα τήν εξασφαλίζει. Πώς θα ήταν επί παραδείγματι δυνατή ή σωτηρία, δηλαδή ή πραγματική Θεο-κοινωνία, πού διατηρεῖ τό δικό μας «έγώ» και τό «Σύ» του Θεου, αν αντικαθιστούσαμε τήν πίστη στον προσωπικό Θεό μέ τήν πίστη των φιλοσόφων σέ ένα άπρόσωπο «ύπέρτατο όν» ή και μέ τήν ίνδουιστική αντίληψη για μία παγκόσμια άπρόσωπη δύναμη ή «συνειδητότητα»;

Μέ τήν πίστη στην αλήθεια του «ποιός» ή Έκκλησία, στό αιώνιο έρώτημα του άνθρώπου δίνει άπάντηση ικανή να τόν άπαλλάξει από άδιέξοδα και να τόν οδηγήσει στό βαθύτερο νόημα τής ζωής. Τό τελευταίο στάδιο τής Θείας άποκάλυψης πραγματώθηκε στό πρόσωπο του Χριστου και έτσι ο άνθρωπος «έν Χριστω» μπορεί πλέον να «γνωρίζει» τήν αλήθεια (Ίω. α' 17).

γ) Ἀλήθεια καί ζωή

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δέν ἐξαναγκάζει κανένα καί ὁ Θεός δέν ἀποκαλύπτεται ἐκεῖ πού ἡ παρουσία Του δέν εἶναι ἐπιθυμητή. Ἡ χάρη Του δέν δίδεται σ' ὅποιον τήν ἀπορρίπτει, σ' ἐκεῖνον πού ἀκολουθεῖ δόγματα καί «Τεχνικές» αὐτοσωτηρίας· ἡ χάρη συμβαδίζει μέ τήν ἀλήθεια· δέν ὑπάρχει ἐκεῖ πού ἡ ἀλήθεια ἀπορρίπτεται!

Ἡ ἀγία Γραφή καί ἡ Ἐκκλησία δέν κάνει λόγο γιά κανένα «ἀδογματίστο χριστιανισμό». Κάτι τέτοιο θά ἀπογύμνωνε τήν ἠθική ζωή, τό χριστιανικό φρόνημα ἀπό τίς «ρίζες» του, πού εἶναι τά δόγματα τῆς πίστεως μας καί θά ὀδηγοῦσε τόν ἄνθρωπο σέ σύγχυση καί ἀβεβαιότητα.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος τόν ἄνθρωπο δέν τόν σώζει ἡ διανοητική παραδοχή τῶν δογμάτων τῆς σωτηρίας· ἡ δογματική ἀλήθεια πρέπει νά ἐπιβεβαιώνεται μέ τήν καθημερινή ζωή: «καί θά καταδικάσει (ὁ Κύριος) ἐκείνους πού δέν γνωρίζουν τόν Θεόν καί δέν ὑπακούουν στό Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Θεσ. α' 8, Παρ. ἀβλ. Ματθ. ε' 19, ζ' 24, Ἰακ. β' 26).

Τά σωτήρια λοιπόν δόγματα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι καρπός διανοητικῆς ἐνασχόλησης, ἀλλά Θείας ἀποκάλυψης, σέ ἀναφορά μέ τήν καθημερινή ζωή τοῦ πιστοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ χριστιανική πίστη δέν μπορεῖ νά ἰδεολογικοποιηθεῖ· εἶναι κοινωνία καί ζωή. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας δέν τόνιζαν ἀπλῶς τήν σύνδεση αὐτῶν τῶν δύο, ἀλλά καί τόν κίνδυνο τῶν αἰρέσεων:

«Ἐμεῖς ὅμως, σᾶς παρακαλῶ, δέν πρέπει νά τοὺς ἀνεχόμεστε, ἀλλά νά τοὺς κλείνουμε τ' αὐτιά μας καί νά πιστεύουμε στήν ἀγία Γραφή. Ὅταν λοιπόν ἀκολουθήσουμε πιστά, ὅσα εἶπαμε, πρέπει νά φροντίσουμε νά ἀποθηκεύουμε στίς ψυχές μας τά ὑγιῆ δόγματα καί μαζί μ' αὐτά νά ἐπιδεικνύουμε καί ἀκρίβεια ζωῆς, ὥστε καί ἡ ζωή μας νά ἐπιβεβαιώνει τά δόγματα, καί τά δόγματα νά ἀποδεικνύουν πιό ἀξιόπιστη τή ζωή μας. Γιατί οὔτε ἂν ὑπάρχει σέ μᾶς ἡ ὀρθή διδασκαλία, ἀδιαφοροῦμε ὅμως γιά τή ζωή, θά ἔχουμε κανένα ὄφελος, οὔτε κι ὅταν ἔχουμε ἐνάρετη ζωή, θά μπορέσουμε νά κερδίσουμε κάτι χρήσιμο γιά τή σωτηρία μας, ἂν ἀδιαφοροῦμε γιά τά ὀρθά δόγματα» (Χρυσόστομος).

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας μέ διανοητικές διαδικασίες εἶναι ὁ δρόμος τῆς φιλοσοφίας. Οἱ φιλόσοφοι ὅμως ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια τοῦ «τί», ὄχι τήν ἀλήθεια τοῦ «ποιός». Ἀναζητοῦν μιά ἰδέα, ἓνα παγκόσμιο «νόμο», κάποιον «πρῶτο κινῶν», πού εἶναι ἀκίνητο. Ὁ Θεός τῶν φιλοσόφων δέν σώζει, γιατί δέν ἔρχεται σέ προσωπική κοινωνία μέ τόν ἄνθρωπο. Εἶναι κάποιον ἀφηρημένο καί ἀπρόσωπο «πνεῦμα», «νόμος» ἢ «συνειδητότητα», ὅπως καί ὁ θεός τῶν Ἰνδουιστῶν καί ἀποκρυφιστῶν. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀναζητᾷ τόν Θεό μέ διανοητικές, νοητικές ἢ διολογιστικές πρακτικές ὀδηγεῖται στήν πλάνη, γιατί αὐτό πού νομίζει ὡς θεό εἶναι κάποιον εἰδωλό· ὄχι ὁ Θεός πού σώζει τόν ἄνθρωπο.

Ἐνας τέτοιος θεός, πού εἶναι δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου ἢ ταυτίζεται μέ τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο (τόν «Ἐαυτό»), δέν μπορεῖ νά ἀναγεννήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τόν βοηθήσει νά ξεπεράσει τή μοναξιά· οὔτε προσφέρει βαθυτέρο νόημα στή ζωή. Ἄν πιστέψει κανεῖς σ' ἓνα τέτοιο Θεό, πού δέν ἐνδιαφέρεται γιά τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, δέν χρειάζεται ν' ἀλλάξει τίποτε· μπορεῖ νά συνεχίσει τή ζωή του χωρίς νά αἰσθάνεται ὅτι πρέπει νά λογοδοτήσῃ σέ κάποιον γιά τίς πράξεις του.

Ἄν δέν ὑπάρχει προσωπικός Θεός, τή θέση Του τήν παίρνει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Αὐτό συμβαίνει καί στήν περίπτωση πού ὁ ἄνθρωπος ἐγκλωπθεῖ πανθεϊστικές καί ἀσιατικές κοσμοθεωριακές ἀντιλήψεις. Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος (ὁ «Ἐαυτός») ταυτίζεται μέ τόν θεό· καθορίζει τόν ἠθικό νόμο καί εἶναι ὑπόλογος μόνο στόν ἑαυτό του. Μιά ἀπέραντη μοναξιά ἀπλώνεται στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Κανείς δέν μπορεῖ νά τόν ἀνυψώσει πάνω ἀπό τήν κτιστή του πραγματικότητα, νά τόν κάνει μέτοχο τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἡ μόνη ἀπάντηση στό ὑπαρξιακό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας τοῦ «ποιός», ὄχι ὁ Θεός τῶν φιλοσόφων. Μόνο ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς «ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰω. ιδ' 6) ἀποτελεῖ τή λύση στό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ 'Η ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ;

π. Γεωργίου Μεταλληνού

Ο Έλληνισμός, όπως συνάγεται από τά παραπάνω, βρήκε την όριστική ταυτότητά του μέσα στην Όρθοδοξία. Η έλληνική αυτοσυνειδησία έγινε έλληνορθόδοξη και μέ αυτό τό περιεχόμενο έζησε και έμεγαλούργησε τόσους αιώνες. Κάθε απόπειρα συνεπώς άπο-ορθοδοξοποίησης του Έλληνισμού, ως άπο-εκκλησιοποίησης του, θά έπαναλαμβάνει τό άπονενομημένο διάθεμα του Ίουλιανού και του Πλήθωνος. Ο Νέος Έλληνισμός διατηρεί την συνάφειά του μέ την άρχαιότητα μέσω της βυζαντινής και μεταβυζαντινής περιόδου του ιστορικού του βίου, μέσα στην όποία διαμόρφωσε την έθνική του αυτοσυνειδησία. Μέτρο και κριτήριο και της πολιτιστικής του αυτοσυνειδησίας είναι ή ορθόδοξη λατρεία και ή πατερική θεολογία.

Ο Έλληνισμός δοξάζεται μέσα στην Όρθοδοξία. Έξω από αυτήν γίνεται άρχαίος, ειδωλολατρικός, άγνωριστος. Τό φρόνημα του Έλληνικού Λαού διαπλάσσεται μέσα στην Όρθοδοξία. Μέ τό φρόνημα αυτό είναι ύπερήφανος για την έλληνορθόδοξη παράδοσή του. Η άπώλεια όμως του φρονήματος αυτού άφαιρεί και την ικανότητα για όρθή εκτίμηση της παραδόσεώς του. Στην περίπτωση αυτή είναι, πού αναδύεται τό έρώτημα: πού ανήκουμε, στην Άνατολή ή τή Δύση... Για τόν Έλληνα όμως, πού έχει πατερική επίγνωση της ταυτότητάς του, τό έρώτημα δέν είναι "πού ανήκουμε", αλλά "ποιοί ανήκουν σέ μās", πέρα από κάθε έθνικιστική αυτοέξαυση. Ποιοί δηλ. είναι μέτοχοι της παραδόσεώς μας. Και αυτοί δέν είναι ούτε ή (σημερινή) Άνατολή, ούτε ή (σημερινή) Δύση, άλλ' όλοι οι Όρθόδοξοι σ' Άνατολή και Δύση.

Μετά από αυτά θά έπιτραπεί μιά μικρή τροποποίηση της διακριδώσεως δύο σεβαστών Ηγετών του Έθνους μας, Προέδρων της Έλληνικής Δημοκρατίας. Τό Έθνος μας δέν είναι άπλως «μοναχικόν»¹ ή «ανάδελφον»², αλλά -

λόγω της έλληνορθόδοξης παραδόσεώς του- και «μοναδικόν» σήμερα στόν κόσμο. Άν ή Ελλάδα μέ την άρχαία μορφή της παρουσιάζει, φαινομενικά, κάποια συγγένεια μέ την Δύση -γιατί στό βάθος καμμιά σύμπτωση δέν είναι μετρητή- ή Ελλάδα, όπως διαμορφώθηκε μέσα στην Όρθοδοξία, ένσαρκώνει ένα πολιτισμό, πού έχει διαμετρικά διάφορη συνέχεια από εκείνον της εύρώπης, του φεουδαλισμού, της δουλοπαροικίας και άποικιοκρατίας και όλων των μεταγενεστέρων ύποκαταστάτων τους. Και ίσως γι' αυτό επιδιώκεται από κάποια κέντρα στους τελευταίους αιώνες ή λήθη του έγγυτέρου παρελθόντος μας, ή όταν τούτο είναι άδύνατο, ή άποσύνδεσή μας από την ορθοδοξοεκκλησιαστική παράδοσή μας. Γιατί τότε εύκολα "άνακαλύπτεται" ή ταύτιση μας μέ τή Δύση, πολιτιστικά και πνευματικά. Όταν όμως συνειδητοποιείται ή ιδιαιτερότητα του πολιτισμού μας, τότε άπαλλασσόμεθα από κάθε τάση "πνευματικής ξηνηλασίας" και "πατροκτονίας". Βέβαια αυτό δέν σημαίνει καθόλου άρνηση του διαλόγου του Έλληνισμού μέ τόν υπόλοιπο κόσμο. Ο διάλογος, ουσιαώς γνωρίσμα του προχριστιανικού Έλληνισμού, δέν έπαυσε νά συνεχίζεται και υπό τή νέα ταυτότητα του Έλληνισμού ως Έλληνορθοδοξίας, ως διάλογος όμως πάντοτε «έν αληθεία»! Η προσληπτική και άφομοιωτική δύναμη του Όρθόδοξου Έλληνισμού, στά όρια του κτιστού, του πολιτισμού δηλ. και της ιστορίας, λειτουργεί άκατάπανστα. Τό βασικό του όμως προτέρημα, πού άν χαθεί, όδηγεί αναπόδραστα στην άλλοτρίωσή του, είναι ό τρόπος, μέ τόν όποιο ό Έλληνισμός προσλαμβάνει και άφομοιώνει. Και αυτό είναι ή δύναμή του νά διακρίνει τό όμοιογενές και όμοούσιό του από τό άλλότριο και άναιρετικό της ουσίας του. Όσο γνησιότερος, συνεπώς, μένει ό Έλληνισμός, τόσο περισσότερο βοηθεϊ τούς διαλεγόμενους μαζι του. Αυτή ή άξιωματική άρχή θά διαφοροποιεί ριζικά τόν Έλληνισμό, πού μπορεί νά έπιλέγει, από τόν Γραικυλισμό, πού δέχεται άνεξέ-

1. Δήλωση του τ. Προέδρου της Έλλην. Δημοκρατίας Κων. Καραμανλή (1985).

2. Δήλωση του τ. Προέδρου της Έλλην. Δημοκρατίας, κ. Χρ. Σαρτζετάκη (1985).

Η «ΚΕΝΗ» ΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ Ο ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, καθηγ. Πανεπιστημίου*

Σέ ὄλη τήν ιστορική του πορεία καί ἀνάπτυξη ὁ ἄνθρωπος ἔδειξε τήν ὑπεροχή του μέ τά θαυμαστά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης. Ἡ συντελεσθεῖσα διάσπαση τῆς ὑπάρξεώς του σέ ποικίλα ἐπίπεδα (νοσησιαρχικό-συναισθηματικο-βουλητικό) ἐδημιούργησε ἕνα φοβερό κενό σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν πνευματικότητα τῆς ὑπάρξεώς του. Δέν ἀναζήτησε τήν αἰτία τῶν ὑπαρξιακῶν «κενῶν», οὔτε καί προσπάθησε νά τά «γεμίσει» μέ τίς ἀντίστοιχες ὁμοίες τους ἀξίες, π.χ. ἡ ὑπο-

λειτουργία καί δυσλειτουργία τοῦ συναισθήματος τόν ὀδήγησε στήν σκλήρυνση τῆς καρδιάς του.

Ἄντί νά δέχεται καί νά ἐκπέμπει ἀγάπη, κλείσθηκε στό Ἐγώ του καί ἀπομονώθηκε, ὥστε νά ἀκτινοβολεῖ ἀντικοινωνικότητα, ἀντιπάθεια, περιφρόνηση, κακότητα καί μῖσος γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Δέν συγκατατέθηκε στά παρουσιαζόμενα ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς του, ὥστε μέ τήν αἴσθηση τῆς ἀνεπάρκειας νά μετριάσει τό Ἐγώ του. Ἔτσι νά μπορεῖ νά προσφέρει στούς ἄλλους ἀνθρώπους ἀναγνώριση τῆς ὑπάρξεώς τους καί καλωσύνη μέ τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐπικοινωνίας καί τῆς ἀγάπης. Μόνο μέ αὐτό τόν

* Ἀπό τό βιβλίο του «Σχεδιάσμα Ὁρθοδόξου Κατηχήσεως», Ἀθήνα 2002.

λεγκτα τά πάντα, χωρίς ἐπίγνωση τῆς οὐσίας του, λόγω τῆς μειονεξίας του³.

Κάθε δίλλημα σήμερα τοῦ τύπου "Ὁρθοδοξία ἢ Ἑλληνισμός" εἶναι ὄχι μόνο πλαστό, ἀλλά καί ἐθνοκτόνο. Γιατί σημαίνει τάση ἐπιστροφῆς στήν ἀτέλειά μας, στήν παλαιά ἀγωνιώδη ἀναζήτησή μας. Ἐνῶ γιά τόν Ἑλληνισμό, πού διασώζει τήν αὐτοσυνειδησία του, τό ζητούμενον εὐρέθη. Εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν... εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ!» «Εὔρομεν τήν ἀλήθειαν!» Κάθε ἀποδέσμευση τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τήν Ὁρθοδοξία δέν συνιστᾷ μόνο τραγικό διαμελισμό τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀλλά καί καθαρό παραλογισμό, ἀφοῦ ἡ τυχόν ἐπιστροφή στόν αὐθεντικό κλασσικό Ἑλληνισμό, θά καταλήξει ὅπωςδήποτε στήν γνήσια ἐκείνη ἀναζήτηση, πού ὀδήγησε στήν ἔνωσή του μέ τήν Ὁρθοδοξία. Ἐξω ἀπό τή ζήτηση αὐτή ἔμεινε, ὅπως ἐλέχθη, ὁ παγανισμός καί ὁ διονυσιακός αἰσθησιασμός τοῦ Γραικύλου. Γι' αὐτό, ὅπου χάνεται ἡ Ὁρθοδοξία, χάνεται καί ὁ Ἑλληνισμός!

Ἴδου γιατί κάθε παρόμοια ἐπιδίωξη συνιστᾷ ὀπισθοδρόμηση καί ὄχι πρόοδο. Γιατί μετέχει

στόν "συντηρητισμό" τῶν αἰρέσεων, τῶν «ἐλληνοστικῶν λήρων» κατά τόν Μ. Φώτιο. Τό τραγικότερο ὅμως, συνιστᾷ, ιδιαίτερα σήμερα, ἀπώλεια κάθε δυνάμεως αὐτοπροστασίας, μέ ἀπόληξη τόν ραγιαδισμό καί τήν ὑποδούλωση, τό μόνο, πού ἔχει νά προσφέρει ὁ σημερινός Ἑλληνισμός στόν κόσμο, εἶναι ἡ ὀρθόδοξη παράδοσή του. Τόσο λίγο ὅμως γίνεται αὐτό συνείδηση σέ πολλούς, ὥστε σέ στιγμές αὐτοκριτικῆς νά ἀνακαλεῖς στή μνήμη σου ἕνα λόγο τοῦ μικρασιάτη Ποιητῆ Γ. Σεφέρη, πού γράφθηκε μέν στά 1936, ἀλλά παραμένει ἐπίκαιρος καί σήμερα: «Ὅσο προχωρεῖ ὁ καιρός καί τά γεγονότα, ζῶ ὀλοένα μέ τό ἐντονότερο συναίσθημα πῶς δέν εἴμασθε στήν Ἑλλάδα, πῶς αὐτό τό κατασκευάσμα, πού τόσοι σπουδαῖοι καί ποικίλοι ἀπεικονίζουν καθημερινά, δέν εἶναι ὁ τόπος μας, ἀλλά ἕνας ἐφιάλτης, μέ ἐλάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μιά πολύ βαριά νοσταλγία. Νά νοσταλγεῖς τόν τόπο σου ζώντας στόν τόπο σου, τίποτε δέν εἶναι πιό πικρό»... Ἡ ἐπανανακάλυψη, συνεπῶς, στή δύστροπη ἐποχή μας τοῦ πατερικοῦ προτύπου, ὅπως τό ἐνοάρκωσε καί διέσωσε καί ὁ Μ. Φώτιος, εἶναι ἀληθινός καταγιγνώσκων ἐλπίδας.

3. Βλ. Χρ. Γιανναρά, Ἡ μειονεξία τῶν Νεοελλήνων, στόν τόμο: Ἡ Νεοελληνική Ταυτότητα, Ἀθήνα 1978, σελ. 110-118.

τρόπο θά μπορούσε νά γεμίσει τό «κενό» τῆς υπάρξεώς του, πού διαμαρτύρεται γιά τήν ἀφύσικη πορεία τῆς ἀκοινωνησίας.

Ἀντίθετα ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποίησε τήν υπεροχή τοῦ λογικοῦ του καί μέ τά ἐπιστημονικά του ἐπιτεύγματα προσπάθησε νά γεμίσει τήν υπαρκτή του μέ τήν βοήθεια τῆς ἀποκτίσεως καί ἀπολαύσεως τῶν υλικῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου. Ὅλα αὐτά ὅμως τά χρησιμοποιεῖ γιά νά στηρίξει τήν αὐτάρκεια τοῦ Ἐγῶ καί ὄχι γιά νά προσεγγίσει τήν ἀλήθεια τῶν ὄντων μέσα ἀπό τήν φανέρωση τῆς υπερβατικῆς αἰτίας τους, πού εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ.

Τό ὄντολογικό καί πνευματικό μέγεθος τῆς ἀληθείας τῶν ὄντων (κτίση-δημιουργήματα) φανερώνει τόν δυναμισμό καί τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, πού βρῖσκεται στήν δυνατότητά του νά ἀνυψώνει τά υλικά δημιουργήματα, ἀλλά καί τόν ἑαυτό του στό ἐπίπεδο τῆς ζωῆς καί τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ. Σέ μιά τέτοια «κατά φύσιν» πορεία του μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀναζητεῖ καί νά χρησιμοποιεῖ τίς φυσικές καί βιολογικές του ἀνάγκες, χωρίς αὐτές νά τόν ὑποτάσσουν καί νά συντριβούν τήν προσωπικότητά του.

Ἡ χρήση τῆς σωστῆς ἐλευθερίας ἀπό τόν ἄνθρωπο τόν τοποθετεῖ υπεράνω τῶν ἀναγκῶν του, χωρίς ὅμως καί νά τίς περιφρονεῖ, ἀλλά νά τίς χρησιμοποιεῖ μέσα στό πλαίσιο τῆς ἀνυψωτικῆς καί δημιουργικῆς πραγματικότητας. Μέ αὐτό τόν τρόπο ὁ ἄνθρωπος γεμίζει τήν υπαρκτή του μέ περιεχόμενο καί νόημα, γιατί συντελεῖ στή διαμόρφωση τῆς ὅλης δημιουργίας καί στήν πραγματοποίηση τοῦ προορισμοῦ του.

Τό «κενό» ὅμως τῆς υπάρξεως δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο συνείδηση χωρίς περιεχόμενο, πού ὅμως γιά νά ἐπιδιώσει ἀπολυτοποιεῖται μέ τήν προβολή τοῦ Ἐγῶ. Καί στίς περιπτώσεις πού τό Ἐγῶ ἀμφιταλαντεύεται λόγῳ αἰσθημάτων μειονεξίας, τότε ἔχουμε ἀρνησιοσμία καί διασμό τῆς δημιουργίας. Αὐτό ὅμως σημαίνει ἀπόρριψη τῆς «κοσμιότητας» τοῦ κόσμου, καταστροφή τῶν ἀξιῶν, μέ πρώτη τήν ἄρνηση καί τήν ἀπόρριψη τοῦ Θεοῦ-Δημιουργοῦ ἀπό τόν ἄνθρωπο.

Ὁ μηδενισμός ἐξ ἄλλου τοῦ ἀνθρώπου τόν ὀδηγεῖ μέ μαθηματική ἀκρίβεια στήν «θανάτω-

ση» τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν θέλει νά ἔχει ἐνώπιόν του τό μέτρο τῆς υπερβατικῆς, ἀγαπητικῆς καί αἰώνιου υπάρξεως, ὅπως μᾶς τήν ἀποκαλύπτει ὁ Θεός. Ἐδῶ ἀκριβῶς υπάγεται καί τό προφητικό κήρυγμα τοῦ Φ. Νίτσε γιά τόν «θάνατο» τοῦ Θεοῦ, πού διαπαιδαγώγησε καί διαπαιδαγωγεῖ μέχρι σήμερα τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων, ὄχι μόνο σέ εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο, ἀλλά στήν οἰκουμένη διάσταση, πού ἔχει λάβει ἡ διάδοση καί ἐπικράτηση τοῦ δυτικο-εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Σέ μιά τέτοια κατεύθυνση ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου ἐξαντλεῖται στά πλαίσια μιᾶς ἀποκλειστικῆς υλικῆς ἀπολαύσεως καί εὐημερίας, πού δημιουργεῖ τήν αὐταπάτη μιᾶς ὀριζόντιας καί ποσοτικῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς μέ τήν μορφή τῆς βιολογικῆς ἐπιδιώσεως. Ἐδῶ υπάγεται τό ἀνθρωπολογικό καί υπαρξιακό περιεχόμενο τῆς παραβολῆς τοῦ ἄφρονος πλουσίου στό Λουκᾶ ἰδ' 16-21: «ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Τά ψυχικά καί πνευματικά «κενά» τῆς υπάρξεως δημιουργοῦν στόν ἄνθρωπο φόβο καί ἀγωνία. Πρόκειται γιά δύο ψυχικές καταστάσεις, πού προέρχονται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπό τό βάθος τῆς υπάρξεως καί ὄχι κατά πρώτιστο λόγο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντός του. Ἡ μή ἀποδοχή αὐτῆς τῆς θεμελιώδους ἀληθείας ἀπό τόν ἄνθρωπο τόν ὀδηγεῖ σέ μίαν ἐχθρική συμπεριφορά ἀπέναντι στόν κόσμο καί στούς ἄλλους ἀνθρώπους, γιατί μέ τήν ἐσφαλμένη γνώμη του νομίζει ὅτι ἡ υπαρκτή του ἀπειλεῖται ἐκ τῶν ἔξω μέ κατάρρευση.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐπιθυμεῖ τήν διάσωση τῆς υπάρξεώς του, γι' αὐτό καί ὀργανώνει τόν ἑαυτό του ἔναντι τῆς κοινωνίας: α) ὡς ἐπιθετικός καταστροφέας, τρομοκράτης καί ἀναρχικός καί β) ὡς παθητικός μειονεξίας, πού ἀπομονώνεται ἀπό τούς ἄλλους, γιατί τούς βλέπει ὡς διαρκῆ ἀπειλή τῆς υπάρξεώς του (Πρβλ. J. Sartre «οἱ ἄλλοι εἶναι ἡ κόλασή μου»). Προσπαθεῖ ὅμως νά στηρίξει τήν κλονιζόμενη υπαρκτή του μέ τήν ἄμετρη, ἄπληστη καί ἀλόγιστη χρήση καί ἀπόλαυση τῶν υλικῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου καί μέ τήν βοήθεια τῶν τεχνικῶν καί μηχανικῶν ἐπιτευγμάτων του.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

«Τῆ σκέψη τοῦ αἰχμαλώτου, τῆ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου σάν κατάντησε κι αὐτόςπραμάτεια δοκίμασε νά τὴν ἀλλάξεις, δέν μπορεῖς».

Συνταρακτικά ρεαλιστικοί οἱ στίχοι αὐτοῦ τοῦ Σεφέρη καί πάντα ἐπίκαιροι. Ἀποτυπώνουν θά μπορούσαμε νά ποῦμε μέ ρεαλιστικό τρόπο τὴν πραγματικότητα στό μεῖζον θέμα τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, πού ἀποτελοῦν γιά τὴ χώρα μας «μηχανή μιᾶς ἀπέραντης ὀδύνης», ὅπως λέγει πάλι ὁ μέγας νομπελίστας ποιητῆς μας σ' ἓνα του στίχο στό ποίημά του «Ἀφήγηση». Ἀναφέρεται τό ποίημα αὐτό σ' ἓναν ἄνθρωπο «πού πηγαίνει κλαίγοντας - κι ἔχει δυό μάτια σάν ἀνοιξιάτικες κομμένες παπαροῦνες καί δυό θρυσούλες στίς κόγχες τῶν ματιῶν του».

Ἄλλοις γνῶρισε ἢ ἔζησε ὅσα φοβερά συμβαίνουν «μέσα» στίς «καταστροφικές λατρεῖες», μπορεῖ νά καταλάβει τόν ἄνθρωπο πού κατάντησε «πραμάτεια», πού ὑπέστη «πλύση ψυχῆς» καί μέ ὀδύνη διαπιστώνει, ὅτι δέν μπορεῖ κανεὶς ν' ἀλλάξει τὴ σκέψη του, ὅσο κι ἂν προσπαθῆσει.

Π' αὐτό συμβουλευοῦμε τοὺς νέους κυρίως ἀνθρώπους μας νά εἶναι προσεκτικοί «στήν ὁδὸ πού πορεύονται» γιά νά μὴν πέσουν στὰ δίχτυα διαφόρων ἀποκρυφιστικῶν ὁμάδων καί ποικίλων αἰρέσεων πού στήνονται παντοῦ, ὅπως στοὺς χώρους τῆς δουλειᾶς, στὰ Πανεπιστήμια καί στὰ ἄλλα σχολεῖα ἐφήβων, στὰ πολιτιστικά Κέντρα, στὰ Γυμναστήρια, στὰ ψυχαγωγικά «στέκια», ἀλλὰ καί στό δρόμο καί στίς πλατεῖες ὄλων τῶν πόλεων μας. Οἱ νέοι μας δέν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων διατεθειμένοι νά γίνουν μέλη κάποιας ὁμάδας, ὅσο καί ἂν εἶναι τρωτοὶ ἀπὸ οἰκογενειακές περιπέτειες ἢ ἀπὸ τὰ ὑπαρξιακά τους κενά. Ἄν δέν συναντήσουν κάποιο στρατολόγο εἶναι ἀπίθανο νά γίνουν ὀπαδοὶ μιᾶς σέκτας γιά νά ὑποστοῦν διανοητικό χειρισμό καί διασμό τῆς ψυχῆς τους. Προειδοποιοῦμε συνεχῶς τοὺς νέους μας μέ ὁμιλίες, ἐκπομπές, δημοσιεύματα ὅτι οἱ νεοφανεῖς, ἀλλὰ καί παλαιές αἰρέσεις χρησιμοποιοῦν μεθοδευμένες τεχνικές διανοητικῆς κυριαρχίας, τόσο ἰσχυρές πού θά ἐπιδράσουν καθο-

ριστικά ἐπάνω τους καί θ' ἀλλάξουν τελείως τὴ ζωὴ τους μιά γιά πάντα μέ τὴν ἀστυνόμευση τοῦ νοῦ τους πού θά ὑφίστανται στό ἐξῆς.

Πρὶν λοιπόν, φθάσουν σ' αὐτὴν τὴν «κατάντια», πρὶν γίνουν «πραμάτεια», ἄς προστατεύσουν τὸν ἑαυτό τους. Καθοριστικὴ σημασία γιά τὴν ζωὴ τῶν νέων μας στό θέμα μας αὐτό καί γιά τὴ σωτηρία τους θά ἀποτελέσει ἡ ἐκδασὴ τῆς πρώτης προσέγγισης, τῆς πρώτης ἐπαφῆς τους μέ τὸν οἰονδήποτε στρατολόγο. Ἄν δέν γνωρίζει ὁ νέος μας τό σκηνικό τῶν αἰρέσεων, ἂν δέν γνωρίζει ὅτι στοὺς στρατολόγους δέν κυριαρχεῖ τό στοιχεῖο τῆς ἐντιμότητος καί τῆς εἰλικρίνειας ὡς πρὸς τό περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας τους, ἂν δέν γνωρίζει τίς μεθοδεύσεις προσηλυτισμοῦ καί ἐνταξῆς, θά εἶναι περισσότερο εὐάλωτος ἀπ' ὅποιον ἔχει γνώση τοῦ ἀντικειμένου. Προσοχὴ λοιπόν, μεγάλη προσοχὴ στήν πρώτη ἐπαφή. Καί προπαντὸς πλήρη «γνώση» ἀπὸ γονεῖς πολιτικούς, κοινωνικούς φορεῖς καί πνευματικούς ἀνθρώπους τοῦ ἐπικίνδυνου αἰρετικοῦ φαινομένου τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ μακαριστὸς π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος πού «χάριτι θεῖα» μελέτησε καί παρουσίασε στό Ἑλληνικὸ καί παγκόσμιο κοινὸ τό σκηνικὸ τῶν αἰρέσεων καί ἀποκάλυψε τό πραγματικὸ τους πρόσωπο, πού κρύβεται πίσω ἀπὸ διάφορα προσωπεῖα φιλοσοφικά, καλλιτεχνικά, ὑγιεινιστικά, θρησκευτικά, κ.ο.κ. γράφει ὅτι «οἱ διάφορες ὁμάδες φροντίζουν νά οἰκοδομήσουν ἓνα «προγεφύρωμα», ὥστε νά «ἀγγιξοῦν» τό ὑποψήφιο θῦμα». Καί ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα δημιουργίας τέτοιων «προγεφυρωμάτων» καί τῆς μεθοδευμένης πρώτης ἐπαφῆς, στὰ περισσότερα βιβλία του. Αὐτὴ ἡ ἐπανάληψη αὐτῆς ἢ ἐμμονῆς του στήν ἐπισήμανση κινδύνων πού συνελάγεται ἢ ἐκδασὴ τῆς πρώτης ἐπαφῆς, ἀποδεικνύει τὴ σημασία πού ἔχει αὐτό τό γεγονός στήν περεταίρω πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἀναφέρεται στίς μεθοδεύσεις τῆς «Σκοπιᾶς» γιά τὴν πρώτη προσέγγιση καί στίς αὐστηρές ὁδηγίες πού δίνει γιά τὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς προσέγγισης. Ἡ Ἐταιρεία ὀπλίζει τοὺς ὀπαδοὺς

της, όχι μόνο μέ ειδικές δίλεπτες ή τρίλεπτες ομιλίες για τήν κάθε περίπτωση, αλλά και μέ έτοιμες απαντήσεις μέ σκοπό νά αντιμετωπιστεί μέ έπιτυχία κάθε αντίδραση. Αναφέρει ο αείμνηστος πατήρ, πάρα πολλά παραδείγματα διαδικασίας πρώτης έπαφής, τής πρώτης «έπίσκεψης», όπως τήν αποκαλεί ή «Σκοπιά» και μās προειδοποιεί, ότι αν ανοίξουμε τήν πόρτα μας στους «μάρτυρες του Ίεχωβά» και «συνεργαστούμε» μέ τούς απρόσκλητους έπισκέπτες του σπιτιού μας, κάνουμε τό πρώτο βήμα στήν προσχεδιασμένη συνάντηση πού αποβλέπει στήν έπεξεργασία τής προσωπικότητάς μας.

Τήν «έπίσκεψη» ακολουθεῖ ή «έπανεπίσκεψη». Αν οἱ οἰκοδεσπότες δεχτοῦν πάλι τούς απεσταλμένους τής «Σκοπιάς» και ανοίξουν συζήτηση μαζί τους, σημαίνει ότι άρχισε ή μεθοδευμένη «συνεργασία» και κάνουν τό δεύτερο ολισθηρό βήμα. Αν οἱ οἰκοδεσπότες κάνουν τό τρίτο βήμα, δεχτοῦν δηλ. νά γίνει «οἰκιακή μελέτη» σέ έβδομαδιαία βάση, ακολουθοῦν ένα δρόμο πού μπορεῖ νά μήν έχει έπιστροφή. Σταδιακά οδηγοῦνται σέ συναισθηματική έξάρτηση και ακύρωση τής ελεύθερης λειτουργίας τής προσωπικής τους σκέψης και κρίσης. Γίνονται «πραμάτεια» και δέν μπορεῖς νά τούς αλλάξεις τή σκέψη ὅσο κι αν προσπαθήσεις.

Στήν πρώτη έπαφή δέν προβάλλονται «δογματικά» ή «διδασκτικά» θέματα. Επισημαίνονται μόνο τά κοινωνικά προβλήματα και τά ύπαρξιακά κενά, τίθενται κατάλληλες έρωτήσεις κοινής αποδοχής, στίς ὁποῖες ὅλοι συμφωνοῦμε και δίδονται απαντήσεις σύμφωνα, μέ τό «κοσμοθεωριακό» πλαίσιο κάθε ομάδας. Η «Σκοπιά» π.χ. περιγράφει τόν κόσμο σκοτεινό και προτείνει τή «λύση» τής ὀργάνωσης σάν μοναδική ταυτισμένη μέ τή «λύση του Θεοῦ». Τό ἴδιο σύστημα, μέ κάποιες προσαρμογές στίς «διδασκτικές» απαιτήσεις τους, χρησιμοποιεῖται από ὅλες τίς ομάδες πού δροῦν στή χώρα μας. Κατάλληλα εκπαιδευμένοι στρατολόγοι, «εὐπρεπῶς ένδεδυμένοι», «χαμογελαστοί» και «μελιστάλακτοι», συνήθως νέοι για νέες και αντίστρόφως, παγιδεύουν τό υποψήφιο θύμα, πού κάνει τή σκέψη ότι έχει απέναντί του έναν υπεύθυνο άνθρωπο πού έχει δική του προσωπική σκέψη και ὁ ὁποῖος προσφέρει «απαντήσεις» και «λύσεις» στά πανανθρώπινα προβλήματα «ἀπό αγάπη και

διάθεση προσφορᾶς πρὸς τούς ἀδελφούς του κόσμου». Καμμία ὑποψία δέν γεννᾶται στό ὑποψήφιο θύμα, ὅτι αὐτά πού λέγει ὁ αὐτόκλητος συνομιλητής του εἶναι «διατεταγμένα» ἀπό τήν ομάδα και «προγεφύρωμα», πού αποβλέπει στήν ένταξή του και στήν ἀναίρεση τής προσωπικής του σκέψης. Ίσως αὐτό νά μήν τό καταλάβει ποτέ, ὅταν θά γίνει «πράμα» ἀπό τό διανοητικό χειρισμό πού θά ὑποστεί μέ τίς μετέπειτα διαδικασίες και τεχνικές. Γιατί ὕστερα ἀπό αὐτό τό «προγεφύρωμα», ἀκολουθεῖ ή πραγματική «προσφορά», ή «έντατική καθοδήγηση», ὁ «ένδογματισμός» μέ σκοπό τήν πλήρη ὑποταγή στό «μεσοία» τής αἵρεσης ή τής παραθρησκευτικής ομάδας πού προβάλλεται μέ ὅλα τά μέσα ὡς ἀπόλυτη «θεϊκή» αὐθεντία και «ἀπαγορεύεται» στους ὀπαδούς κάθε προσωπική σκέψη και κρίση. Αφιερώνει τότε στόν «ἀρχηγό» και στήν αἵρεση ὅλες του τίς δυνάμεις, τό χρόνο του, τήν περιουσία του. Δημιουργεῖται στους ὀπαδούς πλέον μία «νέα πατρίδα» και ἐγκαταλείπεται κάθε τί πού έχει σχέση μέ τό παρελθόν, τήν παλαιά πατρίδα (γονεῖς, σπουδές, φίλοι, συγγενεῖς, κ.λπ.). Καί εἶναι «πρόθυμοι» οἱ καημένοι νά κάνουν ὁ,τιδήποτε τούς ζητηθεῖ ἀκόμη και ἀνηθικότητες και ἐγκλήματα.

Γίνεται δέ ή μεθόδευση τής ένταξης μέ ἐπιστημονικά τελειοποιημένες τεχνικές, ἔτσι πού τό θύμα δέν ἀντιλαμβάνεται ὅτι χειραγωγεῖται κι ἀκολουθεῖ τυφλά τόν ἱεραπόστολο, νομίζοντας ὅτι μόνο του ἐπέλεξε αὐτό τό δρόμο, ὅτι ἀκολουθεῖ τό «δικό του θέλημα», σάν προσωπική ἀπόφαση, τήν ὁποία πρέπει νά ὑπερασπιστεῖ μέ ὅλες του τίς δυνάμεις. Η σύγκρουση μέ τούς γονεῖς τότε εἶναι ἀναπόφευκτη. Οἱ γονεῖς εἶναι ὄργανα τής «συντηρητικῆς παρακμῆς» ή του «σατανᾶ». Καί σείρονται στά δικαστήρια, ὅταν ἀρνοῦνται νά τούς παραχωρήσουν περιουσιακά στοιχεία ή διαβάλλονται σκαιότατα.

Τά λέμε πολλές φορές αὐτά και θά μās ποῦν πολλοί πάλι μέ στίχο του Σεφέρη: «Τά ἴδια και τά ἴδια μās λές φίλε». Πρέπει ὅμως νά τ' ἀκούσουμε και νά τά ξανακούσουμε για νά προφυλαχτοῦμε, για νά πάρουμε τά μέτρα μας ἐγκαιρα, πρὶν νά εἶναι ἀργά και τά γεγονότα μή ἀναστρέψιμα.

Γονεῖς προσπατέψτε τά παιδιά σας. Νέοι προστατευτεῖτε. Προσοχή στους κράχτες τῶν αἰρέ-

σεων. Προσοχή στη χειραγώγηση τῶν αἰρέσεων. Πρέπει ὅλοι νά ἐνημερωθοῦμε καί νά ἐνημερώσουμε ἄλλους. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροί ἀνθρώποι δέν νοιαζόμαστε γιά τά προβλήματα καί τίς ταλαιπωρίες τοῦ «ἄλλου». Ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι τά θέματα αὐτά δέν «ἀγγίζουν» ἐμᾶς, δέν ἀφοροῦν ἐμᾶς. Καί δέν θέλουμε ν' ἀσχοληθοῦμε μέ τον πόνο τοῦ «ἄλλου». Γιά τούς περισσότερους ἀνθρώπους εἶναι διαφορετικός ὁ πόνος τοῦ «ἄλλου» ἀπό τόν πόνο τόν δικό τους. Διαφορετικός ὁ θάνατος τοῦ «ἄλλου» ἀπό τό θάνατο τό δικό τους. Λέγει ὁ Σεφέρης (σήμερα ἔχει τήν «τιμητική» του στό ἄρθρο αὐτό): «Ὁ ἀνθρώπος προτιμᾷ νά σφυρίζουν τά δρεπάνια στοῦ ἄλλου τό χωράφι σάν ἔρθει ὁ θέρος». Ἄλλά τό δρεπάνι δέν ἔχει «νοῦ» δέν ἔχει «συναίσθημα» καί προτίμηση. Καί μπορεῖ «νά σφυρίζει ἀνά πᾶσα στιγμή καί στό δικό μας τό χωράφι».

Γιά ν' ἀποφύγουμε αὐτό τόν ἀπρόσμενο καί ἀνεπιθύμητο «θέρο» ἄς προσέξουμε καί ἄς ἀποφύγουμε «πάση θυσία» τήν πρώτη ἐπαφή, τήν πρώτη προσέγγιση μέ τούς οἰουοδήποτε στρατολόγους. Ὅποιες καταστάσεις καί ἄν ἀντιμετωπίζουμε, ὅπως ἀποτυχίες, ἀνιάτες ἀρρώστειες, θανάτους, οικονομικά προβλήματα, ἀνέχεια, ἀνεργία, αἰσθήματα μοναξιάς, ἀποτυχία ἢ διάλυση σχέσεων κ.λ.π. κ.λ.π., ἄς ἐμπιστευτοῦμε ὅλες αὐτές τίς ἀντιξοότητες τοῦ βίου σέ κάποιον πού εἶναι πολύ γνωστός μας καί μᾶς ἀγαπάει πραγματικά. Οἱ σέκτες ἐκμεταλλεύονται ὅλα τά ἀνθρώπινα ποροβλήματα, ὅλες τίς δυσμενεῖς καταστάσεις. Ὑπάρχουν πνευματιστικές ομάδες π.χ. πού ἰσχυρίζονται ὅτι μποροῦν νά μᾶς φέρουν σέ ἐπικοινωνία μέ ἀγαπημένα πρόσωπα μετά τό θάνατό τους. Καί ἐντυπωσιάζουν μέ κάποια «φαινόμενα» πού ὀφείλονται ἴσως σέ αὐθυποβολή, ὑπνωση ἢ σατανιστική ἐπέμβαση.

Προτείνουμε, ὅταν ἔχει κανεῖς προβλήματα ὑπαρξιακά ἢ ἄλλα, νά ἀναζητήσει οὐσιαστική συμπαράσταση καί βοήθεια στήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι γεγονός ὅτι τό νά γνωρίζει ὁ ἀνθρώπος ἀπό ποῦ ἔρχεται, ποιά εἶναι ἡ θέση του μέσα στή Δημιουργία, ποῦ πηγαίνει, εἶναι πράγματα πολύ σημαντικά γιά τήν ὑπαρξή του. Ὑπάρχει ἀπάντηση σ' ὅλα αὐτά τά ἐρωτήματα στό χωρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄν καταφύγει σίς «προφρές» τῶν διαφόρων ομάδων τό μόνο πού θά

ἐπιτύχει εἶναι νά γίνει ἓνα ἄβουλο ὄν σίς ὀρέξεις καί στά βίτσια τῶν διαφόρων «Ἁγίων Διδασκάλων» τῆς παραθησκείας καί τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Ἄν προτιμήσει ὅμως νά ἀναζητήσει ἀπάντησεις καί λύσεις στόν πνευματικό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας καί γίνει συνειδητά πιστός ζώντας τήν ἀληθινή χριστιανική πίστη, θά ἀκολουθήσει ἓνα δρόμο ἀγάπης, διακονίας χωρίς ὑπαρξιακά κενά καί ἀδιέξοδα. «Θά κατανοήσει, ὅπως ἔλεγε σέ ὀμιλίες του ὁ π. Ἀντώνιος, ὅτι ἀποτελεῖ εἰδικό δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, πῶς ἡ ζωή του προέρχεται ἀπό τή θεία βούληση καί ἀγάπη, πῶς γι' αὐτό τό λόγο ἔχει βαθύτατο νόημα, πού ξεπερνάει τόν τάφο, πῶς ὑπάρχει οὐράνια θαλπωρή καί στοργικός Πατέρας. Ὅποιος ὅμως δέν ἔχει "ριζώσει" στήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα καί δέν ἀποβλέπει στήν ἀνάσταση καί στήν ἀφθαρσία, εὐκόλα πέφτει θῦμα ἄλλης διδασχῆς, λόγου χάρη τῆς μετενοάρκωσης πού προβάλλεται σάν ἐρμηνεία ζωῆς καί σάν "λύση" ἀπό τίς ὀμάδες τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς νεοειδωλολατρείας».

Στήν Ἐκκλησία, λοιπόν, θά βροῦμε τήν πραγματική αὐτοπεποίθηση, τήν ὀρθόδοξη ξεστασιά καί τήν πίστη ὅτι εἶναι μεγάλη εὐλογία νά εἶναι κανεῖς ὀρθόδοξος Χριστιανός. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἡ κοινωμία τῶν «ἐν Χριστῷ» ἀδελφῶν, εἶναι «ὁ πνευματικός χῶρος πού ὁ πιστός ἔχει τήν ἐμπειρία τοῦ «εἶς ἐν Χριστῷ» καί τοῦ «ἀλλήλων μέλη».

Μέσα στήν Ἐκκλησία θά πρέπει σίς προσευχές μας, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, νά ἀναπέμψουμε καί δεήσεις ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μας τῶν αἰχμαλώτων τῶν σεκτῶν, πού ἔχουν καταντήσει «πραμάτεια» καί δέν μποροῦμε μέ ἀνθρώπινες ἐνέργειες νά τούς ἀλλάξουμε τή σκέψη. Μᾶς εἶπε ὁ Κύριός μας ὅτι «τά ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. ιη' 27). Οἱ ἀπογοητευμένοι γονεῖς ἀπό τήν «κατάντια» τῶν παιδιῶν τους, ὅσων ἔπεσαν θῦματα νεοφανῶν αἰρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν», ἄς ἐμπιστευτοῦν τό πρόβλημά τους στόν Κύριο, ἄς μετέχουν μέ ὄλη τους τήν ψυχή στήν Ἐκκλησιαστική ζωή, προσευχόμενοι ἀδιαλείπτως γιά τή θεία ἐπέμβαση πού εἶναι ἡ μόνη σέ τέτοιες περιπτώσεις βοήθεια σωτηρίας. Καί ὅλοι μαζί γιά τά θέματα αὐτά «τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ “ΣΚΟΠΙΑ”

κ. Άννας Μπουρδάκου, μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Ο Έρευνητής ό όποϊος μελετᾶ τήν ιστορία τής εταιρίας “Σκοπία” συναντᾶ ἕνα μεγάλο ἐρώτημα: ὅτι ἡ ἐπιμελής μεθοδική καί πολύ καλά μελετημένη συγκρότηση μιᾶς θρησκείας ἡ ὁποία στρέφεται ἐναντίον ὄλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν θά εἶχε ὑπάρξει ἐάν δέν ὑπῆρχε ὁ Κάρολος Ρῶσσελ; Κι ἀκόμη θά εἶχε αὐτή τήν ἐξέλιξη ὥστε ἀπό μία μικρή ὁμάδα 6 ἀτόμων ὅπως ξεκίνησε τώρα νά ἀριθμεῖ 7.000.000 περίπου ὁπαδούς σέ ὅλο τόν κόσμο;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό ἀπαιτεῖ ἀπό τήν πλευρά τοῦ ἐρευνητοῦ τήν ἐξιχνίαση αὐτῆς τῆς ἀμφιλεγόμενης προσωπικότητας -καί ἀπό τούς ἴδιους τούς συνεργάτες του. Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός εἶναι ὁ ἠπιώτερος πού εἶναι δυνατὸν νά τοῦ ἀποδοθεῖ καί ἀπό ἀπόψεως σωματικῆς ἀλλά καί πνευματικῆς. Ἡ πρώτη φάση τῆς ἔρευνας ἐπικεντρώνεται στό οἰκογενειακό του περιβάλλον ὅπου ἀνετράφη καί στό εὐρύτερο ἀπό θρησκευτικῆς ἀπόψεως. Ἀνετράφη ἀπό γονεῖς Προσβυτεριανούς, ἔχασε τήν μητέρα του σέ πολύ μικρή ἡλικία. Ὅταν ἔγινε 13 ἐτῶν ἐγκατέλειψε τούς Προσβυτεριανούς γιά νά ἐνταχθεῖ στήν ἐκκλησία τῶν κογκρεσιοναλιστῶν καί σέ ἡλικία 18 ἐτῶν εἶχε ἀπορρίψει ὅλες τίς θρησκείες καί «εἶχε πλέον τήν λογική τῆς ἀπιστίας». Ἐπίσης ἐμελέτησε καί τίς Ἀνατολικές θρησκείες, ἕως ὅτου ἐγνώρισε τούς Ἀντιθεντιστές καί ἄρχισε νά συνεργάζεται μαζί τους (**βιβλίον τοῦ ἔτους 1983 σελ. 34, 35**).

Σέ δεύτερη φάση βλέπουμε τό ἐμπορικό του δαιμόνιο πού σάν ἐπακόλουθο εἶχε τήν ἀπληστία τοῦ πλουτισμοῦ.

Ἡ τρίτη φάση τῆς ἔρευνας εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι ὁ Ρῶσσελ δέν εἶχε καμία πραγματική ἀναζήτηση θρησκευτικῆ. Ἦταν φιλόδοξος, ἐκμεταλεύθηκε τίς ἐσχατολογικές τάσεις τῆς ἐποχῆς του, συγκέντρωσε διάφορες κακοδοξίες ἀπό τίς τότε ὑπάρχουσες αἱρέσεις, ἔκαμε ἕνα κράμα καί τό παρουσίασε σάν δικό του δημιούργημα. Αὐτοπροσδιορίστηκε ὡς ὁ ἄγγελος τῆς ἐκκλησίας τῆς

Λαοδικείας, σάν ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» σάν ἄλλος Ἰεζεκιήλ, ὁ λόγος του ἦταν λόγος Θεοῦ.

Πρόεδρος τῆς εταιρείας “Σκοπία”, τοῦ δικοῦ του δηλ. δημιουργήματος, καί κύριος μέτοχος παρουσίαζε μέσῳ τῶν ἐντύπων του ὅ,τι ἤθελε δίχως καμμία ἀντίρρηση ἀπό κανένα.

Μέ αὐτήν τήν ἀπολυταρχία οἰκοδομήθηκε ἡ εταιρεία.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Ρῶσσελ προχωροῦν μέ μῖσος ἐναντίον κάθε Χριστιανικῆς ὁμολογίας ἀκολουθώντας τά κηρύγματά του, ὄχι ὅμως γιά πολύ οὔτε καί ὅλα...

Διδάσκουν ὅτι ὅταν ἔφυγε ἀπό τήν ζωή καί ὁ τελευταῖος ἀπό τούς ἀποστόλους ἡ Ἐκκλησία ἔπεσε σέ ἀποστασία, ἕως ὅτου ἐφανίσθηκε ὁ Ρῶσσελ μέ τήν ὁμάδα του γιά νά ἀποκαταστήσει τήν ἀληθινή Χριστιανοσύνη. Ἐδῶ ὅμως προβάλλουν δύο προβλήματα: ἡ ὁ Θεός πραγματικά ἐγκατέλειψε τό δημιούργημά Του, ἄρα δέν τό ἀγαποῦσε (ἔστω καί ἀμαρτωλό) καί ἄρα ἡ Ἁγία Γραφή ψεύδεται ὅταν μᾶς λέει: «τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ...» (Ἰωάνν. γ' 16). Ὡστε μέ τήν ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά γεφυρωθεῖ τό χάσμα πού προῆλθε ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτονομήθηκε. Ἡ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶπε ψέματα στούς μαθητές Του ὅταν τούς ὑπεσχέθη ὅτι θά «εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη' 20). Ἔτσι ἀπαντᾶ ἡ Ἁγία Γραφή.

Ἐπάρχει ὅμως καί τρίτη συνέπεια ἐξίσου ἀσεβῆς καί παρανοϊκή. Ἐάν ἡ Ἐκκλησία ἀπεστάτησε, τότε ἀπεστάτησε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὡς ἡ κεφαλή αὐτῆς ἡ ἔμεινε ἡ κεφαλή ἀσώματος δίχως μέλη, ἕως ὅτου ἦλθε ὁ Ρῶσσελ καί ἡ παρέα του γιά νά συμπληρώσουν τό κενό.

Αὐτό εἶναι τό συμπέρασμα πού ἀβίαστα ἐξάγεται ἀπό ὅλα αὐτά πού κηρύττει αὐτή ἡ ὁμάδα τῆς εταιρείας τοῦ Ρῶσσελ καί τῶν διαδόχων του, ἀσχέτως ἐάν ἀλλάζουν οἱ διδασκαλίες κα-

τά διαστήματα. Φυσικά ή οργάνωση αυτή δεν ασχολήθηκε με την Άγια Γραφή με φρόνημα εὐσεβείας καὶ ταπεινώσεως, ἀλλὰ τὴν κακοποιεῖ ἐπὶ πλέον προκειμένου νὰ στηρίξει τὶς βλάσφημες διδασκαλίες της, ἐκδίδοντας βιβλία τὰ ὅποια στεροῦνται πνευματικότητας, ὅσο και ἐάν ἡ ἴδια ὑποστηρίξει τὸ ἀντίθετο. Ὁ ασκοπὸς της ἀπλῶς εἶναι τὸ οἰκονομικὸ ὄφελος. Αὐτὸ θὰ τὸ τονίζουμε συνεχῶς καὶ ἀκούραστα, διότι αἰμορραγεῖ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας κάθε φορά πού ἓνα μέλος πλανᾶται καὶ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν φυσικὸ του χῶρο γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ στὴν οργάνωση αὐτή, πού ἀξιῶνει ὅτι εἶναι ἡ πραγματικὴ Χριστιανισμὸς, ἰσχυριζόμενη ὅτι κηρύττει τὸ «νέο Εὐαγγέλιον τῆς ἐγκαθιδρυμένης βασιλείας τοῦ 1914»;

Ἡ Ἄγια Γραφή ὁμως ἀπαντᾷ: «Ἐάν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττει ἄλλο εὐαγγέλιον... ἅς εἶναι ἀνάθεμα». (Γαλατ. 8-9). Διδάσκει ἡ Ἄγια Γραφή κάτι γιὰ τὸ 1914; Φυσικά ὄχι. Αὐτὸ τὸ ἐπινόησε ὁ «πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος». Ἀλλὰ μήπως λέει ἡ Ἄγια Γραφή ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπραγματοποίησε τὴν Δευτέρα Παρουσία Του τὸ 1914 ἀοράτως εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ τὸ νὰ στρέψει τὴν προσοχή Του στὴν γῆ; Ἀντιθέτως ἡ Ἄγια Γραφή διδάσκει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι παρὸν ἀοράτως μαζί με τοὺς πιστοὺς Του ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀναλήψεώς Του ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ὅπως ὁ ἴδιος ὑποσχέθηκε. Ἐπὶ πλέον ἡ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία πού θὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ ἄγνωστο χρόνο, θὰ εἶναι συγκλονιστικὴ, θὰ προηγηθοῦν καταπληκτικὰ γεγονότα, θὰ εἶναι ἔνδοξος καὶ ἐπιφανής ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς τὴν περιγράφει στὸ κδ' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου: «καὶ τότε θέλει φανεῖ το σημεῖο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θέλουσι θρηνησεῖ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ θέλουσι ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς».

Ὅλα αὐτὰ πότε συνέβησαν ὥστε νὰ συνδέει ἡ "Σκοπιὰ" τὸ 1914 μετὰ τὴν Β' Παρουσία τοῦ Κυρίου;

Ἀλλὰ ἡ ἐταιρεία "Σκοπιὰ" πρὶν ὀρίσει τὸ 1914, ὡς ἔτος τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκήρυττε τὸ ἔτος 1874 σάν ἔτος τῆς δευτέρας Παρουσίας Του. Εἶναι γνωστὴ ἄλλωστε ἡ τρομε-

ρὴ ἑνασχόληση τῆς "Σκοπιᾶς" μετὰ τὶς προφητεῖες τῶν χρονολογιῶν, ἀσχέτως ὅτι καμμία δὲν ἔχει ἐπαληθευθεῖ πῶς ἄλλωστε θὰ ἦταν δυνατόν ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν «δὲν ἀνῆκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζετε τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς...» (Πράξ. α' 7) καὶ ἀκόμη «ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ ἔρχεται» (Α' Θεσ. ε' 2).

Ὁ «πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος» ὁμως θέτει ἑαυτὸν ὑπεράνω τοῦ Θεοῦ καὶ ὀρίζει χρονολογίες, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι ψευδοπροφήτης. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ οργάνωση αὐτὴ δὲν πτοεῖται μετὰ τίποτα. Ἀφ' ἑνὸς ἔχει τὰ θύματα ὀπαδούς γιὰ νὰ τρέχουν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, σὲ πλατεῖες καὶ σὲ λεωφορεῖα νὰ διαθέτουν τὰ ψυχοφθόρα ἐντυπία τῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου, τώρα τελευταῖα ἔχει ἐπιτύχει καὶ κυβερνητικὴ ἀναγνώριση ὡς «γνωστὴ θρησκεία».

Σὲ πρόσφατο ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διαβάζουμε: «...κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρο τοῦ Συντάγματος προστατεύονται ὡς στοιχεῖα τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς τῶν συνειδήσεως ἢ ἐλευθερίας τῆς **λατρείας** τους, ὁ **τρόπος καὶ τὰ μέσα ἔκφρασης τῆς λατρείας**... ». Ποιὰ ὁμως εἶναι ἡ λατρεία αὐτῆς τῆς «γνωστῆς θρησκείας» ὅπως τὴν ἐκφράζει ἡ ἴδια; Στὸ περιοδικὸ τῆς "Σκοπιᾶς" (15-11-2000 σελ. 12) γράφει: «Στὸ κείμενο (Ἄγια Γραφή) ὑπάρχει ἡ λέξη λατρεία πού ἀποδίδεται "ιερὴ ὑπηρεσία" στὴν Μ.Ν.Κ. (μετάφραση Νέου Κόσμου). Ἡ ἱερὴ ὑπηρεσία σχετίζεται μετὰ πράξεις λατρείας. Ναι τὸ κήρυγμα τῶν καλῶν νέων δὲν ἀποτελεῖ μόνον δημόσια ὑπηρεσία πρὸς ἐκείνους πού ἀκοῦν τὰ καλά νέα, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης **πράξεις λατρείας πρὸς τὸν Ἰεχωβά Θεό**». Τώρα πλέον καὶ μετὰ κυβερνητικὴ ἄδεια θὰ ἐξαπολύσει ἡ Σκοπιὰ τοὺς ὀπαδούς της νὰ ἐπισκέπτονται ἀνυποψίαστους πολῖτες κάθε ἡλικίας γιὰ νὰ διαδίδουν ὅλες τὶς κακοδοξίες, τὶς ἀντιφάσεις, τὶς ἀντιγραφικὲς διδασχές της, λανσάρωντάς τις ὡς «κήρυγμα καλῶν νέων» ἀλιεύοντας νέα θύματα καὶ προσθέτοντας νέες διαλελυμένες οἰκογένειες στὶς ἤδη ὑπάρχουσες. Καὶ τοῦτο διότι αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ συμφέρον τῆς γνωστῆς πολιτικοοικονομικῆς ἐταιρείας πού ἴδρυσε ὁ Κάρολος Ρῶσσελ καὶ συνεχίζουν οἱ ἀντάξιοι διάδοχοί του.

«ΠΑΙΔΙΚΑ» ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ. ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΑ ΣΤΗ ΜΑΓΕΙΑ

*Ιωάννη Μηλιώνη, Δ/τουῦ τῆς Σχολῆς Πληροφορικῆς «Ἅγιος Ἰωάννης»
καί μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.*

Στίς 23 Ὀκτωβρίου 2002, ἓνα νέο «παιδικό» περιοδικό εἶδε τό φῶς τῆς κυκλοφορίας. Ἐνα περιοδικό, πού ἀπευθύνεται κυρίως σέ κορίτσια -κορίτσια ἀπό 7 χρονῶν καί ἄνω, θά προσθέταμε ἐμεῖς. Ἐνα περιοδικό, πού τό κάθε θέμα του, ἄρθρο, εἰκονογραφημένο ἀνάγνωσμα, παιχνίδι, εἶδηση, ἔχει σάν ἐπίκεντρο καί βασικό γνώμονα τή **Μαγεία**. Ὅχι μιά μαγεία, πού προέρχεται ἀπό τόν μῦθο, ὅπως παλιά τήν βροίσαμε στά παιδικά παραμύθια (Χιονάτη, Σταχτοπούτα κ.ά.), ἀλλά τή σύγχρονη διδασκαλία καί πρακτική τῆς μαγείας ὅπως αὐτή βιώνεται καί πραγματώνεται στό χώρο τοῦ **ἀποκρυφισμοῦ** καί εἰδικά στά covens (ὀμάδες ἄσκησης) τῶν συγχρόνων μαγισσῶν, τῶν **Wiccan**. Ἡ παραπάνω προσέγγιση, ἐπιβάλλεται ἀπό τό **Κίνημα** τῆς **Νέας Ἐποχῆς (New Age)**, βασική πρακτική τοῦ ὁποῦ εἶναι ἡ **Μαγεία** κι ἔχει σάν στόχο νά περάσει τήν πίστη ὅτι ὑπάρχει δῆθεν καί **«καλή» μαγεία**.

Τό «παιδικό» αὐτό περιοδικό φέρει τόν πολύ εὐγλωττο τίτλο **«W.i.t.c.h.»**, δηλαδή «Μάγισσα», τίτλο, πού δῆθεν προέρχεται ἀπό τά ἀρχικά γράμματα τῶν ὀνομάτων τῶν 5 κοριτσιῶν, πού πρωταγωνιστοῦν στό Comic -τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τόν βασικό πυρήνα τοῦ περιοδικοῦ- καί πού τυγχάνει νά εἶναι **Μάγισσες καί οἱ Φύλακες τοῦ Σύμπαντος!**

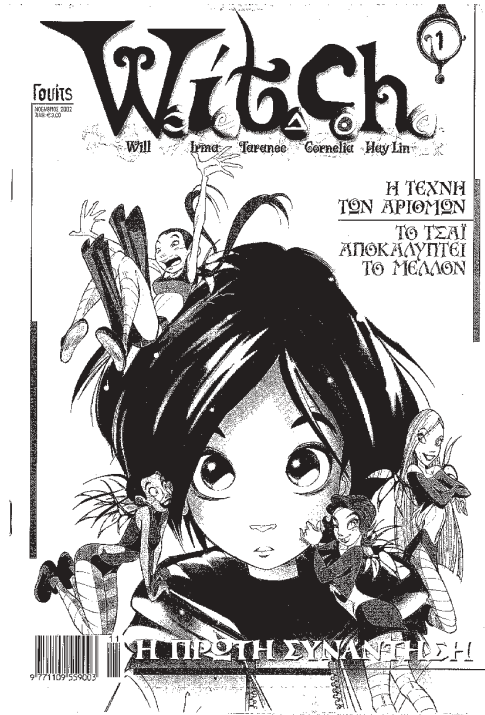
Τό περιοδικό «W.i.t.c.h.» εἶναι μηνιαῖο, ἐκδίδεται ἀπό τίς ἐκδόσεις «Νέα Ἀκτίνα Α.Ε.», Ἐκδοτικό Συγκρότημα, πού ἐξέδιδε καί τό νεοεποχίτικο περιοδικό «God and Religion» («Θεός καί Θρησκεία») καί τοῦ ὁποῦ Συγκροτήματος, Ἐκδότης εἶχε συχνά ἀναφερθεῖ ὑπέρ τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (New Age) σέ ἐκδοτικά σημεῖα τοῦ περιοδικοῦ «Γυναίκα», πού κι αὐτό ἀνῆκε κάποτε στό Συγκρότημα.

Τό περιοδικό «W.i.t.c.h.», ἀποτελεῖ τή μεταγλωττισμένη ἐκδοση ξενόγλωσσου πρωτοτύπου, πού δημιουργήθηκε ἀπό τήν Elisabetta Ghone τῆς εταιρίας Disney Ἰταλίας καί κυκλοφορεῖ σέ κάποιες εὐρωπαϊκές χώρες (Ἰταλία, Δανία, Σουηδία καί Νορβηγία).

Πιστεύοντας ὅμως ὅτι: «Μία εἰκόνα ἀξίζει ὅσο χίλιες λέξεις», θά ἀφήσουμε τό ἴδιο τό ἔντυπο νά «μιλήσει», ἀπλῶς σχολιάζοντας ὅπου ὑπάρχει λόγος...

Εἰκ. 1. Τό ἐξώφυλλο τοῦ 1^{ου} τεύχους. Μιά... χαρούμενη, ἀνέμελη παρῆα πέντε κοριτσιῶν, πού «συμπτωματικά» κατέχουν μαγικές δυνάμεις, χωρίς νά τό γνωρίζουν!

Εἰκ. 2. Τά Περιεχόμενα: Ἐκτός ἀπό τό εἰκονογραφημένο ἀνάγνωσμα, τά παιδιά μας διδάσκονται... Ἀριθμολογία (ἢ Ἀριθμοσοφία. Ἡ ἀπόκρυφη «ἐπιστήμη») πού προσάγει μυστικιστικό συμβολισμό στούς ἀριθμούς), Τεϊομαντεία (ἢ «καφεμαντεία» τῶν κινέζων), Ἀστρολογία, Ἀλχημεία (πῦρ, ἀήρ, γῆ, ὕδωρ), ἀποκρυφιστική Χαρακτηρολογία καί πολλά ἄλλα... τά ὁποῖα θά παρουσιάσουμε ἀναλυτικότερα παρακάτω.

Εἰκ. 1

Εἰκ. 2

Εικ. 5. Κι ενώ τὰ 5 κορίτσια διασκεδάζουν σ' ένα σχολικό πάρτι -τό όποιο, σημειωτέον, γίνεται μέ τήν εύκαιρία τής παγανιστικής γιορτής Χαλουουγούν (Halloween)-, ή **Συμπαντική/Πλανητική Ίεραρχία**, τών 'Ανειλημμένων Διδασκάλων (βλέπε Lucis Trust, 'Αλίης Μπέλι κ.ά.) προγραμματίζει τό μέλλον τους. Ο «Μεγάλος Προφήτης» -είναι ό νεαρός στό πάνω, άριστερό μέρος τής εικόνας, σάν θιβετανός Λάμα, μέ τό ξυρισμένο κράνιο και τό διακριτικό μουσάκι, ως **άνεστραμμένο τρίγωνο**- συννεργάζεται μέ τόν σύμβουλό του -είναι ή «βιβλική» μορφή μέ τά μακριά γένια-. Είναι χαρακτηριστικός ό χώρος στόν όποιο βρίσκονται οι δύο «διδάσκαλοι», αυτό τό **άπύθμενο φρέαρ**, πού τό έχουμε δει συχνά σέ ταινίες φανταστικού και άποκρυφιστικού περιεχομένου αλλά και σέ ταινίες έπισημονικής φαντασίας («Ο Πόλεμος τών 'Αστρων» κ.ά.). Τό φρέαρ αυτό, πού συνήθως συμβολίζει τήν **άβυσσο** ή τό «**τουνελ**» πού διασχίζει ή **ύπαρξη** (ψυχή) για τή μετάδασή της από μία μεταφυσική κατάσταση σέ άλλη, εδώ είναι γεμάτο τοιχογραφίες από **γυμνές γυναίκες φιγούρες** και καθιστούς **Λάμα** μέ **τρίγωνο «φωτοστέφανο»**. Τό **ταντρικό** στοιχείο είναι έκδηλο σέ κάθε λεπτομέρεια του χώρου, άποδεικνύοντας ότι εδώ δέν έχουμε νά άντιμετωπίσουμε μία τυχαία φανταστική «περιπέτεια» αλλά ένα εις βάθος μελετημένο άποκρυφιστικό σενάριο, πού έκμεταλλεύεται τήν κάθε σχεδιαστική λεπτομέρεια, για νά «έκπαιδεύσει» τά νέα παιδιά μας, ως και στή, γνωστή στους άποκρυφιστικούς κύκλους, «**σεξουαλική άλχημεία**».

Εικ. 6-8. Όμως, έκτός από τούς «καλούς», πού συναντήσαμε (**Εικ. 5**), είναι καιρός νά γνωρίσουμε και τούς «κακούς», πού στόχος τους είναι ή καταστροφή τών 5 ήρωίδων μας.

Ο **Σέντρικ**, (**Εικ. 6**), σικάτος βιβλιοπώλης φαινομενικά και ώραιο νεαρός κύριος, άποδεικνύεται τελικά «ό **Άρχοντας Σέντρικ**», (**Εικ. 8**), ένας **δαίμονας**, μέ βοηθό του τόν κτηνώδη Βάθεκ (**Εικ. 7**) -άλλο **δαίμονα**-, πού σκοπό έχουν νά «ταπεινώσουν» τά κορίτσια.

Εικ. 7

Εικ. 5

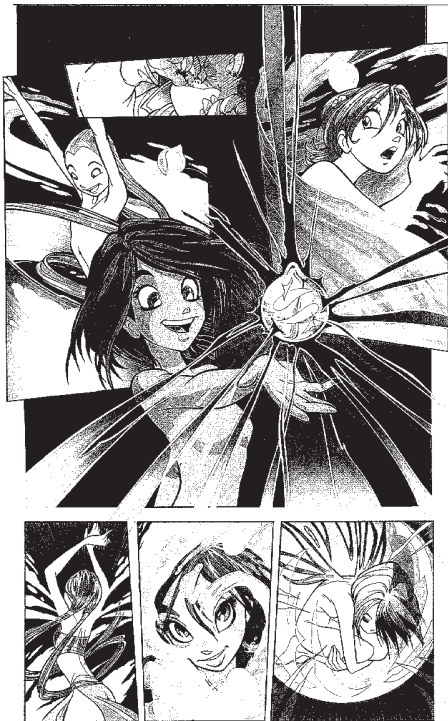

Εικ. 6

Εικ. 8

Εικ. 9. Όμως, τὰ 5 κορίτσια χρησιμοποιώντας τὶς «δυναμίες» τους μεταμορφώνονται -ἀφού πρώτα ξεγυμνώνονται, γιὰ νὰ μὴ μᾶς στερήσουν καὶ τὸν παρόντονα σέξ-καὶ ἀμύνοται ἀποτελεσματικὰ κατὰ τοῦ «Ἄρχοντα Σέντρικ» καὶ τοῦ κτηνώδη Βάθεκ.

Εικ. 9

Εικ. 10. Ἔτσι ὁ «Ἄρχοντας» ἀναγκάζεται νὰ παραδεχθεῖ τὴν ἥττα του καὶ «ξαναφορᾷ», τὴ μορφή του δι-βλοπιώλη Σέντρικ.

Εικ. 10

Ἔτσι κλείνουμε τὸ πρῶτο τεῦχος καὶ τὰ παιδιά μας, πάνω στὴν αὐγὴ τῆς ἐφηβείας, ξέρουν τώρα, ποῦ πρέπει νὰ στρέψουν τὸ δυναμικὸ τους. Στὴν ἀμφιλεγόμενη «πε-

ριπέτεια», στὴ **Μαγεία** καὶ στὴν ἄσκηση τῆς πρώιμης σεξουαλικότητάς τους!

Καὶ γιὰ ἐπιστέγασμα, ἄς μὴν ξεχνᾶμε νὰ ἐπιστρατεύσουμε ὅλα τὰ ὄπλα, πού τὸ «καλὸ» περιοδικὸ μᾶς προσφέρει... Λίγη... **Τεῖομαντεία!** (**Εικ. 11**).

ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
ΤΟ ΤΣΑΪ ΑΠΟΚΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τὸ τοῦ εἶκο το ρόφημα με τὴν μεγαλύτερη κατανάλωση σπονδυλικῆς μασ. Πάρει εἰς ἀποψηφὴς προβλεπόμενες ἐκστέρως οὐκίαια τῆς γέου τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου. Στὴν ἰατρικὴ, ἡ παρασκευαστικὴ καὶ τὴ σπόρια τοῦ κοινού ἵππου ἐργα-μετικὴ ἀποτέλεσμα καὶ, σὴν ἀνε-φύλα, ἀβήθησι ἀσ μαγικὸ παιχίδι. Ἡ κίβησι τῶν φύλλων τοῦ τσαγιού καὶ τὰ σπῆματα πού δηλοιοποιεῖσάντο ἀπὸ τὰ φύλλα ἐπιπλέον στα κούρα ὄργανα νὰ ἀποκαλυπτοῦνταί καὶ νὰ ἀποκαλύπτουν τὸ μέλλομεν...

Γοῖμασε τὸ τσάι σου, ἐπιστράτευσε τὴν παρατηρη-τικότητα σου καὶ ἀπόλαυσε ἓνα μαγικὸ παιχίδι πού θα σου ἀποκαλύψει τὴν ἐξέβαση τῶν μελλοντικῶν σου σχεδίων!

ΨΑΚΑ **ΕΚΤΕΛΕΣΗ**

Εἰς φιλίεσι, κατὰ παραγωγή καὶ ἓνα κομπόλι
Ἐπὶ πᾶσι βεβαιώσθαι γιὰ νὰ μπορεῖς νὰ ἀνεκτιμήσεις.
Τὸς με ὄραμα ἀνακαλύψαι ἡ φροῦσον
Ἐπὶ ἀνεκτιμημένο θέμα κού ἀσ ἀσπασθῆναι.
Καὶ ἡ δὴ ἀσπασθῆναι, ἀσπασθῆναι γιὰ νὰ ποῖξες καὶ νὰ διασκεδάσῃς!

Ἐπὶ με ἀπολαύει με φύλλα τσαγιού ὁ ἓνα κίβησι καὶ, πότε ἔχεις ἴσθη βίβλια, τοῦ ἀπολαύσῃν γιὰ τρία λεπτά, καὶ ὄραμα νὰ ἀνατίθῃται τὸ θέμα πού σε ἀσπασθῆναι. Ἦσικα σπῆματα, τὸ φύλλο τοῦ τσαγιού θα ἀσπασθῇ νὰ ἀσπασθῇ ἀπολαύσῃ ἀπολαύσῃ. Πᾶσπασθῆναι τὸ με πᾶσπασθῆναι καὶ ἀσπασθῆναι τὸ ὄραμα ἓνα φύλλο χροῖ. Ἐπὶ τὸ τσάι σου ἀποκαλύπτει τὴν κίβησι τῆς μελλοντικῆς βιομορφοῦ, ὅσο καὶ μικρὸς νὰ τὸ βίβια, ἀσπασθῆναι τὸ κα ἀπολαύσῃ τὸ. Ταῦτα ὄραμα, πᾶσπασθῆναι καὶ ἀσπασθῆναι τῆς ἀσπασθῆναι σου καὶ νὰ ἀσπασθῆναι πᾶσπασθῆναι, ἀσπασθῆναι με τὸς κα ἀπολαύσῃ τὸ ἀπολαύσῃ. Ἄν σου εἶσαι ἰσθῆναι νὰ ἀσπασθῆναι καὶ νὰ ἀσπασθῆναι τὸ ἀσπασθῆναι τῶν φύλλων, ἀσπασθῆναι. Τὸ μόνον πού χρειάζεται εἶναι λίγη ἐξέβαση.

Εικ. 11

Λίγη... **Ἀριθμολογία** (ἢ Ἀριθμοσοφία κατὰ τοὺς Θεοσοφιστές, τοὺς Ροδόσταυρους κ.ἄ.) (**Εικ. 12**).

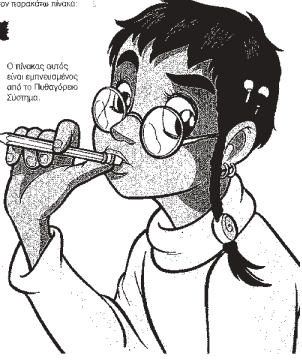
ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
Ἡ ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Παίζοντας με τοὺς ἀριθμοὺς μπορεῖς νὰ ἀνακαλύψῃς πολλὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρα σου, χαρίσματα, ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα μυστικὰ γιὰ τὸ μέλλον. Ἦσικα μόνον πού σου χρειάζεται εἶναι ἓνα καρτί, ἓνα μολύβι καὶ ὄρεξη γιὰ προσθέσεις!

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΓΟΥΛΙΑ ΒΑΝΤΟΜ
Τὸ κῆρι γράμμα κίβη Ἀβῆθησι οὐκίαια ἀσ ἀσπασθῆναι τὸ ὄραμα σου ἀσπασθῆναι τὸ ἀσπασθῆναι σου μῆραί να ἓνα ὄραμα ἀποκαλύπτει γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὰ χαρίσματα σου. Γράβῃ τὸ ὄραμα καὶ τὸ ἐπιπλέον σου καὶ κῆρι ἀσπασθῆναι ἀποκαλύπτεισάντο ἀσπασθῆναι με τὸν παρακάτω πίνακα:

Πίνακας Γραμμάτων Ὁ Αριθμῶν

1	A	I	P
2	B	K	Σ
3	Γ	Λ	T
4	Δ	M	Υ
5	E	N	Φ
6	-	Ξ	X
7	Z	O	Ψ
8	H	Π	Q
9	Θ	-	-

Εικ. 12

Καὶ τέλος... πολλὴ **Ἀστρολογία** -στὴν ἄλλη σελίδα... Σίγουρα θὰ χρειασθεῖ στὰ παιδιά μας. Πῶς ἀλλιῶς θὰ μά-

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ «ΝΕΑ» ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

τῆς κ. Δάφνης Βαροβιτσιώτη

«Βουλεύεσθαι καὶ λογίζεσθαι ταυτόν»¹

Ἄριστοτέλης

Β' Μέρος (συνέχεια καὶ τέλος)

Οἱ λόγοι γιὰ τούς ὁποίους δέν ἔχει γίνει ἀντιληπτό ἀπό τό εὐρύτερο τηλεοπτικό κοινό ὅτι, οἱ περισσότεροι τηλεοπτικοὶ δίαυλοι -εἴτε ἐνεπίγνωστα, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ τους, εἴτε λόγω πιέσεων, εἴτε λόγω οικονομικῆς δυσπραγίας- ἔχουν πλέον ἀλωθεῖ ἀπό τόν «Νέο Διαφωτισμό» καί ἔχουν ἐπιστρατευθεῖ στόν «ἀόρατο» πόλεμο κατά τοῦ δυτικοῦ ἀνθρώπου, εἶναι οἱ ἐξῆς:

1ον. -Διότι πρόκειται γιὰ πόλεμο πράγματι «ἀόρατο», δεδομένου ὅτι διεξάγεται «μέ πνευματικά ὄπλα» καί «κυρίως στόν χῶρο τῆς σκέψης», ἀκριβῶς ὅπως τό «προφήτευσε», πρό πολλῶν δεκαετιῶν, ἡ Ἰλντ Μπέηλν, τρίτη Πρόεδρος τῆς Θεοσοφικῆς Ἐταιρείας, ὅταν ἔγραφε ὅτι: «... ὁ πόλεμος πού θά ἐπακολουθήσει αὐτοῦ ...δέν θά ἔχει παρόμοια περίοδο ἐξωτερικῶν σφαγῶν καί αἵματος· θά διεξαχθεῖ κυρίως μέ πνευματικά ὄπλα καί στόν χῶρο τῆς σκέψης...». Σημειωτέον ὅτι, ἡ Ἰλντ Μπέηλν (1880-1949) πίστευε ὅτι οἱ παγκόσμιοι πόλεμοι τῆς περιόδου 1914-1945 ἀποτελοῦσαν μιά «προπαρασκευαστική περίοδο καί διάλειμμα προσαρμογῆς πρὸς τόν νέο κόσμο καί τήν νέα τάξη πού ἀρχίζει νά φαίνεται»².

2ον. -Διότι ὁ τηλεθεατῆς βαθμιαίως «ἐθίσθηκε», ἀφοῦ ὁ πόλεμος αὐτός, στήν χώρα μας, ἐκτυλίχθηκε σέ ἔκταση χρόνου εἴκοσι πέντε καί πλέον ἐτῶν καί μέ ρυθμό βραδέως ἐπιταχυνόμενο: Ἀρχικά, τά «πνευματικά ὄπλα» χρησιμοποιήθηκαν ἀπό συγκεκριμένους διαμορφωτές γνώμης σέ λογικοφανεῖς, ἀλλά ἤπιες, ἀμφισβητήσιμες τοῦ παραδοσιακοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καί τοῦ συνειδέσθαι, μέ συχνό-

τητα μίας ἐκπομπῆς μηνιαίως, σέ ἓνα μόνο δίαυλο. Στή συνέχεια, χρησιμοποιήθηκαν ἀπό διαφόρους καθοδηγητές-ἐκπροσώπους τῆς «προοδευτικῆς», «ριζοσπαστικῆς» καί «εὐαισθητοποιημένης» σκέψης, σέ ἔντονες ἀψιμαχίες κατά τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν, μέ συχνότητα μιᾶς ἐκπομπῆς ἑβδομαδιαίως, σέ κάθε δίαυλο· κατόπιν, σέ ἐντονότερες συγκρούσεις, μέ συχνότητα μιᾶς ἐκπομπῆς ἡμερησίως ἀνά δίαυλο, πού κατέληξαν στόν σημερινό -ἀόρατο μέν, ἀλλά ἀνηλεῆ- καταγιστικό πόλεμο, ὅπου κάθε δίαυλος -πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων- βομβαρδίζει τό ἀνυποψίαστο κοινό ἀσταμάτητα καί ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως.

3ον. -Διότι, ὁ πόλεμος αὐτός διεξάγεται ὑπὸ ἄνιστους ὄρους, δεδομένου ὅτι ἡ ἀνυποψίαστη κοινωνία δέν γνωρίζει, οὔτε ὅτι ἔχει κηρυχθεῖ, οὔτε ὅτι διεξάγεται ὑπὸ τίς σκληρότερες προϋποθέσεις, οὔτε καί ὅτι αὐτό πού διακυβεύεται εἶναι τό πνεῦμα καί ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ βούλησή του, καί -συνεπῶς- τό μέλλον του. Τό μόνο πού ἀντιλαμβάνεται σήμερα ὁ μέσος τηλεθεατῆς εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος βυθίζεται -χωρίς Θεό καί ἐλπίδα- σέ μιά ὀλοένα ἐπαυξανόμενη σύγχυση, ἀπορρύθμιση καί ἐντονη δυσαρμονία σέ σχέση μέ τήν καθεστημένη πραγματικότητα· ὅτι ἡ κοινωνία του δυσλειτουργεῖ, ἀποσυντονίζεται καί ἀποσυντίθεται· ὅτι δηλαδή ὁ πολιτισμός του βρῖσκεται σέ κρίση, καί ὁ ἴδιος σέ θανάσιμο κίνδυνο, εἰδικά μέ τήν ἔλευση τῆς νέας χιλιετίας.

Μιά προσεκτικὴ ἀνάλυση τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν ἐν λόγω διαύλων ὀδηγεῖ στήν διαπίστωση ὅτι, οἱ βασικὲς μεθοδεύσεις στίς ὁποῖες αὐτοὶ καταφεύγουν εἶναι οἱ ἐξῆς:

Α. -Ἀποκλείουν -ὅταν δέν τό «πολεμοῦν»- κάθε "παραδοσιακό" μήνυμα ἀπὸ ἐκπομπές διαλόγου καί ἐνημέρωσης -ἀκόμα καί ἀπὸ μουσικὲς ἐκπομπές- ἀπὸ τηλεοπτικὲς σειρές, κινηματογρα-

1. «Τό νά λαμβάνη κανεὶς μίαν ἀπόφασιν ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά κρίνῃ διὰ τοῦ λογιζομένου», Ἄριστοτέλους, Ἡθ. Νικ. 1113 α' 12.

2. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχή», μακαριστοῦ π. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 105. (Ἡ Ἐξωτερικὴ ἵεραρχία, σελ. 453-454, καί Ἡ Ἐπανεμφάνιση τοῦ Χριστοῦ, Ἰλντ Μπέηλν, σελ. 10).

φικές ταινίες, ακόμα και από σειρές κινουμένων σχεδίων για παιδιά, ενῶ

Β. -Προβάλλουν κατ' αποκλειστικότητα τηλεοπτικές σειρές, κινηματογραφικές ταινίες, τηλεπαιχνίδια, ψυχαγωγικές εκπομπές, ακόμα και σειρές κινουμένων σχεδίων για παιδιά, πού διαχέουν τά μηνύματα και τά «ίδανικά» τοῦ «Νέου Διαφωτισμοῦ»

Γ. -'Αποκλείουν -πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων- κάθε ἐγκυρο και "ὑποψιασμένο" ὑποστηρικτὴ τῆς "παλαιᾶς" κοσμοθεώρησης, ενῶ

Δ. -Προβάλλουν μονομερῶς συγκεκριμένους «διαμορφωτὲς γνώμης» ἢ «καθοδηγητὲς σκέψης».

Πρὸς τό παρόν, ἀπό τό σύνολο τῶν ἐπιθέσεων πού ὁ «ἀόρατος» πόλεμος ἔχει ἐξαπολύσει διὰ τῆς τηλεόρασης, οἱ περισσότεροὶ ἐνήλικοι τηλεθεατὲς ἔχουν ἐντοπίσει μόνον τά πλέον ἐμφανῆ στοιχεῖα τῆς χειραγώγησης πού ὑφίστανται, ἀφοῦ ἐπὶ χρόνια προσπαθοῦν -ματαίως- νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τῶν προϊόντων νεοεποχίτικης ὑποκουλτούρας, τῆς ἄλογης βίας, τῆς διαστροφικῆς σεξουαλικότητας, τῶν ναρκωτικῶν, τῆς μαγείας και τοῦ σατανισμοῦ, μέ τά ὅποια οἱ δῖ-αυλοι βομβαρδίζουν αὐτοὺς και τά παιδιά τους (σημειωτέον ὅτι, τό πρόβλημα τῆς τηλεοπτικῆς χειραγώγησης τῶν παιδιῶν και τῶν ἐφήβων παραμένει τραγικὰ ἄλυτο).

'Απομένει, τώρα, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τηλεθεατὲς νὰ συνειδητοποιήσουν και τό εὔρος, τὴν ἔκταση και τό βάθος τῆς ἐπιρροῆς τῶν διαμορφωτῶν ἢ καθοδηγητῶν γνώμης ἐπὶ τῆς σκέψης τους. Τοῦτο προϋποθέτει μιὰ -πιθανόν ἐπώδυνη- ἀποσασιοποίησή τους ἀπὸ θαυμαζόμενα πρόσωπα, παρὰ τό κῦρος μέ τό ὅποιο τά ἄτομα αὐτὰ περιβάλλουν ἑαυτοὺς και ἀλλήλους, παρὰ τίς -ἐπιδεικνυόμενες και μὴ ἐλέγξιμες- γνώσεις τους, παρὰ τίς θέσεις ἰσχύος και ἀναγνώρισης πού κατέχουν, και παρὰ τὴν τεράστια ἐπιβολή και τὴν ἀκλόνητη αὐτοπεποίθησή τους. Ἴσως τοὺς ἐνδιαφερόμενους τηλεθεατὲς βοηθήσει ἢ σκέψη ὅτι, οἱ διαμορφωτὲς γνώμης -πού μονοπωλοῦν τοὺς δῖ-αυλους, ἀναγκυλοῦντες ἑαυτοὺς και ἀλλήλους- εἶναι σὲ τέτοιο σημεῖο ἀπαραίτητοι, χρήσιμοι και πολύτιμοι γιὰ τὴν διεξαγωγή τοῦ «ἀοράτου» πολέμου, ὥστε εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἐπιλέγονται τυχαίως. Ἀντιθέτως, και σύμφωνα μέ ὅλες τίς ἐνδείξεις- πρόκειται περὶ ἀτόμων πού ἔχουν προ-

επιλεγεῖ προσεκτικὰ, ἐπὶ τῆ βάσει εἰδικῶν κριτηρίων. Βασικὰ κριτήρια ἐπιλογῆς τους ἀποτελοῦν οἱ συγκεκριμένες -ἐκπεφρασμένες ἢ κρυφές, καλοπροαίρετες ἢ ἐνεπίγνωστα στρατευμένες- «ἀποδομητικὲς» πεποιθήσεις τους: ὑπ' ὄψιν λαμβάνονται και οἱ «ἐπικοινωνιακὲς» τους ἱκανότητες (πειθῶ, εὐστροφία, εὐγλωττία, εὐελξία, καθώς και ἡ δυνατότητα «χειρισμοῦ» κάθε κατάστασης και ἀποπροσανατολισμοῦ τῆς συζήτησης ἢ τοῦ «ἀντιπάλου», δυνατότητες πού προϋποθέτουν «ικανότητες» ὅπως, στρεψοδικία, σοφιστεία, προσποίηση, ἀνακολουθία, ἐκφοβισμός, κ.ο.κ.). Ἐπίσης, σημαντικό κριτήριο ἀποτελεῖ και ἡ ἐντονη, χαρισματικὴ, μαγνητικὴ, ἢ "ὑπνωτικὴ" προσωπικότητά τους. Ἐνα εἶναι ἀδιαμφισβήτητο: Εἴτε ἐν ἀγνοία τους και καλοπροαίρετα, εἴτε ἐν πλήρη ἐπιγνώσει τῆς ἀποστολῆς τους, οἱ καθοδηγητὲς γνώμης ἔχουν ἀναλάβει τὴν «ἀποδόμηση» τοῦ -κατ' αὐτοὺς- "παλαιοῦ" κόσμου και τὴν διαμόρφωση μιᾶς "νέας" σκέψης, κατάλληλης γιὰ τὸν "νέον ἄνθρωπο" τῆς Νέας Ἐποχῆς. Μπροστάρηδες στον «ἀόρατο» πόλεμο, οἱ διαμορφωτὲς ἢ καθοδηγητὲς σκέψης *ἐκπαιδεύουν* - ὁ καθένας ἀπὸ τὸν τομέα του- ὡς νέοι, σύγχρονοι, ἰνστρουχτορες³, τὴν σκέψη τοῦ ἀνυποψίαστου κοινοῦ.

Μιά πρώτη σύγκριση τοῦ πλαισίου και τῆς δράσης τῶν παλαιῶν και τῶν σύγχρονων ἰνστρουχτόρων ἀποκαλύπτει ἐνδιαφέρουσες και πολὺ διαφωτιστικὲς ἀντιστοιχίες:

- I. Πόλεμος: Τότε, μέ *«περίοδο ἐξωτερικῶν σφαγῶν και αἵματος»*. Τώρα, μέ *«πνευματικὰ ὄπλα»* και στὸν *«χῶρο τῆς σκέψης»*
- II. Θεωρία: Τότε, μαρξισμός-λενινισμός. Τώρα, «Νέος Διαφωτισμός»
- III. Ἐκπαίδευση: Τότε, και τώρα, καθοδήγηση, χειρισμός, χειραγώγηση τῆς σκέψης τῶν «πολλῶν»
- IV. Ὅραμα: Τότε, ἐγκαθίδρυση στὸν πλανήτη τοῦ «Παραδείσου τοῦ Ἐργάτη». Τώρα, ἐγκαθίδρυση στὸν Πλανήτη-Γῆ τοῦ Παραδείσου τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Στό σημεῖο αὐτό, ὅμως, παύουν οἱ ἀντιστοιχίες μεταξύ τῶν πολέμων και τῶν ἰνστρουχτόρων τους, και ἀρχίζουν οἱ διαφορὲς τους. Πρόκειται γιὰ διαφορὲς καταλυτικὲς, διότι ἀφοροῦν στὴν

3. Ἀπὸ τό λατινικὸ οὐσιαστικὸ "instructio", πού σημαίνει "ἐκπαίδευση".

τελική επιδίωξή τους. "Αγνωστη στους πολλούς, ή τελική επιδίωξη του σύγχρονου «άόρατου» πόλεμο που διεξάγει ο «Νέος Διαφωτισμός» εναντίον του δυτικού πολιτισμού, είναι αυτή που καθορίζει -κυρίως όμως επεξηγεί (χωρίς κατ' ουδένα τρόπο να τις διακασιολογεί)- τις μεθοδεύσεις⁴ στις οποίες καταφεύγουν οι ινστρούχτορες του.

Ποιά είναι, λοιπόν, ή τελική επιδίωξη του «Νέου Διαφωτισμού», και σε τί αποσκοπεί ο «άόρατος» πόλεμος που διεξάγει -μέ άρωγούς τους σύγχρονους ινστρούχτορες- κατά του δυτικού ανθρώπου στον «χώρο της σκέψης»;

Στά έρωτήματα αυτά ή απάντηση είναι μία και ένιαία: Δεδομένου ότι, σύμφωνα μέ τον Άριστοτέλη, «βουλεύεσθαι και λογίζεσθαι ταυτόν» -δηλαδή, βούληση και λογική σκέψη ταυτίζονται- ένας πόλεμος που διεξάγεται στον «χώρο της σκέψης» του «έχθρου», άφ' ενός μέν στρέφεται κατά της λογικής του, άφ' έτέρου δέ στρέφεται κατά της βούλησής του, μέ σκοπό την άλωσή της. Η επιδίωξη αυτή καθιστά έναν τέτοιο «άόρατο» πόλεμο πολύ πιο επικίνδυνο από τον "συμβατικό". Και τούτο διότι, ο "συμβατικός" πόλεμος γεννά ήττημένους που, όμως, διατηρούν πλήρη την διαύγεια πνεύματος, ώστε να έχουν *έπίγνωση* της ήττας τους; Γνωρίζουν ότι ή *έξωτερική* έλευθερία τους άλώθηκε, διότι, πράγματι, *μόνον* αυτή έχει άλωθει· ή *έσωτερική* έλευθερία τους -ή έλευθερία της βούλησής τους, δηλαδή- παραμένει άλώθητη. Κατά συνέπεια ή ύποδούλωσή τους είναι προσωρινή.

Ο «άόρατος» πόλεμος, όμως, που αποσκοπεί στην άλωση της *έσωτερικής* έλευθερίας του «έχθρου», παραπλανά τό θυμα του: Μέ δόλωμα την «έλευθερία χωρίς σύνορα και χωρίς περιορισμούς», ανταλλάσσει την *έσωτερική έλευθερία* του ανθρώπου μέ την άσυδοσία -ψυχοπνευματική και σωματική. Έτσι, γεννά ήττημένους που, όχι μόνον δέν έχουν την διαύγεια πνεύματος ώστε να έχουν *έπίγνωση* της ήττας τους, αλλά έκλαμβάνουν την ήττα τους ως θρίαμβο «άπελευθέρωσης» ήττημένους, υπερήφανους για την ήττα τους· ήττημένους που *έπιχαιρούν* για την *έξαφάνιση* της ίδιας τους της βούλησης. Ο «Νέ-

ος Διαφωτισμός», όμως, γνωρίζει ότι αυτό καθιστά την ύποδούλωσή τους ολοκληρωτική και μή αναστρέψιμη.

Τό ολοκληρωτικό και μή αναστρέψιμο της εξαφάνισης -όχι άπλώς της έλευθερίας της βούλησης του σύγχρονου ανθρώπου, αλλά- αυτής καθεαυτής της βούλησής του, δέν άποτελεί μελλοντική επιδίωξη, ούτε προσωπική εκτίμηση. Συγκεκριμένα επί του θέματος αυτού, ο Μ. Μπούκτσιν διευκρινίζει ότι, ο «Νέος Διαφωτισμός» προσφέρει τις νέες συνιστάμενες ενός «πραγματικά πρακτικού επανακαθορισμού της έλευθερίας, που σπάνια προσέγγισαν στην σφαίρα της σκέψης ως ένας Φουριέ, ένας Μάρξ ή ένας Μπακούνιν»⁵!

Οι πρακτικές επενέργειες του «Νέου Διαφωτισμού» επί της προσωπικότητας του σύγχρονου ανθρώπου και ή ποιότητα της «επανακαθορισμένης έλευθερίας» του άποτελούν πλέον πραγματικό γεγονός, ή διαπίστωση του όποιου έχει θεωρηθεί πολλούς: «Θά ξεκινήσω -γράφει ο Μαρσέλ Γκοσέ- από μία συνολική παρατήρηση για την περίοδο την οποία διανύουμε, παρατήρηση που συμπυκνώνεται σε μία λέξη, ειρήνευση, ή αν προτιμάτε την άπόχρωση του συνωνύμου... κατευνασμό»⁶. Ένω, ο Ντ. Ντικλό, που συμφωνεί μ' αυτές τις διαπιστώσεις, περιγράφει τον «κατευνασμό», ως «...ένα ιδεώδες ύπνωτικής άρμονίας που επικρατεί στην παγκοσμιοποιούμενη κοινωνία μας, μία μηχανοποίηση του πνεύματος, ένα λήθαργο του ύποκειμένου, και όλα αυτά θεωρούμενα ως όροι της οικουμενικής τάξης των πραγμάτων»⁷.

Ός πραγματικό έγχειρημα, ή εξαφάνιση της βούλησης του ανθρώπου -άν και «προφητεύθηκε» από πρώτον τον Ντοστογιέφσκυ στους "Δαιμονισμένους" του- άποτελεί πρωτοφανές γεγονός στην Ιστορία της Άνθρωπότητας.

5. «Αύθορητισμός και Όργάνωση» του Κόλλιν Γουόντ, κφάλαιο πρώτο μέ όμώνυμο τίτλο, ύπογραφόμενο από τον Μάρσαλ Μπούκτσιν, έκδ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Β' έκδ., σελ. 15.

6. «Essai de psychologie contemporaine, I. Un nouvel age de la personnalite» (Δοκίμιο σύγχρονης Ψυχολογίας, Μία νέα εποχή της προσωπικότητας), Le Debal, Μαρσέλ Γκοσέ, Ιούνιος 1998.

7. Η νέα τάξη στην πληροφορική, Μίσος για την σκέψη, Denis Duclos, κοινωνιολόγου και διευθυντού έρευνών στο Έθνικό Κέντρο Έπιστημονικής Έρευνας (CNRS) έφημ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (Le Monde Diplomatique), 21.2.1999, σελ. 38 και έπ.

4. Η περιγραφή των μεθοδεύσεων θά γίνει στα έπόμενα τεύχη του ΔΙΑΛΟΓΟΥ, μέ τίτλο «Οι Ίνστρούχτορες της Νέας Έποχής».

ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΟΟΔΟΣ Ή ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ;

του κ. Κων/νου Ί. Χολέβα, πολιτικοῦ ἐπιστήμονος*

Παράδοση. Ἐκ τοῦ ρήματος παραδίδω, τό ἀρχαῖο παραδίδωμι. Αὐτά πού παραλάβαμε ἀπό τίς προηγούμενες γενεές. Ὁ ἀποθησαυρισμένος στήν συλλογική μνήμη τοῦ λαοῦ μας πλοῦτος ἀξιῶν, ἠθῶν καί ἐθίμων, βιωμάτων καί ἀντιλήψεων τῆς ζωῆς. Τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, μάθημα ἱστορίας "ἐς αἰί", ὁδηγός πρὸς τό μέλλον μέ βάση τήν πείρα τοῦ παρελθόντος. Πλούσια ἡ Παράδοση στήν πατρίδα μας. Βασισμένη στό κλασσικό τετράπτυχο τοῦ Ἡροδότου, ὁ ὁποῖος ἐξηγεῖ τά στοιχεῖα ἐνότητος τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ: Τό ὅμαιμον, δηλαδή ἡ συνείδηση κοινῆς καταγωγῆς, ἡ αἴσθησις ἱστορικῆς συνέχειας θά λέγαμε σήμερα. Τό ὁμόγλωττον, ἡ διαχρονικότητα τῆς γλώσσας μας, ὁ πλοῦτος της καί ἡ συνέχεια τῆς ἀνά τούς αἰῶνες καί μέσα ἀπό τοπικές διαλέκτους καί διάφορες ξενικές ἐπιδράσεις. Τά κοινά τῶν Θεῶν ἰδρύματα, δηλ. ἡ θρησκευτική πίστις. Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία καί Παράδοση, ἡ ὁποία «μένουσα ἐν ἑαυτῇ τά πάντα καινίζει». Καί τό ὁμότροπον. Οἱ συνήθειες τοῦ λαοῦ, τά βαθεῖα ριζωμένα ἔθιμα, ἡ θυζαντινή καί δημοτικὴ μας τέχνη, ὁ σεβασμός στόν οἰκογενειακό θεσμό.

Ἐνοχλοῦνται ὀρισμένοι καί χλευάζουν ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀνακλαύψεις ἐνός «ἐκκλησιαστικοῦ συντηρητισμοῦ», ὅπως λέγουν. Ὅμως φαίνεται ὅτι δέν ἔχουν διαβάσει οὔτε τούς κλασσικούς τοῦ Ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος. Διότι ἂν διάβαζαν μέ καθαρό νοῦ τόν Ἀριστοτέλη στό περισπούδαστο σύγγραμμά του «Ἀθηναίων Πολιτεία» θά μάθαιναν ὅτι καί στήν ἀρχαία Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία ἡ ἐπιλογή τῶν Ἐννέα Ἀρχόντων (ὑπουργῶν) ἐγένετο ἀπό τήν Βουλή καί τό Δικαστήριό μέ τά ἐξῆς κριτήρια (κεφ. 55, παρ. 3): «Τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα καί τὴν προθυμία γιὰ ὑπεράσπισή της, τὸν σεβασμὸν στοὺς γονεῖς, τὴν θρησκευτικὴν πίστην». «...Ἐπειτα τὸν ρωτοῦν ἂν ἀποδίδει λατρεία στόν Πατρῶο Ἀπόλλωνα καί τόν

Ἐρκειο Δία καί πού εἶναι τά ἱερά, στὰ ὁποῖα τὴν ἀποδίδει. Ἐὰν ἔχει οἰκογενειακοὺς τάφους καί πού βρισκονται αὐτοί. Ἐὰν μεταχειρίζεται καλά τούς γονεῖς του, ἂν πληρώνει τούς φόρους του καί ἂν ἔχει ὑπηρετήσει κατὰ τίς ἐκστρατεῖες... » (μετάφραση τῆς Ἀλόης Σιδέρη, ἐκδόσεις ΑΓΡΑ, Ἀθήνα 2000).

Αὐτοί, λοιπόν, πού ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί τούς ἄλλους κληρικούς μας πού ἀναφέρονται στήν Πίστη, στόν πατριωτισμό, στόν σεβασμὸν στήν οἰκογένεια, στήν καλλιέργεια τῆς ἱστορικῆς μας συνειδήσεως, οὐσιαστικά ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Διάρκεια, ἀπὸ τὴν διαχρονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί πολεμοῦν τίς ἀξίες πού μᾶς κράτησαν ὄρθιους κάτω ἀπὸ ποικίλες δουλεῖες καί δοκιμασίες.

Καί ἀκοῦς ἀπὸ κάποιες φωνές τό ἐπιχείρημα: «Ναί, καλά ὅλα αὐτά, ἀλλὰ τώρα ἀνήκουμε στήν Ἐνωμένη Εὐρώπη. Τί χρειαζόμαστε τίς παραδοσιακὲς ἀξίες;» Πάλι πιάνονται ἀδιάβαστοι. Διότι ἀγνοοῦν ὅτι κορυφαῖοι Νεοέλληνες πού σπούδασαν, μελέτησαν καί γνώρισαν πολὺ καλά τὴν Δυτικὴν Εὐρώπη, γύρισαν ὕστερα στόν τόπο τους καί καλλιέργησαν μέ μεγαλύτερη αὐτοπεποίθησι τὴν ζωντανὴν μας Παράδοση. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα στήν τέχνη καί στήν πεζογραφία ὁ γαλλοσπουδασμένος μὲν, μέγας Ρωμηὸς δὲ Φώτης Κόντογλου. Καί στήν Ποίησις ὁ Ἐθνικός μας ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός. Ποῖος μπορεῖ νὰ τὸν κατηγορήσει ὅτι ἀγνοεῖ ἢ ὅτι φοβᾶται τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑσπερίας, αὐτὸς πού ὅταν ἐπέστρεψε στὰ Ἐπτάνησα ἀπὸ μακροχρόνιες σπουδὲς στήν Ἰταλία ἤξερε καλύτερα τὰ ἰταλικά ἀπὸ τὰ ἑλληνικά;

Ὡς ἐξῆς περιγράφει ὁ Σολωμός τὴν σύνδεση τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μέ τό ἰδανικὸ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Γένους ("Ἕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, στροφές 89, 90):

*Σοῦρθε ἐμπρὸς λαμποκοπῶντας
Ἡ Θρησκεία μ' ἕνα σταυρό,*

* Ἀπὸ τό βιβλίό του «Ἐκκλησία καί Ἑλληνικὴ Διάρκεια».

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ (Ὁ παιδαγωγικός πειθαναγκασμός παιδικῶν ψυχῶν)

Βησσαρίωνα Νικ. Μπακόλα, Ἐκπαιδευτικοῦ, ψυχολόγου

Β' Μέρος (συνέχεια καὶ τέλος)

7. Ὁ Παιδαγωγικός Μῦθος

Ἦταν ὁ Παιδαγωγικός Μῦθος, ὅπως ἀναφέρθηκε προηγουμένα, βασικό παιδαγωγικό ἐργαλεῖο Ἀγωγῆς καὶ Μάθησης, ἐργαλεῖο ψυχοσωματικῆς καὶ πνευματικῆς Ἀνάπτυξης γιὰ τὰ νήπια τῶν Νηπιαγωγείων καὶ τοὺς μικρότερους μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ὡς μάθημα εἶχε κεντρικὴ θέση στὴν Ἐνιαία Συγκεντρωτικὴ Διδασκαλία, ἢ στό Σύστημα Κυρίαρχων Μαθημάτων ἢ ὡς ἓνα ξεχωριστό Γλωσσικό Μάθημα. Γι' αὐτό καὶ οἱ κορυφαῖοι Παιδαγωγοὶ Ἐξαρχόπουλος, Παλαιολόγος, Ἰσηγόνης, Κίτσος, Θεοδωρόπου-

λος, Καλλιάφας, Κοροντζῆς κ.λπ. θεωροῦσαν τὰ μαθήματα τῆς Γ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ 1) Παλαιὰ Διαθήκη, 2) Μυθικοὶ Χρόνοι, 3) μέρος τῆς Καινῆς Διαθήκης τῆς Δ' Δημοτικοῦ καὶ μέρος τῆς Ἱστορίας τῆς Δ' Δημοτικοῦ, ὡς ἐνδιάμεσο μεταβατικό Στάδιο, διότι εἶχαν ἀπλές διηγήσεις ὡς προσέγγιση παιδικῆ μεγάλων γεγονότων. Στὴν Εὐρώπη ἴσως, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες, νὰ ἔχουν παρατηρήσει ζωγραφισμένες μεγάλες εἰκόνες στοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τῶν σχολείων, ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἢ ἀπὸ τὰ Μυθικὰ χρόνια τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

*Καὶ τό δάκτυλο κινῶντας
Ὅπου ἀνεῖ (ἀνοίγει) τόν οὐρανό,*

*Σ' αὐτό, ἐφώνασε, τό χῶμα
Στάσου ὀλόρθη, Ἐλευθεριά.
Καὶ φιλῶντας σου τό στόμα
Μπαίνει μέσ στήν Ἐκκλησιά.*

Καί στοὺς στοχασμοὺς του γιὰ τὴν σύνθεση «Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι» γράφει πάλι ὁ Σολωμός: «Σκέψου βαθιά καὶ σταθερά (μια φορά γιὰ πάντα) τὴ φύση τῆς Ἰδέας, πρὶν πραγματοποιήσεις τό ποίημα. Εἰς αὐτό θά ἐνσαρκωθεῖ τό οὐσιαστικότερο καὶ ὑψηλότερο περιεχόμενο τῆς ἀληθινῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστις».

Ὅπισθοδρομηση εἶναι ἡ ἀναφορά στὴν Παράδοση, μᾶς λένε κάποιοι... ὑπερμοντέρνοι. Καλό θά ἦταν νὰ ἀκούσουν τὴν σιδαρή φωνὴ ἑνός ἄλλου μεγάλου τῆς Λογοτεχνίας μας, τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων ἔχει δώσει μία θαυμάσια ὁμιλία μέ τίτλο «Οἱ Παραδόσεις τοῦ Γένους καὶ ἡ Δύναμη τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς». Τὴν δρίσκουμε στό συλλογικό ἔργο «Ἡ

Ἑλληνικὴ Παράδοση» τῶν ἐκδόσεων ΕΥΘΥΝΗ, Ἀθήνα 1979 καὶ στίς σελίδες 101-110. Ἀφοῦ παραδεχθεῖ μέ παρηγορία ὅτι «ἂν ὑπάρχουμε σήμερα σάν Ἑλληνικὴ φυλὴ, εἶναι γιατί κρατηθήκαμε ἀπὸ τό ἄμφιο τῆς θρησκείας μας ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια», ὁ Μυριβήλης ἐπισημαίνει μέ ἔμφαση:

«...Ὅλοι οἱ ἡμιμαθεῖς, οἱ σνόμπ, ὅλοι οἱ ξεθυμασμένοι Ἕλληνες, συγγέουν εἴτε ἀπὸ ἀμάθεια, εἴτε ἀπὸ σκοπιμότητα προπαγανδιστικὴ, τὴν ἔννοια παράδοση μέ τὴν ἔννοια ἀντίδραση, ὀπισθοδρομηση. Ὑπάρχει, βέβαια, στίς μέρες μας ἐκδηλοῦ ἓνα ρεῦμα ξενομανίας καὶ ἐπίδειξης νεωτεριστικοῦ πνεύματος. Αὐτό τό ὄνομασα ἄλλοτε πανικό τοῦ μοντερνισμοῦ... ».

Χωρὶς πανικό καὶ μιμητισμό, λοιπόν, ἂς ἀξιοποιήσουμε τὴν Παράδοσή μας γιὰ νὰ πορευθοῦμε στὸν σύγχρονο κόσμο. Ἡ ἑλληνορθόδοξη Παράδοσή μας εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁδηγός καὶ τρόπος ζωῆς μέσα στὴ σκληρὴ πραγματικότητα τοῦ 21^{ου} αἰῶνος. Δέν φοβόμαστε. Διότι ἔχουμε ἀλάνθαστη πυξίδα. Καὶ διότι τό αἰώνιο μένει πάντοτε ἐπίκαιρο.

Κατά τούς παιδαγωγούς λοιπόν ό Μύθος:

1) Άναπτύσσει τίς πνευματικές δυνάμεις, καλλιεργεί τήν φαντασία, τήν περιέργεια, βοηθάει γιά τήν διάκριση καλοῦ καί κακοῦ, γιά τήν κατανόηση ήθικῶν νόμων καί διδαγμάτων.

2) Ίκανοποιεῖ τήν ἐμφυτο ὀρμή τῆς Μάθησης καί τῆς Ἐκφρασης.

3) Άναπτύσσει πλούσιο λεξιλόγιο καί αὐξάνει τήν ὀμιλητικότητα.

4) Άποκαλύπτει τάλαντα καί ἐνδιαφέροντα.

5) Άναπτύσσει συμπαθητικά συναισθήματα.

6) Χρησιμοποιεῖται ὡς ψυχοθεραπευτικό γιά μελαγχολικά παιδιά. Ἀκόμη καί ὁ σωματικός πόνος ἀπαλύνεται μέ κατάλληλη διήγηση.

7) Βρίσκουν εὐκολη διέξοδο ἐντάσεις καί ψυχικές ἀνησυχίες.

8) Φρονηματίζονται τά παιδιά ὡς ἄτομα καί ὡς ὀμάδες.

Καί αὐτά γίνονται διότι ψυχολογικά τά παιδιά εἶναι

1) Εὐπιστα· πιστεύουν καί τά πλέον ἀπίθανα σημεῖα τοῦ μύθου.

2) Ζοῦν τήν περίοδο τοῦ ψυχιμοῦ, δηλαδή ἀποδίδουν σέ ὅλα τά ὄντα ψυχή.

3) Εἶναι ἡ περίοδος ἀνάπτυξης τῆς φαντασίας.

Αὐτή ἡ κρίσιμη ψυχολογική ἀνάπτυξη θέλει μεγάλη προσοχή.

Διψᾷ τό παιδί γιά παραμύθια (καί πολλές φορές καί οἱ μεγάλοι). Ἐνέχουν πολλούς κινδύνους τά παραμύθια, μέ κακό χειρισμό ὡς πρός τήν ἐπιλογή καί προσφορά. Αὐτή τήν δίψα ἄν τήν στερήσωμε θά βλάψωμε τά παιδιά, διότι εἶναι ἀναγκαῖα γιά τήν ἀνάπτυξή τους. Ἐδῶ ὑπείσερχονται οἱ μεγάλοι κίνδυνοι πού ὀδηγοῦν σέ ἀνώμαλες μυθοπλασίες καί φαντασιώσεις. Μήπως στερήσαμε ἀπό τά παιδιά μας αὐτήν τήν ψυχική ἀνάγκη τοῦ παιδαγωγικοῦ Μύθου καί τά παραδώσαμε ἄθελα σέ καταστάσεις πού ὀδηγοῦν σέ τέτοια φαινόμενα;

8. Μυθοπλασία - Φαντασίωση

Ἡ **μυθοπλασία** εἶναι μιά ὑστερική νεύρωση (Dupri καί Logre 1911), κατά τήν ὁποία ὑπάρχει τάση ἀνεύρεσης φανταστικῶν γεγονότων καί ιστοριῶν γιά ἐπίδειξη. Ὁ ὑστερικός θέλει νά φαίνεται περισσότερο ἀπό ὅ,τι εἶναι κατά τό

Jaspers. Μπορεῖ νά ὀδηγηθεῖ ὁ ὑστερικός, σέ καταστάσεις φανταστικῶν διωμάτων ἐκστασης ἢ μυστικισμοῦ. Εἶναι ἐπικίνδυνος διότι ρέπει πρός τό ψεῦδος καί τήν ἀπάτη, πλάθοντας μύθους συνειδητά συνήθως, ἀπατώντας τόν ἑαυτό του καί τούς ἄλλους. Αὐτά τά ἄτομα εἶναι ὑπερθυμικά, καί διαθέτουν εὐστροφία. Εἶναι ἔξυπνα, καί μυθολογοῦντα, νοιώθουν εὐτυχία καί ὑπερηφάνεια. Ἐχουν πειστικότητα ἠθοποιοῦ, διότι περιγράφουν γεγονότα πού ἔχουν μορφή διώματος. Ὑπάρχει ἐνάργεια στήν περιγραφή, φυσικότητα καί μέ πολλές λεπτομέρειες. Ὁ μυθοπλάστης ὑστερικός ἔχει πολλές πιθανότητες νά ἐξελιχθεῖ καί νά γίνει παθολογικά ἀπατεώνας, ἢ μανιακός μυθοπλάστης (Δεστούνης Μεγ. Παιδ. Ἐγκ. 4/45).

Ἡ **φαντασίωση** εἶναι ἡ τάση βίωσης ἐπιθυμιῶν ὀνείρων κ.λ.π. ἐκτός πραγματικότητας. Ὁ Dupri (1905) χρησιμοποιεῖ τόν ὄρο Μυθομανία, προτιμήσαμε ὅμως τόν ὄρο φαντασίωση, τόν ὁποῖο δυστυχῶς ἔντονα καλλιεργοῦν σήμερα τά μέσα ἐνημέρωσης καί ἡ Λογοτεχνία τῆς Ὑποκουλτούρας. Οἱ φαντασιώσεις ὀδηγοῦν σέ καταστάσεις εἰσαγωγῆς στή Μαγεία. Ἡ φαντασίωση διαφέρει ἀπό τήν μυθοπλασία κατά τό ὅ,τι τήν ἐκφράζει ὡς βίωμα, χωρίς νά τήν πλάθει. Ἐχει σχέση μέ τό ἄγχος, τήν νεύρωση, εἶναι παθητικά ἄτομα, δέν ἀπατοῦν τούς ἄλλους, ἀλλά τούς ἑαυτούς των.

9. Ποίος φταίει; Πρῶτος, ὁ γράφων.

Ἄπό παντοῦ πιστοποιεῖται, ὅτι ὑπάρχει μιά ἀνησυχία καί κακή κατάσταση στά πολιτιστικά πράγματα τῆς Χώρας, μέ τίς ἀνάλογες προεκτάσεις σέ ὅλους τούς τομεῖς. Φτάσαμε στό «μέχρις ἐδῶ καί μή παρέκει».

Ποίος φταίει; Ὅλοι μας καί πρῶτος ἐγώ, πού ὁ Θεός μοῦ χάρισε πολλές εὐκαιρίες νά γνωρίσω πολλά. Ἰδιαίτερα ἀντελήφθηκα τά ΚΕΝΑ στήν Ἐκπαίδευση πολύ ἐνωρίς, δέν ἤμουν ὅμως πειστικός.

Ἡ Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων) ἀπό χρόνια, γιά περισσότερα ἀπό 20 χρόνια, ἀποκαλύπτει πολλά παράξενα πράγματα μέ τήν βοήθεια τοῦ ἀειμνήστου π. Ἄντ. Ἀλεβιζοπούλου. Μέ τό περιοδικό τῆς «Διάλογος» προσφέρει μιά ἐξαιρετική ὑπηρεσία μέ διεθνή ἀπήχηση.

ΙΔ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ

Με απόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερά Νήσο τῆς Τήνου ἡ ΙΔ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία, ἀπό 29.10 ἕως 1.11.2002, μέ θέμα: *“Ποιμαντικοί τρόποι ἀντιμετώπισεως τῶν νεοφαναῶν αἱρέσεων”*.

Ἡ Συνδιάσκεψη πού φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο Β΄, συνδιοργανώθηκε ἀπό τήν Σ.Ε. ἐπί τῶν αἱρέσεων καί τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου καί πραγματοποιήθηκε στό Ἰδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Κατά τήν ἐναρκτήρια τελετή ἐτελέσθη ὁ Ἀγιασμός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Σύρου κ. Δωρόθεο Β΄, ὁ ὁποῖος καί ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους καί ἀνεγνώσθησαν τά Μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀνέγνωσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος καί τήν ἐναρξη τῶν ἐργασιῶν ἐκήρυξε ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἱρέσεων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελέτιος καί μίλησε μέ θέμα: *“Ὁ Ποιμὴν ὁ Καλὸς κατὰ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο”*.

Πρῶτος εἰσηγητὴς ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμητοῦ κ. Δανιὴλ μέ θέμα: *“Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῶν πλανημένων κατὰ τήν παράδοσή μας”*. Ἀκολούθησαν ἑπτὰ ἀκόμη εἰσηγή-

Οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις ἢ οἱ καταστροφικὲς λατρεῖες, οἱ διάφορες παραθρησκευτικὲς ὁμάδες κ.λ.π. σπεύδουν καί καλύπτουν αὐτά τά ΚΕΝΑ, γιά τά ὁποῖα ἐμεῖς συνεχίζουμε νά ἀδιαφοροῦμε, ὡς γονεῖς, ὡς Ἐκπαιδευτικοί, ὡς πολῖτες, ὡς κληρονόμοι μοναδικῆς Παιδαγωγικῆς Παράδοσης. Ἐρευνήσαμε ποτέ τίς σάκκες τῶν παιδιῶν μας γιά νά δοῦμε τά σχολικά τους βιβλία; Βασανίσουμε ποτέ τό μυαλό μας γιά τό περιεχόμενό τους, τήν Μέθοδό τους κ.λ.π.;

Ὁ Τοῦρκος Ὑπουργός Ὑγείας κ. Ὅσμάν Ντουρμούς ζήτησε ἀπό τά τηλεοπτικά κανάλια νά διακόψουν τήν μετάδοση τῶν κινουμένων σχεδίων Pokemon μέ ἀφορμὴ παιδικοῦ ἀτυχήματος. Οἱ Τοῦρκοι δέν ἔχουν τήν δική μας παιδαγωγικὴ Παράδοση ὡς κληρονομιά.

Διατάχθηκε ὁμως ἡ ἔρευνα γιά τίς ἐπιπτώσεις στήν παιδική ψυχὴ ἀπὸ τήν roketomania; Ἐμεῖς ἀγοράζουμε στά παιδιά μας «γαριδάκια» μέ παρόμοια Pokemon. Ἐμεῖς ἀνεχόμεστε τό παιδαγωγικό πειθαναγκασμὸ καί τήν ψυχολογικὴ βία τῶν παιδιῶν μας. Αὐτά ἀσκοῦνται μέ ὅσα παρα-

πλανητικά τοὺς προσφέρονται ὡς τροφή. Πρῶτοι φταίμε ἐμεῖς. Εἶναι συγκλονιστικά ὅσα δημοσιοποιοῦνται γιά τό Harry Potter καί ἐμεῖς ἄδομεν!... Μήπως εἴμαστε θύματα τοῦ βομβαρδισμοῦ φαντασιώσεων; Αὐτὴ τήν παθητικὴ μας στάση τήν γνωρίζουν καλά οἱ ὄπαδοί τῆς ὑστερικῆς J. K. Rowling, τήν ὁποῖα ἀξιοποιοῦν κατάλληλα πολλὰ συμφέροντα. Οἱ Μυθοπλασίες της σαρώνουν τίς ἀθῶες παιδικὲς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας, ἀνοίγουν πολλοὺς δρόμους ψυχιατρικούς, διαφθορᾶς καί στρώνουν μέ χαλιά τήν εἴσοδο τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν.

Ἄν συνεχίσουμε ν’ ἀδιαφοροῦμε γιά τά πρότυπα τῶν Ἀγίων καί τῶν Ἡρώων, ἂν περιφρονοῦμε τόν δρόμο τοῦ Μεγάλου Παιδαγωγοῦ, ἂν περιφρονοῦμε τήν μεγάλη μας κληρονομιά, τά φαινόμενα θ’ αὐξηθοῦν κατὰ γεωμετρικὴ πρόοδο.

Ἐπ’ ἀρχῆς ἔστω ἡ ἀντίστασις γιά τὴ σωτηρία τῶν παιδιῶν καί τὴ δική μας. Κύριε βοήθησέ μας νά ξεπεράσουμε τήν Ἀδράνειά μας, τήν Ἀδιαφορία μας, τήν κακὴ Βόλεψή μας!... Κύριε συγχώρεσέ μας γιά τὴ σιωπὴ μας!...

σεις, οι οποίες διαπραγματεύθηκαν τό γενικό θέμα της Συνδιασκέψεως από διάφορες πλευρές.

Οί έντεταλμένοι τών Όρθοδόξων Έκκλησιών καί τών Ίερών Μητροπόλεων κατέληξαν στην διατύπωση Πορισμάτων καί Προτάσεων, τά όποια απέστάλησαν προς τίς Όρθόδοξες Έκκλησίες καί τίς Ίερες Μητροπόλεις τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Τό κείμενο τών Πορισμάτων έχει ως ακολούθως:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

«Σήμερα στά κοινωνικά προβλήματα έντάσσονται πλέον καί οι σοβαρές συνέπειες επί τοῦ άτομου ή τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, πού προκύπτουν από τήν έγκληματική δραστηριότητα πολλών παραθρησκευτικῶν ομάδων».

Αυτή ήταν ή κοινή διαπίστωση τών συνέδρων πού συμμετείχαν στην ΙΔ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιῶν καί Ίερών Μητροπόλεων διά θέματα αιρέσεων καί παραθρησκείας, ή όποία συνήλθε υπό τήν αιγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδοῦλου, στό Ίερό Νησί τής Τήνου από 29/10-1/11/2002 μέ θέμα "Ποιμαντικοί τρόποι αντιμετώπισης τών νεοφανῶν αιρέσεων".

Η Συνδιάσκεψη, πού φιλοξενήθηκε από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεον Β΄, συνδιοργανώθηκε από τήν Συνοδική Έπιτροπή επί τών αιρέσεων καί τό Πανελλήνιον Ίερόν Ίδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου καί πραγματοποιήθηκε στό Ίδρυμα Τηνιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Οί εισηγήσεις επικεντρώθηκαν, ἀφ' ενός μέν στή διαπίστωση τής έξαπλώσεως τής πλάνης καί τής παραθρησκείας, ἀφ' ἑτέρου στους ποιμαντικούς τρόπους αντιμετώπισης. Ίδιαίτερα ἐπισημάνθηκε μέ ἀνησυχία ή δράση τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τής μαγείας στό χῶρο τών νέων, πού εἶναι καί ὁ βασικός στόχος τών ποικιλωνύμων αιρέσεων.

Η Συνδιάσκεψη κάνει ἔκκληση προς τήν Κυβέρνηση γιά τήν σύσταση Εἰδικῆς Έπιτροπῆς, ή όποια νά ἀσχολεῖται μέ τήν δραστηριότητα τών νεοφανῶν αιρέσεων - καταστροφικῶν λατρειῶν καί τίς ὀλέθριες συνέπειές της, συμφώνως προς τά Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου

καί τίς Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν τής Εὐρώπης.

Η παρουσία τών αιρέσεων δέν ἀπειλεῖ τήν Έκκλησία, ἀπειλεῖ ὅμως ψυχές "ὑπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν".

Η Έκκλησία «ὡς στῦλος καί ἑδραῖωμα τής ἀληθείας», καί «κιβωτός τής σωτηρίας» προειδοποιεῖ γιά τήν ἀπειλή τών αιρέσεων καί προασπίζεται τό Όρθόδοξο ποίμνιο ἀπό τήν ἐγκληματική δράση τους.

Α΄ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Γενικές

α. Η μαρτυρία τής Έκκλησίας περί τής ἐν ἡμῖν ἐλπίδος καί τής σωζούσης ἀληθείας καθῶς καί ή ποιμαντική μέριμνα γιά τούς πλανηθέντες καί τά θύματα τών παραθρησκευτικῶν ομάδων θεμελιούται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

β. Η ἐνορία ὡς κοινωνία πίστεως καί ἀγάπης πολεμεῖ τό ψεῦδος καί τήν πλάνη, γι' αὐτό οι Ποιμένες ὀφείλουν νά ἐργασθοῦν μέ προγραμματισμό καί μεθοδικότητα προς ἀντιμετώπιση αὐτῆς τής ἀπειλῆς.

γ. Ἐπισημάνθηκε, ὅτι οι ὑπερβολικά πολυπληθεῖς ἐνορίες τών πόλεων δημιουργοῦν πλῆθος δυσκολιῶν γιά τό ποιμαντικό καί εἰδικώτερα τό ἀντιαιρετικό ἔργο τής Έκκλησίας.

δ. Τονίστηκε ὅτι μιά ἀπό τίς βασικές αἰτίες γιά τήν προσχώρηση Όρθοδόξων στίς αιρέσεις καί παραθρησκευτικές ομάδες εἶναι καί τά ποιμαντικά κενά καί σφάλματα.

ε. Η καταγιωτική δραστηριότητα τών παιδιῶν καί νεοφανῶν αιρέσεων ἐπιχειρεῖ νά διαμορφώσει ἕνα νέο τύπο ἀνθρώπου, ἐντελῶς ἀντίθετο ἀπό τόν καινό ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο.

στ. Διαπιστώθηκε ὅτι ή Ελλάδα εἶναι ή χώρα ὅπου οι αἰρετικοί ἀσκοῦν τόν πιό ἔντονο προσηλυτισμό, ἀλλά καί ὑφίστανται τίς λιγότερες καταδίκες γι' αὐτό τό "βαρύ καί ἀπεχθές ἔγκλημα" τής "προσπάθειας ἀλλαγῆς τοῦ περιχομένου τής θρησκευτικῆς συνειδήσεως".

ζ. Ἐπισημάνθηκε ὅτι ἐνώ ή αἴρεση κατά τούς Ἁγίους Πατέρες ἰσοδυναμεῖ μέ ἀποκοπή ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἀπώλεια τής σωτηρίας,

στους κύκλους πολλῶν διαμορφωτῶν γνώμης ἢ ἔννοια τῆς αἵρεσης ὑποδιβάξεται σέ μιὰ ἀπλή ιδεολογική διαφοροποίηση.

η. Οἱ καταστροφικές λατρεῖες ἀποτελοῦν γιά τή χώρα μας μεῖζον ποιμαντικό, κοινωνικό καί ἔθνικό πρόβλημα, τό ὁποῖο πρέπει ν' ἀντιμετωπισθεῖ ἀπό τούς κρατικούς, κοινωνικούς καί ἐκκλησιαστικούς φορεῖς.

θ. Στή χώρα μας μόνο ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀναλάβει τό βάρος τῆς ἐνημερώσεως καί τῆς προστασίας τῶν πολιτῶν ἀπό τήν καταιγιστική δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων πού ἀπειλοῦν νά κλωνίσουν συνθέμελα τό ἔθνικό μας οἰκοδόμημα. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη οἱ Ἀκαδημαϊκοί διδάσκαλοι καί οἱ ἄλλοι ἐρευνητές νά μὴ μενουν μόνο στή θεωρητική ἐνασχόληση, ἀλλά καί νά συμβάλουν στήν ποιμαντική ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν αἱρέσεων.

ι. Τά μέλη τῆς Συνδιασκέψεως προβλημαστίσθηκαν γιά τίς πληροφορίες συνεργασίας Ἐκκλησιαστικῶν φορέων μέ πρόσωπα ἀμφιδύλου πίστεως.

ια. Καταγέλθηκε ἡ δολιότητα τῆς ἐταιρείας «Σκοπιά» νά ζητᾶ ἄδεια λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων ὡς Ἰησοῦχοι - Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Ἀπορία προκάλεσε ἡ ἀναγνώριση τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων παρά τήν ἀντίθετη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Σέ κανένα εὐρωπαϊκό κράτος δέν ἀναγνωρίζεται ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» ὡς θρησκεία, ἀντίθετα σέ πολλές περιπτώσεις χαρακτηρίσθηκε ὡς ἐμπορική ἐπιχείρηση.

Διερωτώμεθα, στήν Ἑλλάδα εἶναι κανεῖς ὅ,τι δηλώσει; Ἡ ἀποδοχή αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἀπό κρατικούς φορεῖς θά εἶναι ὀλέθρια σέ κοινωνικό καί ἔθνικό ἐπίπεδο.

2. Νέα Ἐποχή - Ἀρχαιολατρικά κινήματα

α. Τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἔχει διαβρώσει τά θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας καί προωθεῖ τήν περιδότη, τερατώδη καί ἐφιαλτική Πανθησκεία. Ἡ δράση της εἶναι παραπλανητική, πρᾶγμα πού δυσχεραίνει τήν ἀντιμετώπισή της. Ἡ ἀλλοίωση τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν γίνεται μέ κρυφὸ καί ὑπουλο τρόπο.

β. Διαπιστώθηκε ὁ κίνδυνος ἀμβλύνσεως τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου γιά τήν μοναδικότητα τῆς Ἀλήθειας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τόν Πανθησκειακὸ Συγκρητισμὸ.

γ. Τά φαινόμενα τύπου «Χάρι Πότερ», κ. ἄ. δείχνουν πῶς καί πόσο ὁ ἀποκρυφισμὸς διεισδύει στήν νεολαία, τήν ὁποία θά πρέπει νά περιφρουρήσουμε ἀπὸ τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

δ. Διαπιστώθηκε ἡ σχέση τοῦ κινήματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέ τήν ἀρχαιολατρία καί τόν παγκόσμιον παγανισμό. Ἡ σύγχρονη ἀρχαιολατρία δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμὸ, τόν ὁποῖο δέν δικαιούται νά καπηλεύεται. Ὁ Χριστιανισμὸς διέσωσε τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμὸ, καί ἀπάντησε στά ἐρωτήματά του.

ε. Ἡ πολεμική ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συνίσταται ὄχι στήν ἀξιοπρεπή ἀντιπαράθεση θέσεων, ἀλλά στό ψεῦδος, τήν συκοφαντία, τήν διαστροφή τῆς ἱστορίας καί τίς ἀπειλές. Τό ποικιλόμορφο ἑλληνικό νεοπαγανιστικὸ κίνημα προωθεῖ ἕναν ἰδιότυπον θρησκευτικὸ ἔθνικισμό, ταυτίζοντας τήν ὑψηλὴ ἰδιότητα τοῦ Ἑλληνα μέ τόν παγανισμό.

στ. Οἱ ἀρχαιολάτρες παγιδεύουν ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν προκειμένου νά τοὺς χρησιμοποιήσουν γιά τήν διάδοση τῆς ἀρχαιολατρίας.

ζ. Ἡ ἀρχαιολατρία θωπεύει τά πάθη τοῦ σύγχρονου ἀμετανόητου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά παραδεχθεῖ οὔτε τήν ἔννοια τῆς ἁμαρτίας, οὔτε τήν λυτρωτικὴ μετάνοια.

Β' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ ἐκτενὴ συζήτηση ἀποφάσισε νά ὑποβάλλει εὐσεβάστως τίς ἀκόλουθες προτάσεις:

α. Οἱ ποιμένες τῶν Ὀρθοδόξων Ἐνοριῶν νά εὐρίσκονται σέ συνεχή ἐγρήγορηση γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν συνεπειῶν ἀπὸ τήν δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρεῶν, ἔχοντας ὡς πρότυπο τοὺς ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέν ἐχρησι-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΘΕ ΓΕΝΑΡΗ

Τόν Γενάρη μήνα περισσότερο από άλλες φορές θυμόμαστε τόν μακαριστό γέροντά μας π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο. Ποτέ βέβαια δέν τόν ξεχνοῦμε, πάντοτε εἶναι στήν μνήμη μας καί νομίζουμε ὅτι τόν ἔχουμε κοντά μας, σ' ὅποιο μέρος καί χῶρο βρισκόμασταν μαζί του, ἀπ' ὅπου μᾶς ὀδηγοῦσε καί μᾶς εὐλογοῦσε.

Ὅμως ὑπάρχουν καί στιγμές πού ἡ καρδιά μας εἶναι περισσότερο φορτισμένη συναισθηματικά,

ἀπό συγκινητικές ἀναμνήσεις. Ἔτσι τό Γενάρη μήνα, πού ἦταν ἡ ὀνομαστική του ἑορτή καί τῆς ἀειμνηστης πρεσβυτέρας του Ἀντωνίας, ἀναπολοῦμε ἀλησμόνητες πνευματικές στιγμές πού βιώναμε κάθε 17 τοῦ μήνα αὐτοῦ, ἑορτή τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Συνήθιζε πάντοτε νά τελεῖ ὁ ἴδιος τόν Ἐσπερινό τήν προηγούμενη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα καί τῆ Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας. Παρακολουθοῦσαμε ὅλοι σχεδόν οἱ συνεργάτες του τίς ἀκολουθίες αὐτές κι ὅταν οἱ ψάλτες στά τροπάρια ἔλεγαν τό

μποοίησαν τήν Ὁρθοδοξία γιά νά συντρίψουν (ἔξουθενώσουν) τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀλλά γιά νά τό ἀπαλλάξουν ἀπό τήν ὀλέθρια πλάνη.

β. Οἱ ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας νά ὀργανωθοῦν κατάλληλα, ὥστε νά ἀποτελοῦν τόν ἀληθινό καί φιλόξενο «οἶκον τοῦ Πατρός», γιά τήν ὀμαλή ἐπανένταξη ὅσων ἐπιστρέφουν ἀπό τίς αἱρέσεις.

γ. Νά καταρτισθοῦν καί νά ἀξιοποιηθοῦν κατάλληλα στελέχη τῆς ἐνορίας γιά τήν ὀρθή ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρείων. Παράλληλα νά εὐρεθοῦν τρόποι νά ἐνισχυθοῦν μέ στελέχη οἱ Ἱερές Μητροπόλεις, πού παρουσιάζουν σημαντικές ἐλλείψεις σ' αὐτά.

δ. Λόγω τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητας σεκτῶν καί παραθρησκευτικῶν ὀμάδων ἡ Νομική Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησίας νά παρέχει κάθε ὑποστήριξη γιά τήν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων περιπτώσεων.

ε. Νά μελετηθοῦν τρόποι ποιμαντικῆς προσεγγίσεως καί προστασίας τῶν μεταναστῶν καί ἀλλοδαπῶν ἀπό τήν ἀπειλή προσηλυτισμοῦ στίς ποικιλώνυμες αἱρέσεις καί καταστροφικές λατρεῖς.

στ. Νά παρακληθεῖ τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων νά μὴ χορηγεῖ ἄδειες λειτουργίας "εὐκτηρίων οἰκῶν" σέ ὀμάδες πού ἔχουν καταδικασθεῖ γιά προσηλυτισμό, ἐφαρμόζοντας τήν κειμένη νομοθεσία.

ζ. Νά ὀργανωθεῖ Συνάντηση ἐκπροσώπων Νέων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μέ τήν συνεργασία τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Νεότητος καί ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, καθὼς καί τοῦ "Συνδέσμου Ἑλλάδος", μέ σκοπό τήν εὐαισθητοποίηση τῶν νέων σχετικά μέ τοὺς κινδύνους πού περικλείει ἡ δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ὀμάδων.

η. Νά δίδονται μέ ἐπιμέλεια ἐπιστημονικά τεκμηριωμένες ἀπαντήσεις στοὺς ἀνιστόρητους καί συκοφαντικούς ἰσχυρισμούς τῶν διαφόρων Νεοειδωλολατρικῶν ὀμάδων.

θ. Ἡ εἰδική Ἐπιτροπή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν νεοειδωλολατρία νά προβεῖ σέ περαιτέρω διερεύνηση, θεμελίωση καί ἀναίρεση τῶν ψευδῶν ἰσχυρισμῶν τῶν νεοειδωλολατρῶν ἀξιολογώντας τήν μεθοδολογίαν τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καθὼς καί τά κείμενα τῆς ἀρχαιοελληνικῆς Γραμματείας.

ι. Νά τονισθεῖ ἡ ἀξία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἀναποσπάστου τμήματος τῆς ὅλης ἐν Χριστῷ Ἀποκαλύψεως καί ἡ σημασία τοῦ περιεχομένου της ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως γιά τήν ὀρθή ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τά παρόντα Πορίσματα τῆς ΙΔ' Συνδιασκέψεως, ἐγκριθέντα ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ὀλομελείας, ὑποβάλλονται εὐσεβάστως πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«πάτερ Ἀντώνιε», ἀναφερόμενοι στόν Ἅγιο, ἐμεῖς βλέπαμε τήν ἀσκητική, ἀδύνατη καί ταλαιπωρημένη μορφή του καί νομίζαμε ὅτι τά λόγια τῶν τροπαρίων ἀναφέρονταν καί σ' αὐτόν, γιά ὅλες του τίς διακονίες στόν τόπο μας καί στήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου. Καί μετά τίς ἀκολουθίες πηγαίναμε ἕνας-ἕνας στήν ἀριστερή πόρτα τοῦ ἱεροῦ, ἤσυχτοι καί σιωπηλοί, νά τοῦ φιλήσουμε τό χέρι, νά τοῦ εὐχηθοῦμε καί νά πάρουμε τίς εὐλογίες του.

Τήν τελευταία χρονιά τῆς ζωῆς του στόν κόσμο αὐτό, δέν λειτούργησε ὁ ἴδιος, δέν μποροῦσε. Κάθονταν σέ μιὰ καρέκλα στό ἱερό, γλωμός καί σκελετωμένος ἀπό τήν ἀρρώστια πού τόν βασάνιζε ὀδυνηρά τούς τελευταίους μῆνες του. Εἶχε τό κεφάλι του συνέχεια σκυμμένο καί θά προσεύχονταν ἀσφαλῶς στόν Κύριο γιά τό ἔργο πού διακονοῦσε καί γιά τούς πλανημένους ἀδελφούς. Γιά πρώτη φορά μᾶς δέχτηκε καθιστός καί μεις πού ξέραμε τήν κατάστασή του, εἶχαμε τήν αἴσθησι ὅτι τόν ἀποχαιρετούσαμε γιά τό τελευταῖο του ταξίδι.

Πολέμησε τήν ἀσθένειά του γενναία, χωρίς ποτέ νά διαμαρτυρηθεῖ, συνεχίζοντας νά ἐργάζεται μέχρι τήν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του. Μέσα ἀπό τήν ἐργασία του, ἀπό τά γραπτά του, ἀπό τά ραδιοφωνικά καί τηλεοπτικά προγράμματά του, ἦταν γνωστός σέ ὅλους κι εἶχε βοηθήσει χιλιάδες ἀνθρώπων, βρίσκοντάς τους μέσα στό σκοτάδι τῆς πλάνης καί φέροντάς τους πίσω στό Χριστό. Ὁ Κύριος εὐδόκησε νά τοποθετηθεῖ ὁ π. Ἀντώνιος ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας στόν τομέα τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου σέ μιὰ πολύ δύσκολη ὥρα. Ἐκατοντάδες αἰρέσεις, παραθρησκευτικές ὁμάδες καί ψυχολατρεῖες κατέκλυσαν, τίς δεκαετίες κυρίως τοῦ '80 καί '90, τή χώρα μας καί συνεχίζουν δυστυχῶς καί σήμερα τή δραστηριότητά τους καί ἀπειλοῦσαν καί ἀπειλοῦν νά τήν μετατρέψουν σ' ἕνα τεράστιο «πάζλ» ἀντιεκκλησιαστικό καί ἀντιορθόδοξο. Καί ὁ πατήρ Ἀντώνιος ἀποτέλεσε καί ἀποτελεῖ καί σήμερα μέ τά συγγράμματά του, τόν κυματοθραύστη ὅλης αὐτῆς τῆς φουρτουνιασμένης θαλασσοταραχῆς. Αὐτός ὁ ἀσθενικός, ὁ λιπόσαρκος μέ τό ὀλίγο φῶς στούς σαρκικούς ὀφθαλμούς του, ἀλλά ὁ φωτισμένος στό νοῦ ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Ἐγραψε σέ ἄρθρο του γιά τόν π. Ἀντώνιο ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος. «Ὅταν πλησίαζα τόν π. Ἀντώνιο, ἰδίως τόν τελευταῖο καιρό καί ἄκουγα ἀπό τό στόμα του τίς δυσκολίες πού εἶχε, ἔμενα κατάπληκτος. Θυμᾶμαι μιὰ φορά πού μοῦ ἔλεγε ὅτι ἔγραφε καί διάβαζε μέ

τήν ἐλάχιστη ὄραση πού τοῦ εἶχε ἀπομείνει στό ἕνα του μάτι, ἀφοῦ ἀπό τό ἄλλο μάτι δέν ἔβλεπε. Τότε ἔμεινα ἄφωνος... Στήν περίπτωσή του ἴσχυε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στόν Ἀπόστολο Παῦλο: «ἢ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται (Β' Κορ. ιβ' 9). Ὁ θαυμασμός μου αὐξήθηκε ὅταν μοῦ ἔλεγε γιά τήν ἀσθένεια τῆς πρεσβυτέρας του καί γενικά τίς δυσκολίες τῆς οἰκογενείας του. Κι ὅμως ἐκεῖνος παρὰ τούς πειρασμούς, ἐργαζόταν ἀκάματα τό δύσκολο καί ὑπεύθυνο ποιμαντικό ἔργο πού τοῦ ἀνέθεσε ἡ Ἐκκλησία». «Μή φοβᾶστε», ἔλεξαν οἱ Πατέρες, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μας περνοῦσε δύσκολες ὥρες. «Ὁ Κύριος θά βρεῖ κάποιον πού θά ἐργαστεῖ γιά τήν Ἐκκλησία καί θά ξεπεραστεῖ ὁ κίνδυνος».

Ἡ ἀρρώστια τῶν ματιῶν του ἄρχισε πολύ νωρίς. Νοσηλεύτηκε γιά πρώτη φορά ἐξ αἰτίας τῶν ματιῶν του στό «Ὁφθαλματρεῖο» Ἀθηνῶν τόν Ἰούνιο τοῦ 1954. Ἦταν τότε 23 ἐτῶν. Πέρασε μιὰ ζωὴ ὀλόκληρη μέ τό ὀλίγο φῶς, 40 τόσα χρόνια, μιὰ ζωὴ τόσο ἔντονη, τόσο πλούσια σέ ἀπόδοση καί πνευματική παραγωγή, πού εἶναι νά θαυμάζει καί νά ἐκπλήσσεται κανεὶς πῶς τό μπόρεσε νά φέρει εἰς πέρας αὐτό τό τεράστιο, τό μεγαλειῶδες ἔργο. Μισή ἑκατοντάδα βιβλία μᾶς ἄφησε ἀκριβῆ κληρονομιά, χώρια τά ἑκατοντάδες ἄρθρα του σέ περιοδικά καί ἐφημερίδες καί οἱ ὁμιλίες του ὅσες εἶχαμε τήν τύχη νά τίς ἔχουμε γραμμένες ἢ μαγνητοφωνημένες. Κάποτε θά πρέπει νά σκύψουμε μέ εὐλάβεια καί ἀγάπη σέ ὅλα του τά γραπτά, τά ἀνέκδοτα γιά ν' ἀντλήσουμε οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι τόν γνωρίσαμε. Νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Στόν τυφλό ἀδελφό

Καλέ ἀδελφέ

*πόσο σιμά σου νοιώθω σήμερα!
ἢ σκέψη μου σέ σένα τριγυρίζει
κι ὁ πόνος σου εἶναι δικός μου πόνος.*

*κι ἂν προσφιλεῖς μορφές μέ παραστέκουν
κι ἂν νοιώθω γνώριμες φωνές νά μοῦ μιλοῦν
καί χεῖλη ἀδελφικά νά μέ φιλοῦν
δέν βλέπω.*

*Ἔχω τά μάτια σφαιλιστά
μέ φάρμακα
μέ γάζες κι ἐπιδέσμους·
γύρω μου
ὅλα σκοτεινά.*

Κουράγιο αδελφέ.

*Τί κι ἂν σφαλίστηκαν τά δυό σου μάτια
ὅταν τά μάτια τῆς ψυχῆς εἶν' ἀνοιχτά·
τί κι ἂν δέν λούστηκες στό πρόσκαιρο τό φῶς,
ὅταν τό φῶς τοῦ παραδείσου ἀντικρύξεις;*

(Ποίημα τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Τό ἔγραψε ὅταν νοσηλευόταν στό
«Ὁφθαλμιατρεῖο» Ἀθηνῶν, 1-7-'54)

«ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ...»

Τή φρικιαστική αὐτή «δήλωση», ἀγαπητοί ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, δέν τήν ἔκανε κάποιος ὀπαδός σατανιστικῆς ομάδας, ἔφηβος ἢ ἐνήλικας. Δέν τήν ἔκανε κάποιος πολίτης ξένης χώρας πού ἀνήκει στήν Church of Satan («Ἐκκλησία» τοῦ Σατανᾶ) τοῦ Anton Lavey. Εἶναι λόγια πού εἰπώθηκαν ἀπό ἓνα παιδάκι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς χώρας μας καί γι' αὐτό μᾶς πονοῦν βαρύτερα καί ἀνησχοῦμε πολύ γιά τό σχετικό κλίμα πού δημιουργεῖται ἀπό τήν ἐπικρατοῦσα σατανολαγνεία στή χώρα μας ἰδίως τά τελευταῖα χρόνια.

Συνεργάτης μας, προσκεκλημένος Ἱερέας Μητροπόλεως, μίλησε σέ γονεῖς γιά τίς καταστροφικές συνέπειες τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῶν ἀποκρυφιστικῶν ομάδων. Τήν ὁμιλία παρακολούθησε καί νεαρή μητέρα, προβληματίστηκε ἀπό ὅσα ἄκουσε καί θέλησε νά φέρει τό παιδί της σέ μιά συνάντηση μέ τόν ὁμιλητή καί τόν ὑπεύθυνο ἱερέα τῆς ἐκδήλωσης γιά παροχή συμβουλῶν.

Σᾶς παρακαλῶ, εἶπε ἡ μητέρα, πέστε κάτι στό γιό μου. Τοῦ ἀρέσει νά διαβάξει βιβλία μέ μάγους, παραμελεῖ τά μαθήματά του καί ζητάει ἐπίμονα νά τοῦ ἀγοράσουμε τά βιβλία τοῦ Χάρυ Πότερ καί νά τόν ἀφήσουμε νά δεῖ μέ συμμαθητές του τίς ταινίες του. Στίς πατρικές συμβουλές τοῦ συνεργάτου μας ὁ 10ετής μαθητής εἶπε ἔντονα: «Δέν ξέρω τί μοῦ λέτε, ἀλλά ἐμένα μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές».

Ἡ νεαρή μητέρα ἔκλαιγε μέ ἀναφιλητά καί εἶπε ἀνάστατη: «Τρέμω ὀλόκληρη, ἔχω μουσκέψει στόν ἰδρώτα. Πεῖτε μου, σᾶς παρακαλῶ, τί νά κάνω;». Τί νά κάνει; Τί νά κάνουν ὅλοι οἱ γονεῖς πού ἀντιμετωπίζουν τό ἴδιο πρόβλημα; Πῶς ν' ἀντισταθοῦν καί πῶς νά ἐνεργήσουν καί ν' ἀντιμετωπίσουν μιά κατάσταση στή χώρα μας «πού ἐξελίσσεται σέ μιά τεράστια ἀποκρυφιστική ἀγορά»;

Τά πράγματα ἀγαπητοί ἀναγνώστες εἶναι τραγικά δύσκολα. Τό γενικότερο «κλίμα» δέν βοηθά-

ει τούς ἀνήσυχους καί πνευματικά σκεπτόμενους γονεῖς στό ἔργο τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν τους. Στήν ἐποχή πού ζοῦμε καθημερινά ἐμφανίζονται στή δημοσιότητα ἀποκρυφιστές ὄλων τῶν μορφῶν, μάγοι καί σατανιστές, πού προβάλλουν τίς ποικίλες πρακτικές τους ἀκόμη καί στήν τηλεόραση, εἴτε μέ ἔμμεσο, εἴτε μέ ἄμεσο τρόπο. Μέ ἔμμεσο τρόπο γίνεται μέ τίς σχετικές διαφημίσεις σέ ἀποκρυφιστικά ἀντικείμενα καί ἰδίως παιγνίδια, ἀλλά καί μέ ἄλλους τρόπους πού ἐμβολιάζουν τούς θεατές καί ἰδίως τούς νέους μέ ἐλαφρά ψυχοναρκωτικά, ὥστε νά «δεχθοῦν» ἀδιαμαρτύρητα τήν ὁποιαδήποτε ἐπιβολή στήν ψυχή τους ἀπό «ἡγέτες» ομάδων καί ψυχομαδῶν.

Μέ ἄμεσο ὅμως τρόπο γίνεται συνήθως σέ ὀρισμένα κανάλια μικρῆς ἢ μεσαίας ὑποδοχῆς, ὅπου ἐμφανίζονται μάγοι, ἀστρολόγοι καί κάθε εἶδους ἀποκρυφιστές νά «διδάσκουν» ἀπευθείας στούς θεατές τίς «κοσμοθεωρίες» τους καί τίς ἀποκρυφιστικές «ιδέες» τους. Σέ τηλεοπτικό κανάλι σέ τακτική ἐβδομαδιαία ἐκπομπή γίνεται καθαρῆ ἀποκρυφιστική διδασκαλία ἀπό γυναίκα ἐπρόσωπο τοῦ «εἶδους». Χρησιμοποιεῖ μάλιστα μαῦρο πίνακα, διαφάνειες καί ἄλλα «ἐποπτικά» εἶδη διδασκαλίας, ὥστε νά «ἐμπεδώνονται» μεθοδικά τά ἀπόκρυφα «μαθήματά» της. Εἶπε μάλιστα σέ κάποια στιγμή, ὅτι θά δώσει καί «πτυχία» σέ ὅσους θά «διαγωνιστοῦν» γιά τήν ἀποκτησῆ τους. Δέν θά κάνουμε τή χάρη στήν ἐν λόγω κυρία νά διαφημίσουμε τήν ἐκπομπή της ἀναφέροντας λεπτομέρειες (ἡμέρα, ὥρα, κανάλι, κ.λ.π.). Γιατί δυστυχῶς παρατηρεῖται καί τοῦτο τό περίεργο φαινόμενο στίς ἀνθρώπινες συμπεριφορές: νά αὐξάνεται ἡ συμμετοχή, ἡ τηλεθέαση, ἡ ἀνάγνωση βιβλίων, ὅταν ὑπάρξει δικαία ἀντίδραση τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων συνανθρώπων μας. Βιβλία τοῦ «σωροῦ» σημειώνουν ἀνέλπιστη ἐκδοτική ἐπιτυχία, ὅταν γίνεται θόρυβος γι' αὐτά ἀπό «ἀγανακτισμένους» πολίτες. Γι' αὐτό πρέπει νά εἴμαστε προσεκτικοί σέ ἀντιδράσεις καί ἐνέργειες πού θά ἔχουν σάν συνέπεια νά γνωρίσουν πολλοί μέ τήν ἀθέλητη διαφήμιση ἀπόκρυφες καταστάσεις.

Δέν φταίει λοιπόν, τό παιδάκι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου πού ξεφώνησε αὐτό τό βαρῦ λόγο: «Μοῦ ἀρέσουν οἱ σατανιστές». Φταῖχτες εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι πού προβάλλουμε τέτοιου εἶδους προσφορές μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα βιασμοῦ τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν. Φταῖμε καί ὅσοι δέν ἔχουμε βάλει σέ πλήρη προτεραιότητα τήν ἐνημέρωση καί

τήν προστασία τῶν νέων ἀπό προσηλυτιστικές διαδικασίες τοῦ σατανιστικοῦ χώρου. Καί θά δώσουμε λόγο στόν Κύριο. Ἐξ ἀφυπνιστοῦμε λοιπόν κι ἄς ἐνεργήσουμε τά δέοντα πρὶν «φοβεροί σεισμοί ῥημάξουνε τό πᾶν» ὅπως λέγει ὁ ποιητής.

«ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;...»

Σέ πολύ ἐπιτυχημένο καί πολύ χρήσιμο τηλεοπτικό μήνυμα πού ἐκπέμπεται τελευταία ἀπό πολλά κανάλια, ἀκούγεται αὐτή ἡ συγκλονιστική κραυγή μιᾶς μητέρας, πού ὑποψιάζεται ὅτι τό παιδί της ἔχει μπλέξει ἄσχημα μέ παρέες ναρκωμανῶν ἢ ἐμπόρων. «Ποῦ πηγαίνει παιδί μου;» λέγει ἡ ἀνήσυχη μάνα στό παραστρατημένο παιδί της. Οἱ εἰκόνες καί τά λόγια αὐτοῦ τοῦ μηνύματος ἀποτυπώνουν τή φοβερή κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στίς οἰκογένειες, ὅταν κάποιος ἀπό τά παιδιά τους μπλέξει στά κυκλώματα τῶν ναρκωτικῶν, ἀπ' ὅπου δέν ὑπάρχει συνήθως ἐπιστροφή καί ἡ ἀπώλεια εἶναι ὀριστική.

Τό παιδί μένει ἀδιάφορο στίς ἐκκλήσεις καί κραυγές τίς μητέρας του καί φεύγει μέ κλεισμένη τήν ψυχή του καί χάνεται στά σκοτάδια τῆς νύχτας. Ἡ ἐπαφή μέ τό περιβάλλον του ἔχει πλέον ἀποκοπεῖ κι ἔχει ἐκμηδενιστεῖ κάθε συναισθηματική σύνδεση μέ γονεῖς, ἀδέλφια, συγγενεῖς, φίλους. Ἀπό τούς γονεῖς δέν διαφεύγει αὐτή ἡ ἀλλαγὴ τοῦ παιδιοῦ τους. Ἡ νέα κατάσταση εἶναι ὀλοκάθαρα ἐμφανής ὄχι μόνο ἀπό τήν προβληματική συμπεριφορά τοῦ ταλαίπωρου παιδιοῦ, ἀλλά καί ἀπό τήν ἀλλοίωση τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του. Εἶναι χλωμό μέ σκληρό καί ἄδειο βλέμμα καί ἀμέτοχο σέ ὅ,τι τοῦ λένε ἢ συμβαίνει γύρω του.

Ὅμως διαφεύγει συνήθως ἀπό τούς γονεῖς καί δέν ἀντιδρῶν ἐγκαιρα καί σωστά σέ κάποια ἄλλα παραστρατήματα τῶν παιδιῶν τους πού ἔχουν σχέση μέ τά κυκλώματα τῶν «ψυχοναρκοτικῶν», πού ἀποκαλοῦνται «ὀλοκληρωτικές ομάδες», ἢ «νεοφανεῖς αἰρέσεις» ἢ «ψυχολατρεῖες», ἢ «θηρηκεῖες νεότητος», κ.ο.κ. Καί τοῦτο διότι τά συμπτώματα ἀπό τήν ἐνταξία κάποιου μέλους οἰκογενείας σέ κάποια σέκτα δέν εἶναι ἄμεσα ἐμφανῆ διά λόγους μεθοδολογίας τῶν σεκτῶν. Καί κυρίως διότι οἱ γονεῖς στεροῦνται τῆς ἀπαιτούμενης «γνώσης» γιά νά μπορέσουν ν' ἀντιληφθοῦν ἐγκαιρα τόν κίνδυνο καί νά βοηθήσουν ἀποτελεσματικά. Τῆς «γνώσης» γύρω ἀπό αὐτά τά θέματα στεροῦνται καί τά ἴδια τά παιδιά στή χώρα μας. Δέν τούς ἔχει γίνει καμμία

ἐνημέρωση στοὺς χώρους τῶν σπουδῶν τους, ἢ στοὺς χώρους τῆς δουλειᾶς τους, ὅπου δροῦν ἀνενόητοι κάθε εἶδους προσηλυτιστές. Σέ ἄλλες χώρες τῆς Δύσεως δέν συμβαίνουν αὐτά τά πράγματα. Ἐκεῖ ἡ Πολιτεία, οἱ Κοινωνικοὶ παράγοντες, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ οἱ γονεῖς καί τά παιδιά ἐνημερώνονται συνεχῶς ἀπό ἐντεταλμένους φορεῖς μέ κρατική κάλυψη καί συμπαράσταση. Ἡ ἐνημέρωση τῶν νέων ἀπό γονεῖς καί ἐκπαιδευτικούς θεωρεῖται στίς χώρες αὐτές τό σημαντικότερο πρᾶγμα. Σέ ἔρευνες πού ἔγιναν σέ Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο καί ἄλλοι, ἀπό ἐμπειρογνώμονες καί εἰδικούς ἐρευνητές τοῦ φαινομένου, ἀποδείχτηκε πῶς τά ποσοστά προσβολῆς ἀπό τά σεβριζόμενα ψυχοναρκοτικά εἶναι ἐλάχιστα σέ οἰκογένειες ὅπου ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα ἐνημέρωσαν ἐγκαιρα καί σωστά τά παιδιά τους, ἀναφορικά μέ τούς κινδύνους πού διατρέχουν ἀπό ἄγνωστες συναναστροφές καί εὐκόλες ἀποδοχές ὑποπτῶν κηρυγμάτων, ὅσο κι ἂν αὐτά παρουσιάζονται «ὠραιοποιημένα».

Ἡ «γνώση» ἐκτός τοῦ ὅτι βοηθάει στό νά ἀποφύγουμε πιθανή μόλυνση τῆς ψυχῆς, ἔχει καί μιᾶ ἄλλη χρησιμότητα. Εὐαίσθητοποιεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους σέ κοινωνικές προσφορές καί σέ διακονία πρὸς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας καί στόν τομέα αὐτό πού ἔχει σχέση μέ τήν ψυχή καί ὄχι μόνο μέ το σῶμα. Εἶναι ὄντως κρίμα νά παραδλέπουμε ὅτι καθημερινά συνάνθρωποι μας, κακοποιοῦνται ἀπό τίς σέκτες καί νά μένουμε ἀδιάφοροι στά οἰκογενειακά καί κοινωνικά προβλήματα πού δημιουργοῦν. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι θεωροῦμε ὅτι τό ὅλο θέμα εἶναι κάτι πού ἀφορᾶ ἄλλους. Καί δέν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ «αἰρετική ἐπέλαση» ἔχει ἀποβεῖ μείζον πρόβλημα καί τείνει νά καταστῆ μέγιστο πρόβλημα.

«Ποῦ πηγαίνει παιδί μου;...» λέγει ἔντρομη ἡ μάνα πρὸς τό παιδί της πού φεύγει μέσα στή νύχτα γιά νά «πάρει» τή δόση του ἢ νά συναντήσῃ τά σκληρά καί ἀναίσθητα ἄτομα τῆς νέας του «γνωριμίας». Τήν ἴδια κραυγή πρέπει οἱ μανάδες καί οἱ γονεῖς ὅλου τοῦ κόσμου νά ἀπευθύνουν στά παιδιά τους, ὅταν ὑποψιαστοῦν κάποιος «παραστράτημα» καί ἐμπλοκή τους στό χωρὸ τῶν ψυχοναρκοτικῶν. Οἱ συνέπειες αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἐνταξίας εἶναι ἐξ ἴσου ὀλέθριες μέ τή χρήση ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Οἱ «λατρεῖες» καί οἱ πάσης φύσεως ομάδες δέν ἐναρμονίζονται μέ τήν πανανθρώπινη κοινότητα καί χρησιμοποιοῦν ἀνήθικα μέσα γιά νά ἀλλοτριώσουν ἀνθρώπινα ὄντα κι ἔχουν σκοπὸ

τους τήν αποσταθεροποίηση τῆς κοινωνίας μας πρὸς τὸ «μηδέν» μὲ τήν ἀμφισβήτηση ἀπὸ μέρους τους τῆς κοινωνικῆς συνείδησης. Στὸ πρῶτο συνέδριο τῆς Βαρκελώνης (1987) ὁ νομικὸς ἐρευνητὴς τοῦ φαινομένου τῶν «νεοφανῶν αἰρέσεων» J. Nyssens-Dussart τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι οἱ σέκτες χρησιμοποιοῦν τελειοποιημένες μεθόδους ἀναγκαστικῆς ἀλλαγῆς γνώμης (ἀπομόνωση, ἐνδογενήματα, ἀπομάκρυνση ἀπὸ τήν οἰκογένεια κ.λ.π.) γιὰ νὰ ἐπιτύχουν «ἀναμόρφωση τῆς σκέψης». Κατέληξε δὲ στὸ συμπέρασμα, ὁ ἐν λόγῳ ἐρευνητὴς, ὅτι μὲ τίς μεθόδους πού χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τίς ὁμάδες ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπώλεια τῆς προσωπικότητος, ἡ καταστροφή τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς συνείδησης τοῦ ἀτόμου. Ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου, τόνισε, καταπατοῦνται ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτές, ὅπως π.χ. τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς ἀσφάλειας, τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς, τὸ δικαίωμα νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀλλάξει πεποιθήσεις, νὰ συνδικαλιζέται, νὰ ἔρχεται σὲ γάμου κοινωνία, τὸ δικαίωμα τοῦ σεβασμοῦ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς. Κατὰ τὸ J. Nyssens-Dussart τὸ ὅλο σκηρικό φανερῶνει ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ μορφή δουλείας.

Ὁ καθηγητὴς John Clare ἐπισημαίνει σὲ ἀνακοινώσεις του πὼς σύμφωνα μὲ τήν προσωπικὴ του ψυχιατρικὴ πείρα καὶ μὲ βάση πολλὰ συμβούλια συναδέλφων του, ὅπως καὶ μὲ βάση τήν ἀφθονή διβλιογραφία, ὀδηγήθηκε στὴν πεποίθηση ὅτι μερικὲς ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτές εἶναι πολὺ ἐπιζήμιες γιὰ τήν σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία τῶν ὁπαδῶν τους. «Ἄν καὶ ἀσχολήθηκα (λέγει) κατὰ πρῶτο λόγο μὲ τοὺς κινδύνους πού ὑπάρχουν γιὰ τήν προσωπικὴ ἐξέλιξη τῶν ἀτόμων, εἶμαι ταυτόχρονα ὡς γιατρός ὑποχρεωμένος νὰ στρέψω τήν προσοχή πάνω στοὺς ἐξίσου σοβαροὺς κινδύνους καὶ μάλιστα **θανάσιμους** γιὰ τὴν σωματικὴ ὑγεία. Παρατηρῶ ὅτι ἡ καταναγκαστικὴ πειθῶ, δηλαδή μιὰ ἐπιρροή πού ἐπιφέρει ἐξάρτηση καθὼς καὶ ὀρισμένες τεχνικὲς γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῆς σκέψης, χρησιμοποιήθηκαν μὲ ἐπιτυχία πάνω σὲ ἀπληροφόρητα ἄτομα κι ἔχουν σοβαρὲς συνέπειες γιὰ τήν ὑγεία τους!». «Συνεπῶς», καταλήγει ὁ Clare, «πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ὀλοκληρωτικὸς κίνδυνος γιὰ τήν κοινωνία καὶ τὸ κράτος, πού ὑφίστανται τίς ἀρνητικὲς τους συνέπειες».

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη οἱ γονεῖς νὰ ἐνημερώνονται συστηματικὰ καὶ τακτικὰ γιὰ τὰ «**ψυχοπαθολογικά**» καὶ νὰ συμβουλεύουν συνέχεια τὰ παιδιά

τους. Πρὶν ἀναφωνήσουν «ποῦ πηγαίνεις...» στὸ σπλάγχο τους, ἄς τοῦ λένε ὅταν βγαίνει «πρόσχε παιδί μου...». «Μὴν πιάνεις συζήτηση μὲ κάποιον ἄγνωστο πού προσφέρεται νὰ "ἀπαντήσει" στὰ ὑπαρξιακά σου ἐρωτήματα ἢ νὰ σοῦ "λύσει" τὰ διάφορα ἐφηβικά σου προβλήματα». «Μὴ δίνεις ἐμπιστοσύνη σὲ ἀνθρώπους πού ἐμφανίζονται ὑπερβολικά ἢ παράκαιρα φιλικοί, ἀλλὰ σοῦ εἶναι ἄγνωστοι».

Ἀγαπητοὶ γονεῖς, γνωρίστε ἔγκαιρα στὰ παιδιά σας τὰ ἐπικίνδυνα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴ χειραγώγηση τῶν σεκτῶν. Προστατέψτε τα ἀπὸ ὁμάδες πού ὀδηγοῦν στὴν ψυχολογικὴ τους ἀποσύνθεση μὲ συνέπειες: μανία καταδίωξης καὶ τάσεις αὐτοκτονίας ἢ νευρωτικὲς ἢ ψυχωτικὲς. **Προστατέψτε τα πρὶν νὰ εἶναι ἄργα.**

«ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;...»

(συνέχεια)

Θὰ ρωτήσουν ὅμως πολλοὶ γονεῖς: πῶς θὰ προστατέψουμε τὰ παιδιά μας ἀπὸ τίς παγίδες τῶν διαφόρων ὁμάδων, πού θρῖσκονται σχεδὸν παντοῦ; Θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ δώσουμε ὀρισμένες γενικὲς ὀδηγίες γιὰ ὅσους ἀνησχοῦν κι ἐνδιαφέρονται νὰ ἐνημερωθοῦν καὶ νὰ καθοδηγήσουν σωστὰ τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄρκετοὶ γονεῖς πού ὄχι μόνον δέν ἀνησχοῦν, ἀλλὰ συμβάλλουν ἠθελήματα ἢ ἀθέλητα στὴν προσχώρηση μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τους σὲ μιὰ ὁμάδα, ἀκόμη καὶ σατανιστικῆς δομῆς. Ὅταν ἀγοράζουν στὰ παιδιά τους σατανιστικά παιγνίδια ἢ στολὲς τοῦ «Χάρου» ἢ τὰ ντύνουν μὲ «μαγικά ροῦχα» προκειμένου νὰ παρακολουθήσουν μὲ ἀνάλογη συναισθηματικὴ διάθεση τίς ταινίες μὲ μαγεῖες καὶ μαγικὲς τελετές καὶ λατρεῖες, τὰ προετοιμάζουν ψυχικά καὶ τὰ ἐμβολιάζουν μὲ ιδέες καὶ τεχνικὲς ὥστε νὰ εἶναι εὐπρόσβλητα σὲ μελλοντικὲς θεωρίες γύρω ἀπὸ τὸν ἀποκρυφισμό καὶ τίς ψυχολογίες.

Θεωροῦμε ἐπείγουσα τὴν ἀνάγκη νὰ γνωρίσουν οἱ γονεῖς ὄχι μόνον τὸ ὅτι ἡ ἀυξημένη δραστηριότητα τῶν αἰρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, ἀλλὰ καὶ τὴ διαδικασία προσηλυτισμοῦ γιὰ νὰ προσδιορίσουν τὸ μυητικὸ στάδιο, στὸ ὁποῖο θρῖσκεται τὸ παιδί τους θῦμα τῶν αἰρέσεων καὶ νὰ ἐξατομικεύσουν τὴ βοήθεια πού χρειάζεται. Τότε μπορεῖ νὰ ἀποβεῖ ἢ παρεμβασὴ τους σωτή-

για γιά τό θῦμα καί νά προλάβουν τίς «περιπλανήσεις του σέ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου» μέ ἀποτέλεσμα νά μιλοῦμε πλέον γιά «χαμένη ἀθωότητα», γιά «χαμένη ψυχή».

Κατ' ἀρχήν θά πρέπει οἱ γονεῖς, νά ἀποκτήσουν μία ικανοποιητική γνώση, μελετώντας ἀνάλογα βιβλία καί περιοδικά γιά νά ἀναλύουν, νά ἀντιδρῶν καί νά πληροφοροῦν τά παιδιά τους μέ τρόπο προσαρμοσμένο σέ κάθε πρόβλημα αἰρετικό πού ἐμφανίζεται στά σχολεῖα τους ἢ στούς χώρους τῆς δουλειᾶς τους. Τέτοια βιβλία ὑπάρχουν στή χώρα μας. Πολλά βιβλία τοῦ ἀεμνήστου π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου μελετοῦν καί παρουσιάζουν τό αἰρετικό φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας, ἀναλύοντας τό σκηνικό του καί προβάλλοντας λύσεις καί ἀπαντήσεις καί μία στρατηγική ἀντιμετώπισης τῆς αἰρετικῆς πλάνης δραστική, προβάλλοντας συνάμα «μήνυμα ἐλπίδας», ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά σωθεῖ ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἄδυσσο στήν ὁποία ἔπεσε. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ (συνήθιζε νά λέγει) εἶναι μία ἄδυσσος μεγαλύτερη ἀπό τήν ἄδυσσο τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεός "κηνυγᾷ" μέ τήν ἀγάπη Του τόν ἀποστατημένο ἄνθρωπο καί προκαλεῖ τήν προαίρεσή του. Περιμένει τήν ἀνταπόκριση τοῦ ἀνθρώπου γιά νά τόν "ἀρπάξει" νά τόν καθαρίσει καί νά τόν ἀποκαταστήσει πλήρως στήν κοινωνία τῆς ἀγάπης Του. Ὁ Θεός δέν ξεγράφει ποτέ κανένα ἀπό τά παιδιά Του, γι' αὐτό ὑπάρχει πάντοτε ἡ ἐλπίδα καί ἐμεῖς δέν ἔχουμε δικαίωμα νά ξεγράψουμε κανένα».

Τά βιβλία τοῦ π. Ἀντωνίου διατίθενται ἀπό ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα τῆς χώρας καί ἀπό τήν Π.Ε.Γ. κατόπιν παραγγελιῶν στά τηλέφωνα της. Ἐπίσης τό περιοδικό «Διάλογος» ἀποστέλλεται δωράν σέ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά ἐνημερωθοῦν καί νά ἀναζητήσουν βοήθεια γιά τήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τῆς ἀπειλῆς τῶν αἰρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν ομάδων.

Ἡ παρακολούθηση ἐπίσης ὀμιλῶν καί σεμιναρίων θά ἐφοδιάσει τούς γονεῖς μέ τήν κατάλληλη γνώση, ὥστε νά εἶναι σωστή ἡ παρέμβασή τους καί νά μὴν ἔχει ἀντίθετα ἀποτελέσματα μέ ἄστοχες «κινήσεις», «φωνές» καί «ἀπαγορεύσεις».

Ἡ «γνώση» θά καταστήσει τούς γονεῖς εὐαίσθητους καί ικανούς νά προλάβουν ἢ νά ἀποτρέψουν ἐπικίνδυνες σχέσεις καί περιπλανήσεις τῶν παιδιῶν τους. Πρέπει καί οἱ γονεῖς καί οἱ νέοι μας νά εἶναι «καχύποπτοι» σέ πρόσωπα πού δέν γνωρίζουν. Ἄνθρωποι πού προσκαλοῦν σέ δωρεάν γεύ-

ματα ἢ συνεστιάσεις, σέ σεμινάρια τῶν ὁποίων τό θέμα δέν εἶναι σαφῶς ξεκαθαρισμένο, μπορεῖ νά ἔχουν ἓνα πρόγραμμα κρυμμένο καί νά εἶναι στρατολόγοι κάποιας αἵρεσης.

Οἱ σέκτες χρησιμοποιοῦν ἐπεξεργασμένες μεθόδους διανοητικῆς κυριαρχίας πού ἐπενεργοῦν σέ ὅποιονδήποτε ἄνθρωπο, κάτω ἀπό «κατάλληλες» συνθήκες. Καί τοῦτο γιατί ἡ «ἐπίθεση» γίνεται στά συναισθήματα τῶν νέων καί ὄχι στή νοημοσύνη τους. Γι' αὐτό πρέπει νά ἐπιστοῦμε τήν προσοχή τῶν νέων νά μὴν ἐνδίδουν σέ «προσκλήσεις» πού κινοῦνται στήν ἀοριστία κι ἔχουν νεφελώδεις σκοπούς. Γιατί νά πᾶνε π.χ. μακριά γιά ἓνα Σαββατοκύριακο ἢ γιά διακοπές «ἐναλλακτικές» ἢ μή μέ κάποιους ἄγνωστους ἢ μέ κάποια περίεργη ὁμάδα; Οἱ σέκτες προσεγγίζουν συνήθως νέους πού βρίσκονται σέ δύσκολη περίοδο ἢ κατακλύζονται ἀπό στρέψ πού προκαλεῖται ἀπό τήν πίεση τῶν ἐξετάσεων, τῆ ρήξη μιᾶς σχέσης ἢ ἀπό συναισθήματα μοναξιᾶς κ.λπ. Οἱ γονεῖς, οἱ φίλοι, οἱ ἐκπαιδευτικοί εἶναι οἱ μόνοι πού θά βοηθήσουν στίς περιπτώσεις αὐτές μέ ἀγάπη καί γνήσιο ἐνδιαφέρον καί ὄχι ἄγνωστα πρόσωπα καί ὁμάδες.

Ἐπὶ αὐτῶν καί ἄλλες περιπτώσεις πού πρέπει «ν' ἀνάψουν τά λαμπάκια» τῆς ἀνησυχίας γονέων καί ἐπαιδευτικῶν καί πρέπει τότε νά παρέμβουν ἢ νά ζητήσουν βοήθεια ἀπό πρόσωπα ἐμπιστοσύνης καί φορεῖς ἐντεταλμένους πρὸς τό σκοπό αὐτό. Ἄν τό παιδί π.χ. ζητάει συνεχῶς χρήματα χωρίς νά ξεκαθαρίζει πού ἀκριβῶς θά τά χρησιμοποιήσει πρέπει νά ἀνυσυχήσουμε. Μήπως παρακολουθεῖ κάποια σεμινάρια ἢ συνέδρια ἐπικίνδυνης ὁμάδας; Μήπως ἔχει «γραφεῖ» σέ κάποια «Φιλοσοφική» ἢ «Ψυχολογική» «Σχολή» πού ἰδρύνουν οἱ σέκτες στή χώρα μας σέ κάθε πόλη καί κάθε συνοικία; Ἐπίσης πρέπει νά ἀνησυχήσουμε ἐάν μιά μέρα τό παιδί μας δηλώσει ὅτι δέν θέλει πιά νά τρώει κρέας. Μήπως ἔχει μπλέξει μέ κάποια γκουρουιστική ὁμάδα πού πρεσβεύει τό κάρμα καί τήν μετενσάρκωση;

Θά πρέπει νά παρακολουθοῦμε τά βιβλία που διαβάσει, τό ντύσιμο πού προτιμάει, τίς «νέες» ἀπόψεις πού ὑποστηρίζει, τά πρόσωπα πού συναστρέφεται καί γενικῶς τήν ὅλη συμπεριφορά του πού φαίνεται ὑποπτη καί προβληματική. Ἄν ἀντιληφθοῦμε ἀπό παρακολούθηση ἢ μισόλογα ὅτι συμπληρώνει κάποιο «τέστ προσωπικότητος» πρέπει νά ἀνησυχήσουμε. Γνωρίζουμε τήν προέλευση αὐτῆς τῆς μεθοδολογίας ἐνταξης σέ ὁμάδα πού ἔχει ἀπασχολήσει καί τῆ δικαστική ἐξουσία. Ἄν

παραμελεί τα μαθήματά του και δηλώνει ότι θα εργαστεί σε «εταιρεία» άγνωστη σε μᾶς, με άκαθόριστο πρόγραμμα και αντικείμενο, πρέπει πάλι να επέμβουμε άποκαλύπτοντας τί ακριβώς κρύπτεται πίσω από «έπικοινωνίες», «μάρκετινγκ» κ.ο.κ.

Ίδιαίτερα θά πρέπει να μᾶς άνησυχήσουν κάποια «σημεῖα», πού άποτελοῦν ισχυρές ένδειξεις πώς υπάρχει έμπλοκή στό σατανισμό, ὅπως ή συγγέντρωση σατανιστικῶν συμβόλων, ή ανάγνωση σχετικῶν διβλίων με τή μαύρη μαγεία, ή μετά μανίας παρακολούθηση ταινιῶν με θέματα δαιμονιστικά και άποκρυφισμοῦ, ή άκρόαση σκληρῆς μουσικῆς, κ.ο.κ.

Άλλα σημεῖα πού πρέπει ν' άνησυχοῦν τούς γονεῖς και τούς «μεγάλους» εἶναι τά ακόλουθα: έλλειψη ένδιαφέροντος για τή σχολική εργασία και άκανόνιστη ή χαμηλή βαθμολογία, κακή συμπεριφορά και σκληρότητα πρὸς ανθρώπους και ζῶα, ριζική άλλαγή στην προσωπικότητα, ὅπως επιθετικότητα, μυστικοπάθεια, άπότομες έναλλαγές διάθεσης, ή άπέχθεια πρὸς τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις τῆς οἰκογένειας, οἱ άδικαιολόγητες άπουσίες από τό σπίτι τή νύχτα κυρίως κ.λ.π.

Δέν εἶναι εύκολο σε ένα σχολίο ή και σε σειρά σχολίων, ν' άπαριθμήσουμε ὅλες τίς «ένδειξεις» μᾶς ὑποπτης συμπεριφορᾶς νεαρῶν ατόμων. Όμως οἱ γονεῖς μποροῦν με τό ένστικτο πού διαθέτουν να «έννοήσουν» τά συμπτώματα ἔγκαιρα και να δράσουν άποτελεσματικά. Εἶναι γεγονός ὅτι ή πρόληψη εἶναι καλύτερη από τή θεραπεία. Όμως ή πρόληψη δέν εἶναι πάντοτε δυνατή. Άν έπισημάνουμε ὅμως ἔγκαιρα τόν κίνδυνο και συμπαρασταθοῦμε με άγάπη και θερμό ένδιαφέρον, θά μπορέσουμε να βοηθήσουμε καλύτερα. Ό πανικός και οἱ άπειλές δέν ὠφελοῦν σε τίποτα και συνήθως ἔχουν αντίθετα άποτελέσματα. Προσέχετε γονεῖς, προστατευθεῖτε και προσεύχεστε κι εμεῖς προσευχόμαστε μαζί σας.

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ...»

Τούς τελευταίους μήνες τό αρμόδιο για τήν υγεία μας Υπουργεῖο άπευθύνει ένα μήνυμα πρὸς τούς πολίτες τῆς χώρας μας, για να τούς προστατεύσει από διαφημίσεις φαρμάκων, πού γίνονται μέσω τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν καναλιῶν. Οἱ διαφημιστές ὅποιοιδήποτε φαρμάκου εἶναι ὑποχρεωμένοι στην «άνοιχτή» τους διαφήμιση, να

αναγράφουν τήν προειδοποίηση τοῦ Υπουργεῖου Υγείας, ὅτι θά πρέπει πρῖν προμηθευτεῖ κάποιος ένα διαφημιζόμενο φάρμακο, να συμβουλευτεῖ τό γιατρό ή τό φαρμακοποιό του.

Ἡ ένέργεια αὐτή τοῦ Υπουργεῖου εἶναι πολύ χρήσιμη, διότι προφυλάσσει τούς πολίτες από άλόγιστη ή κακή ή επικίνδυνη χρήση κάποιου φαρμάκου.

Άλλά τό έν λόγω Υπουργεῖο θά ἔπρεπε να μᾶς προστατεύει και από έναν άλλον κίνδυνο, πού προέρχεται από τήν άσκηση «ιατρικῆς» και παροχή ὀδηγιῶν υγείας από ομάδες ή μεμονωμένα άτομα πού οὔδεμίαν σχέση ἔχουν με τήν ιατρική ἐπιστήμη και τίς ὑπηρεσίες υγείας τῆς Πολιτείας.

Πολλοί «έπαγγέλλονται» «θεραπεία» άσθενειῶν με διάφορες δικῆς τους ἐπινοήσης τεχνικές και ὀργανώνουν σεμινάρια και ἡμερίδες ὅπου άναπτύσσονται ὀμιλίες με θέματα ἔχοντα σχέση, ὅπως λέγουν, με τήν «υγεία τοῦ σώματος και τῆς ψυχῆς», τήν «έναλλακτική θεραπεία», τήν «ὀλιστική αντιμετώπιση τῶν άσθενῶν» κ.ο.κ. Πολλές μάλιστα νεοφανεῖς αἱρέσεις ἐφαρμόζουν για θεραπευτικούς δῆθεν σκοπούς, τεχνικές ἐλέγχου τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ατόμου και ἀλλοίωσης τῆς συνείδησῆς του, τεχνικές ἐλέγχου τῆς βούλησης, με άπώτερο στόχο να καταστει ἄβουλο ὄν στην ὑπηρεσία τῆς αἵρεσης. Τό ἄτυχο άτομο πού ἴσως ἔχει κάποιο πρόβλημα υγείας ὑπαρκτό ή φανταστικό καταφεύγει μέσα στην άγωνία του, παρακινούμενο από διαφημίσεις τηλεοπτικές ή έντυπες, σε κάποιο «Κέντρο» και ἀφοῦ ξεδέψει τά χρήματά του και τό χρόνο του σε τεχνικές και παρακολουθήσεις σεμιναρίων, ἐμπλέκεται, χωρίς να τό καταλάβει, στά πλοκάμια τῆς αἵρεσης και γίνεται ὀπαδός της και θῦμα της για ὅλη του τή ζωή. Οἱ σέκτες δέν νοιάζονται να βοηθήσουν, αλλά να αὐτοεξυπηρετηθοῦν. Θέλουν τήν πλήρη και παντοτινή δέσμευση κάθε ατόμου, τήν προσφορά τῶν οικονομῶν του και τῆς εργασίας του για στρατολόγηση και άλλων ατόμων και συλλογή χρημάτων.

Θά ἔπρεπε λοιπόν, ὅλα τά αρμόδια Υπουργεῖα να προστατεύσουν τούς πολίτες από αὐτοῦ τοῦ εἶδους τούς κινδύνους και από τά καταστρεπτικά άποτελέσματα τῶν «θεραπευτικῶν» μεθόδων τῶν πάσης φύσεως «λατρειῶν» με θρησκευτικό ή χωρίς θρησκευτικό προσωπεῖο.

Θά αναφέρουμε ὀρισμένα παραδείγματα «δραστηριοτήτων» τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων σε τομεῖς υγείας πού ὅπως αναφέραμε άποτελοῦν προκάλυμ-

μα κάποιων άλλων επιδιώξεων. Στο «πρόγραμμα δραστηριοτήτων Μαρτίου-Απριλίου 2002 του Όμιλου «Σύνθεση-Όλιστική θέαση ζωής» παρέχοντας πληροφορίες για «άτομικές συνεδρίες» διαφόρων «θεραπευτικών» τεχνικών όπως: «Βιοενεργειακή θεραπεία», «κρυσταλλοθεραπεία», «ϊριδολογία», «ύδροθεραπεία παχέος έντέρου» κ.λ.π. κ.λ.π.

Κάποια άλλη ομάδα, πού παραθέτει μόνο τό τηλέφωνό της, μās «πληροφορεῖ» μέ μεγάλη άφίσα της, πού τοιχοκολήθηκε σέ πολλά σημεία τής Ἀθήνας καί τών Προαστείων της, ὅτι ὀργανώνει σεμινάριο «ψυχολογίας καί φιλοσοφίας» μέ τό ἐξῆς διαφημιστικό «μήνυμα» τέχνασμα: «ὄ,τι νομίζεις, αὐτό εἶσαι. Καί ὄ,τι ὄνειρεύεσαι, αὐτό μπορεῖς νά γίνεις...». Ἄλλη ὀμάδα διαφημίζει σέ μικρά φυλλάδια πού τοποθετοῦνται στά «παρμπρίζ» τών αὐτοκινήτων, ὅτι πραγματοποιεῖ ὀμιλίες γιά τή «θεραπεία τοῦ ἄγχους καί τήν ἀπόκτηση ψυχικῆς ἡρεμίας» καί γιά τίς αἰτίες πού «ὀ νοῦς ἀρρωσταίνει τό σῶμα». Ἡ «Ἐμπνοή» μέ τίς «ἡμέρες ἐξερεύνησης! !!» μās «πληροφορεῖ» μέ διαφημιστικό της φυλλάδιο ὅτι πραγματοποιεῖ «δημιουργικά ἐργαστήρια» καί «σεμινάρια» (ἀκριβοπληρωμένα) «χοροθεραπείας», «εἰκαστικῆς θεραπείας», ἀπό ἄτομα πού ἔχουν «εἰδικότητα» σ' αὐτούς τούς τομεῖς. Ἀναφέρεται τό ὄνομα τής «χοροθεραπεύτριας» καί τής «εἰκαστικῆς θεραπεύτριας». «Συνεργασία πολιτῶν» προαστείου μās (πολιτική ὀργάνωση) ἀπήλυθνε στίς ἀρχές τοῦ 2002 πρόσκληση πρός τούς δημότες νά παρακολουθήσουν «ἐκδήλωση-συζήτηση» μέ θέμα: «ἐναλλακτικές θεραπείες στή σύγχρονη ἐποχή». Τό Feng Shui House ὑπόσχεται «καλοτυχία...», «ὑγεία...», «ἐπιτευξη στόχων...», «συν-τροφικότητα...», «οἰκονομική εὐμάρεια...», «δύναμη...», «προστασία...»! ! γιά ὄσους «θέλουν νά τ' ἀποκτήσουν», (μέ τό ἀζημιώτο φυσικά γιά τήν κίνηση). Καί μās προτρέπουν οἱ ἰθύνοντες τής κίνησης ἔμμεσα ἢ ἄμεσα νά μὴν προβαίνουμε σέ ἀγορές ἀκινήτων χωρίς τή γνώμη «συμβούλων» της. Πωλητής οἰκοπέδων μās πληροφόρησε ὅτι ἔρχονται ὀρισμένοι ν' ἀγοράσουν οἰκόπεδο καί φέρνουν μαζί τους «σύμβουλο» τοῦ «Φένγκ Σουῖ». Τό «Κέντρο Πολιτισμοῦ καί Ἀναζήτησης Δίοδος» τοῦ Στ. Λάζαρη σέ περιοδικό πού ἐκδίδει δημοσιεύει ἄρθρα «ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν» καί πλῆθος διαφημίσεων «ἄλλων» προϊόντων «θεραπευτικῶν» καί θεραπευτικῶν τεχνικῶν, ὅπως τήν «ὀλιστική μέθοδο γιά καλύτερη ὄραση χωρίς γυαλιά...», τήν «γεμμοθεραπεία», τήν «ἀπο-

δεσμευτική (;)», «ὀμοτοξικολογία (;)», «μεσοθεραπεία (;)», «ὀξυγονο-ὀζονοθεραπεία (;)», κ.ο.κ. Ἄλλο παρομοῖο εἶδος περιοδικό δημοσιεύει προτάσεις τοῦ Φένγκ Σουῖ πού συνοδεῦουν τά «εἶδη χώρου Φένγκ Σουῖ». Προτείνει CD καί μουσικές κασσέτες μέ «πνευματική» μουσική «γιά θεραπεία, χαλάρωση, διαλογισμό, γιά εἰρηνική καί χαρούμενη ἀτμόσφαιρα». Ὑπεύθυνη σχετικῆς τηλεοπτικῆς ἐκπομπῆς «ἐκπέμπει» ἰατρικές ὀδηγίες καί ὑγιεινιστικές συμπεριφορές ἀνεξέλεγκτα (ἀπαγορεύεται, ἔλεγε σέ μιά ἐκπομπή, νά τρώμε πατάτες, ντομάτες, μελιτζάνες, πιπεριές! ! !).

Τά «Κέντρα» οἱ «Σχολές» καί τά Ἔντυπα πού ἀσχολοῦνται μέ τίς «ἐναλλακτικές θεραπείες» καί ὄχι μόνο, εἶναι τόσα πολλά, πού ὄλο τό περιοδικό δέν θά ἐπαρκοῦσε καί νά τ' ἀναφέρουμε ἀκόμη. Καί τό περίεργο εἶναι ὅτι οἱ «διαμορφωτές τής κοινῆς γνώμης» δέν ἀσχολοῦνται μ' αὐτό τό θέμα. Δυστυχῶς οἱ δυνάμεις πού κρύβονται πίσω ἀπ' ὄλες τίς κινήσεις τής Νέας Ἐποχῆς εἶναι ἀνυπάκουες καί ἀνεξέλεγκτες. Ὁ Ἰατρικός Σύλλογος τής Χώρας μās δέν ἔχει ἀσχοληθεῖ σοβαρά μέ τό πελῶριο αὐτό θέμα. Μέ μιά φράση ἀργκό θά λέγαμε ὅτι «ἔχουμε χάσει τή μπάλα». Νομίζει κανεῖς ὅτι δέν ὑπάρχει ἐλπίδα νά νικήσει ἡ λογική. Γι' αὐτό καί ἡ ἀγωνία μās δέν ἔχει ὄρια. Οἱ δυνάμεις πού ἐκμεταλλεύονται τόν ἀνθρώπινο πόνο καί πόθο ξεφυτρῶνουν συνεχῶς σάν μανιτάρια. Ὅπως σάν μανιτάρια ξεφυτρῶνουν καί οἱ «φιλανθρωπικές κινήσεις» πού ζητοῦν «συμπαραστάση καί συμμετοχή» τών ἐλεημόνων συνανθρώπων μās.

«Τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας προειδοποιεῖ...» γιά κάποια φάρμακα. Ἄς ἀσχοληθεῖ καί μέ τό θέμα τής παράνομης ἄσκησης τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος πού ἀποτελεῖ μεγάλη ἀπειλή γιά τήν ὑγεία καί τήν προσωπικότητα τών Ἑλλήνων. Σήμερα δίνει τήν ἐντύπωση, μέ ὄσα ἀσχολεῖται γιά τήν προστασία τών πολιτῶν, ὅτι ἔχει σταματήσει μπροστά σέ μιά κατάσταση πού τρέχει ἐρήμην του. Καί αὐτή ἡ θέση του ἐπαυξάνει τήν ἀγωνία μās.

Η «ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ»

Ἐπρόκειτο τήν 6^η Δεκεμβρίου 2002, πρὶν ἀπό ἕνα μῆνα περίπου, νά ἐκδικαστεῖ στό Συμβούλιο τής Ἐπικρατείας προσφυγή τής «Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τής Σαηεντολογίας» (ὅπως αὐτοαποκαλεῖται χωρίς νά ἔχει σχετική ἄδεια ἀπό τήν Πολιτεία νά εἶναι καί νά λέγεται «Ἐκκλησία»). Ἡ προ-

σφυγή αυτή από την έν λόγω οργάνωση, κατετέθη στο Άνωτατο Άκυρωτικό δικαστήριο της χώρας μας, επειδή η Πολιτεία απέρριψε αίτησή της για την ίδρυση «εγκτήριου οίκου». Το άρμόδιο για την περίπτωση αυτή Υπουργείο Παιδείας, έχοντας προφανώς υπ' όψιν του τις καταδικαστικές αποφάσεις Έλληνικών δικαστηρίων κατά του πρώην Κ.Ε.Φ.Ε. δέν έπεσε στην παγίδα του Ίανου με τά δύο πρόσωπα και δέν έδωσε την έγκρισή του στην αίτηση της Σαηεντολογίας.

Όπως είναι γνωστό τό Κ.Ε.Φ.Ε. διαλύθηκε με απόφαση Πρωτοβαθμίου Έλληνικού Δικαστηρίου για παράνομη δραστηριότητα κ.λ.π. τό 1996. Τό Έφετείο στό όποίο προσέφυγε τό Κ.Ε.Φ.Ε. επικύρωσε την απόφαση του Πρωτοδικείου τό 1997 και έδωσε οριστικά τέλος στη δραστηριότητα του σωματείου αυτού, τό όποιο σύμφωνα με τίς αποφάσεις των δικαστηρίων είχε παρεκκλίνει του σκοπού του. Χαρακτηριστικό είναι τό απόσπασμα της απόφασεως του Έφετείου πού λέγει: «Άπεδείχθη με πληρότητα ότι τό Κ.Ε.Φ.Ε. είναι μιά οργάνωση με ολοκληρωτικές δομές και τάσεις πού στην ουσία περιφρονεί τόν άνθρωπο, ένω ενεργεί κατ' έπιφαση και μόνον έλεύθερα, προκειμένου και αποκλειστικά νά προσελκύσει μέλη τά όποια στην συνέχεια ύφίστανται πλήση έγκεφάλου με άπώτερο σκοπό τή δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης, ώστε νά θρυσκόμαστε ένώπιον άβουλων όντων, τά όποια έχουν χάσει τή δυνατότητα λήψεως αποφάσεων».

Τό Κ.Ε.Φ.Ε. (Σαηεντόλοτζυ) άσκησε άναίρεση ένώπιον του Άρειού Πάγου κατά της αποφάσεως αυτής. Άλλά ξαφνικά τό Κ.Ε.Φ.Ε. παραιτείται από την άναίρεσή του λίγες μέρες πριν την έκδικασή της, αναφέροντας τό έξης «αίτιολογικό»: «Έπειδή μετά την 24-4-98 όμόφωνη απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του σωματείου μας νά προβεί σε διάλυσή του, δεδομένου ότι ή λειτουργία του δέν καλύπτει πλέον τίς θρησκευτικές, πνευματικές και λατρευτικές ανάγκες των Έλλήνων Σαηεντολόγων (υπογράμμιση δική μας), κατέστη άνευ άντικειμένου ή συζήτηση της από 17-2-98 υπ' αριθμ. καταχωρήσεως 147/1998 αίτησεως άναιρέσεως του σωματείου μας κατά της υπ' αριθμ. 19493/1997 αποφάσεως του Έφετείου Άθηνών..... Πά τούς άνωτέρω λόγους παραιτούμεθα του δικογράφου...».

Λογική δικολαβισμού. «Άυτόδιαλύεται» ένα σωματείο πού διέλυσαν τά Δικαστήρια! ! Αυτό όμως είναι πάγια τακτική της πολυεθνικής οργάνωσης

της Σαηεντολογίας. Νά «παραιτείται» δηλαδή την τελευταία στιγμή από έκδικάσεις τελικές για νά χρησιμοποιεί τό έπιχείρημα ότι ή απόφαση ή συγκεκριμένη δέν ήταν τελεσίδικη.

Τό ίδιο μήνυμα έπιχειρεί νά περάσει και με την τελευταία παραίτησή της από την αίτηση άκυρώσεως στό Συμβούλιο Έπικρατείας κατά της απόφασεως του Υπουργού Παιδείας. Λένε σε ανακοίνωσή τους οι Έλληνες Σαηεντολόγοι (Έλευθεροτυπία 9-12-2002), ότι απέσυραν την προσφυγή τους από τό Συμβούλιο της Έπικρατείας, διότι διέπιστωση ότι τό Υπουργείο Παιδείας στήριξε την απόφασή του νά μήν ικανοποιήσει τό αίτημά τους, σε πολυσέλιδη γνωμάτευση της Ίερās Συνόδου. «Ή άνάρμοστη αυτή συμπεριφορά εκ μέρους του Υπουργείου μας έπεισε (λένε στην ανακοίνωσή τους) για τό γεγονός ότι δέν ύπάρχει καμμία περίπτωση νά τύχει ή Έκκλησία μας (;) (των Σαηεντολόγων δηλ.) έντιμης μεταχείρησης επί της χορήγησης εγκτήριου οίκου και έπομένως αποφασίσαμε νά άποσυρθούμε από τό πεδίο αυτό της άδικίας». Άνακοινώνουν άκόμη ότι θά προσφύγουν στον Υπατο Άρμοστή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. (γνωστός από παλαιότερες εκθέσεις του) και θά καταγγείλουν τή στενή και άπροκάλυπτη συνεργασία της Κυβέρρησης με την Έκκλησία της Ελλάδος». Πόσο «στενή» είναι ή συνεργασία, τό διαπιστώσαμε στό θέμα των ταυτοτήτων. Έπομένως για την Σαηεντολογία τό θέμα δέν εκλείσει.

Ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεξίζόπουλος στό βιβλίο του «Ναζισμός με άλλο πρόσωπο» αναφέρει δήλωση του Dr. Ralf Abel ότι ή Σαηεντόλοτζυ με την εκάστοτε έπιχειρηματολογία της κακομεταχειρίζεται δικαστικές αποφάσεις. Ή διαστρέβλωση δικαστικών αποφάσεων είναι στοιχείο της μεθοδολογίας της, γράφει στό ίδιο βιβλίο ό π. Άντώνιος: «Άνακοινώνει ή Σαηεντόλοτζυ ότι κέρδισε δίκες πού δέν έγιναν ποτέ ή πού τά δικαστήρια δέν άσχολήθηκαν με την ουσία των καταγγελιών, αλλά με τυπικά θέματα και νομικές παραλήψεις. Έτσι έχει «περάσει» σε άνημέρωτους κυρίως δημοσιογράφους σε παγκόσμια κλίμακα τό σλόγκαν «ή Σαηεντόλοτζυ δέν έχει καταδικαστεί ή δέν έχει χάσει προσφυγές σε καμμία χώρα».

Ή κ. Κλαίρ Σαμπολιόν στό Παγκόσμιο Συνέδριο Συλλόγων Πρωτοβουλιών Γονέων (Παρίσι 1980) είπε: «Συγκεντρώνουμε τό ύλικό απ' όλες τίς δίκες και τούς δικαστικούς άγώνες πού έγιναν μαζί με όλα τά ντοκουμέντα... έχουμε την έμπειρία

ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ὀργάνωσης Σαηεντόλοτζυ καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μούν, διηγοῦνται παντοῦ ἐσφαλμένα πράγματα σχετικά μέ αὐτά τά θέματα. Λένε ὅτι κέρδισαν μιά δίκη πού δέν ἔγινε καθόλου. Τότε θά τοὺς ποῦμε: ἔχουμε τά πρακτικά αὐτῆς τῆς δίκης. Κι ἔτσι ἔχουμε τά ἀπαραίτητα στοιχεῖα σέ μιά π.χ. μήνυση συκοφαντία. Αὐτές οἱ δίκες εἶναι διεθνεῖς καί γι' αὐτό καλοῦμε μάρτυρες ἀπό ἄλλες χώρες καί καταθέτουν συγκεκριμένα γεγονότα».

Ἔτσι ὅσα μετέρχεται ἡ διεθνῆς Σαηεντολογία θυμίζουν «τερτίπια» τοῦ ἥρωα τοῦ πολυδιαβασμένου σέ παλαιότερες ἐποχές βιβλίου τοῦ Κρότσε τοῦ ὀνομαζόμενου Μπερτόλδου. Οἱ παλαιότεροι θά θυμοῦνται πόσο εἶχε εἰσχωρήσει στό λεξιλόγιό μας τό ὄνομα τοῦ Μπερτόλδου μέ τό ὅποιο χαρακτηρίζονταν ἄτομα πού μέ μεθόδους καί τεχνάσματα πονηρά διαστρέβλωναν γεγονότα καί καταστάσεις πρὸς «ἴδιον ὄφελος».

«Τό γάρ πολύ τῆς θλίψεως...». Γύρω ἀπό τήν «παραίτηση» τῆς Σαηεντολογίας ἀπό τήν ἐκδίκαση τῆς αἰτήσεώς της στό Συμβούλιο Ἐπικρατείας διατυπώθηκαν καί δημοσιεύτηκαν ἀποκαλυπτικά ἄρθρα καί γνωματεύσεις. Τίς ἀναδημοσιεύουμε γιά νά ἐνημερωθοῦν οἱ ἀναγνώστες μας γιά τό ἐν λόγω θέμα πληρέστερα.

**ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΟΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥΣ
ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΟΥΝ
ΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

«Τά μάζεψαν» γιά τόν Οἶκο

**Σήμερα ἐπρόκειτο νά συζητηθεῖ στό Σ.τ.Ἐ.
ἡ προσφυγή τοῦ πρώην ΚΕΦΕ -
Ἐνακούφιση γιά τοὺς γονεῖς
τῶν παιδιῶν-θυμάτων**

Ρεπορτάζ: Βικτωρία Νταγκουνάκη.

«ΑΝΕΚΡΟΥΣΑΝ πρῦμναν» οἱ Ἕλληνες σαϊεντολόγοι, ἀπό τήν προσπάθειά τους νά ἀναγνωριστοῦν ὡς ἐκκλησία στή χώρα μας!

Κι ἐνῶ σήμερα ἐπρόκειτο νά συζητηθεῖ τό αἴτημά τους στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, τελευταία στιγμή καί προφανῶς λόγω τῆς διαφαινόμενης ἤττας τους, παραιτήθηκαν.

Τό ὀξύμωρο εἶναι πῶς τό ἐλληνικό παράρτημα τῆς Σαϊεντολογίας ἐμφανιζόταν ἐπί χρόνια ὡς φι-

λοσοφικό σωματεῖο, μέ τήν ἐπωνυμία «Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδας» (ΚΕΦΕ).

Κατηγοροῦσαν μάλιστα ὅποιον τοὺς χαρακτηρίζε θρησκεία, ἐνῶ σ' ἐπιστολή τους πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τό 1995, τόνιζαν: «Δέν εἴμαστε θρησκεία, δέν εἴμαστε πολλῶ μᾶλλον αἵρεση. Ἡ ἔνταξη σέ θρησκεία εἶναι μιά συνειδησιακή κατάσταση πού λείπει ἀπό τά μέλη μας, πού ἔχουν συνείδηση χριστιανική ὀρθόδοξη!»

Μετά τή διάλυση

Ἐστώσο τό ΚΕΦΕ, μετά τή διάλυσή του ἀπό τό Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν -τό ὅποιο ἔκρινε πῶς πρόκειται γιά μιά ὀργάνωση ὀλοκληρωτική κι ἐπικίνδυνη- ἔσπευσε νά μεταλλαχθεῖ σέ ἀστική ἐταιρεία, μέ τήν ὀνομασία «Ἑλληνικό Κέντρο Διανοητικῆς καί Σαϊεντολογίας». Καί στή συνέχεια νά αὐτοανακηρυχθεῖ σέ ..... «Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαϊεντολογίας», μέ προφανή στόχο νά παρουσιαστεῖ ὡς διωκόμενη θρησκευτική κοινότητα ἀπολαμβάνοντας τήν προστασία τοῦ Συντάγματος. Ἔτσι, κατέθεσε στό Ἰπουργεῖο Παιδείας αἴτηση γιά χορήγηση ἄδειας λειτουργίας εὐκτηρίου οἴκου. Τήν ὁποία, ὅμως, ὁ κ. Π. Εὐθυμίου ἀπέρριψε, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2000, βασιζόμενος στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων.

Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ ὀργάνωση προσέφυγε στό Σ.τ.Ἐ., μέ αἴτημα τήν ἀκύρωση τῆς ὑπουργικῆς ἀπόφασης. Κατέθεσε μάλιστα καί πρόσθετους λόγους, ζητώντας νά κριθεῖ ἀντισυνταγματική ἡ νομοθεσία γιά τή χορήγηση ἀδειῶν λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων. Ἐστώσο, οἱ προτάσεις τοῦ εἰσηγητή Π. Παρραῶ -καί ὡς πρὸς τήν οὐσία καί ὡς πρὸς τοὺς πρόσθετους λόγους- ἦταν ἀρνητικές εἰς βάρος της. Μέ τό δεδομένο ὅτι αὐτές κατά κανόνα γίνονται δεκτές, προφανῶς οἱ σαϊεντολόγοι θέλησαν νά ἀποφύγουν τήν τελική δυσμενῆ κρίση τοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ δικαστηρίου. Κι ἔσπευσαν νά παραιτηθοῦν, μέ συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο πού ἔδωσαν στό δικηγόρο τους Γιώργο Μαῦρο.

Ἡ ἐξέλιξη αὐτή χαιρετίσθηκε μέ ἐνθουσιασμό ἀπό τοὺς γονεῖς πού τά παιδιά τους ἔχουν μπλεχτεῖ στά γρανάζια τῆς Σαϊεντολογίας. Ὅμως, τά βασικά τους ἐρωτήματα παραμένουν ἀναπάντητα: Γιατί ἐπιτρέπεται στήν ὀργάνωση νά συνεχίζει τήν ἐπικίνδυνη δράση της;

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΦΕΤΕΙΟΥ «Διεφθαρμένη κι επικίνδυνη»

«Η ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΙΑ είναι σχιζοφρενική και παρανοϊκή οργάνωση» (Απόφαση του Έφετείου της Καλιφόρνια, 16-10-1994).

«Η Σαϊεντολογία είναι διεφθαρμένη, διότι βασίζεται στα ψέματα και στην απάτη κι έχει ως πραγματικό σκοπό τα χρήματα και την εξουσία για τον ιδρυτή της, Λ. Ρόν Χάμπαρντ, τή σύζυγό του κι εκείνους που βρίσκονται κοντά σ' αυτόν. Είναι καταχθόνια, διότι επιδίδεται σε αισχρές πρακτικές τόσο προς τους οπαδούς της που δέν συμμορφώνονται τυφλά, όσο και προς εκείνους έξω από αυτήν, που την επικρίνουν ή της αντιτίθενται. Είναι επικίνδυνη, διότι θγαίνει έξω για να αιχμαλωτίσει ανθρώπους, ειδικώς παιδιά και εύπεπτα στους νέους και να τους διαποτίσει δογματικά, να τους κάνει πλύση εγκεφάλου, ώστε να γίνουν τυφλοί αιχμάλωτοι κι εργαλεία της ομάδας -που ισχυρίζεται ότι είναι θρησκευτική- απομακρύνοντας τους από την κανονική σκέψη, ζωή και σχέσεις με τους άλλους». (Απόφαση βρετανικού Πρωτοδικείου, 23-7-1984, η οποία επικυρώθηκε από το αρμόδιο έφετειο).

Η νομολογία

Τις συγκλονιστικές, πράγματι, αποφάσεις των διεθνών δικαστηρίων για την οργάνωση αναλύει ο έγκριτος επίκουρος καθηγητής Νομικής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Κυριάκος Κυριαζόπουλος, σε ειδική μελέτη του. Τίτλος της: «Σαϊεντολογία: Γνωστή θρησκεία ή ψευδοθρησκεία;»

Η Σαϊεντολογία δέν έχει αναγνωριστεί σε καμία χώρα της Ευρώπης, εκτός από τή Σουηδία και τή Πορτογαλία.

Στήν 'Αμερική

Έξιςου αρνητικές ήταν και οι αποφάσεις των αμερικανικών δικαστηρίων, που έκριναν ότι ή οργάνωση επιδιώκει τό θρησκευτικό κάλυμμα για λόγους φορολογικής απαλλαγής, ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί έμπορική έπιχείρηση. Μόνον ή Όμοσπονδιακή Έφορία (IRS) αναγκάστηκε να τή θεωρήσει θρησκευτική, ύστερα από 26 χρόνια δικαστικής διαμάχης και κάτω από ειδικές περιστάσεις, παραβιάζοντας βέβαια μέ τήν απόφασή της τήν αρχή του κράτους δικαίου. Και να τί συνέβη: Όπως αποκάλυψαν οι «New York

Times», οι σαϊεντολόγοι πλήρωσαν ντετέκτιβ, προκειμένου να συλλέξουν στοιχεία για τήν προσωπική κι επαγγελματική ζωή άξιωματούχων τής IRS. Π.χ., αν αυτοί είχαν έξωσυσυγικές σχέσεις, αν έπιναν πολύ, αν είχαν ανάμειξη σε ύποθέσεις διαφθοράς, κ.λ.π.

Κάτω από τό βάρος αυτών των έκδιασμών, οι άξιωματοῦχοι τής IRS τήν αναγνώρισαν.

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Μελέτη του καθηγητή του ΑΠΘ Κ. Κυριαζόπουλου

ΨΕΥΔΟΘΡΗΣΚΕΙΑ ΜΕ ΒΟΥΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

ΩΣ ΑΝΕΙΛΙΚΡΙΝΗ θρησκεία ή ψευδοθρησκεία έκριναν τή Σαϊεντολογία όλα σχεδόν τά άμερικανικά, γερμανικά, βρετανικά κι άλλα ξένα δικαστήρια. «Όμως» -όπως διευκρινίζει στή μελέτη του ο κ. Κυριαζόπουλος- «Η θρησκευτική απάτη ισодυναμει μέ ποινική απάτη, σύμφωνα μέ τήν άποψη ειδικού Άμερικανού επιστήμονα. Όπότε, έφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις, στην Έλλάδα διώκεται μέ τό άρθρο 386 του Ποινικού Κώδικα.

Ένδεικτικά κι όπως προκύπτει από τέτοιες ξένες αποφάσεις, ή «Ίδρυτική Έκκλησία» τής σαϊεντολογίας:

- Είναι άπληστη, άφου ό ίδιος ό ιδρυτής τής διακηρύσσει προς τίς ύπηρεσίες του... «να κάνουν χρήματα, να κάνουν περισσότερα χρήματα, να κάνουν άλλους να παράγουν ώστε να κάνουν χρήματα»!...
- Επιδιώκει κυρίως έμπορικό σκοπό, άφου, άλλωστε, προκαλεί τούς ένορίτες «πελάτες», τίς ιεραποστολές «franchises», τίς έκκλησίες «όργανισμούς». Πουλᾶ σχεδόν όλες τίς «θρησκευτικές» ύπηρεσίες και τά προϊόντα της σε ύψηλές τιμές. Διαθέτει σημαντικά έτήσια κέρδη και άποθεματικά μετρητά σε τράπεζες τής Έλβετίας, προς όφελος του ιδρυτή και τής οικογένειάς του.

Έκδιασμός

- Έφαρμόζει τό ότιτινγκ. Δηλαδή, βάζει τά μέλη να έξομολογούνται και χρησιμοποιει τά «μυστικά» τους για έκδιασμό, αν θελήσουν να φύγουν.

- Διεισδύει σέ κυβερνητικούς καί κοινωνικούς οργανισμούς γιά νά άποτρέπει έπιθέσεις εις βάρος της ή νά τούς ελέγξει.
- Μέ τήν έπικίνδυνη εκπαίδευσή της, μπορεί νά μετατρέψει τά άτομα σέ «πρόθυμους σκλάβους».
- Τά μέλη άποκόβονται άπό τό οικογενειακό, φιλικό, επαγγελματικό περιβάλλον.
- Οί διαφωνούντες, έντός κι εκτός όργάνωσης, κηρύσσονται στόχοι έπιθέσης. Παράδειγμα, ό δρ. Κλάρκ. Οί σαϊεντολόγοι διένειμαν φυλλάδια στό νοσοκομείο όπου δούλευε καί καλοῦσαν όποιον είχε εγκληματικές κατηγορίες εις βάρος του νά τίς πει, μέ άμοιβή 25.000 δολάρια (τό 1981). Κατόπιν, εκλεψαν τό φάκελο έργασίας του, έδωσαν συνέντευξη Τύπου έναντίον του, του άσκησαν άγωγές. «Ρίξε άρκετή λάσπη καί κάποια θά κολλήσει», προσθεύει ή όργάνωση.

Έμπορικός σκοπός

Θά χρειάζονταν τόμοι γιά νά παραθέσει κανείς τό τρομακτικό ύλικό πού βαρύνει τήν όργάνωση κι αναλύεται στή μελέτη. Συμπερασματικά, πάντως, καί σύμφωνα μέ τήν κατάληξη στό κείμενο του κ. Κυριάκου Κυριαζόπουλου:

«Η Σαϊεντολογία καί ειδικότερα ή ελληνική άστική εταιρεία της, είναι άνειλικρινής θρησκεία, διότι: Έχει κύριο έμπορικό σκοπό γιά ιδιωτικό συμφέρον των κορυφαίων στελεχών της. Πουλάει υπηρεσίες καί προϊόντα ψυχοθεραπείας, μέ σκοπό τό χρήμα καί τήν έξουσία καί χρησιμοποιεί μέσα άντίθετα πρός τά ανθρώπινα δικαιώματα».

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου 2002 - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

**«Πληροφοριακό Δελτίο»
της Συνοδικής Έπιτροπής επί των αιρέσεων**

Η ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ούτε κατά τό Έλληνικό Σύνταγμα, ούτε κατά τήν Έλληνική Νομοθεσία, ούτε κατά τήν Εύρωπαϊκή Σύμβαση Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ούτε κατά τόν Έπουργό Έθνικης Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ούτε κατά τό Συμβούλιο της Έπικρατείας καί δεβαίως ούτε κατά τήν Όρθόδοξη Έκκλησία είναι θρησκεία ή Σαηεντολογία.

Ό Έπουργός Έθνικης Παιδείας καί Θρησκευμάτων μέ τήν Α3-88/17.10.2000 άπόφαση ειχεν άπορρίψει τήν αίτηση της λεγομένης "Έλληνικης Έκκλησίας της Σαηεντολογίας" γιά χορήγηση άδείας λειτουργίας εύκτηρίου οίκου, μέ τό αιτιολογικό ότι δέν άποτελοῦν θρησκεία. Η άπόφαση του κ. Έπουργού στηρίχθηκε σέ σωρεία άποφάσεων φορέων του έξωτερικού, αλλά καί των άποφάσεων υπ' αριθμ. 7380/1996 Πρωτοδικείου Άθηνών καί 10493/1997 Έφετείου Άθηνών, μέ τίς όποιες διάταξαν τήν διάλυση του Κ.Ε.Φ.Ε. (παλαιότερος τίτλος της Σαηεντολογίας στήν Ελλάδα) λόγω σειρας παρανομιών του.

Οί Σαηεντολόγοι προσέφυγαν στό Συμβούλιο της Έπικρατείας γιά άκύρωση των άποφάσεων του κ. Έπουργού. Στή δίκη αυτή παρενέβη ή Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών κατά των Σαηεντολόγων. Καί ένώ ή υπόθεση θά εκδικαζόταν τήν 6ην Δεκεμβρίου έξ οι Σαηεντολόγοι παραιτήθησαν άπό τήν αίτηση αυτή. Έτσι ή άπόφαση της Έλληνικης Πολιτείας είναι πλέον όριστική καί άμετάκλητος. Πρέπει νά σημειωθή ότι ή εισήγηση του εισηγητού του Σ.τ.Ε. γιά τό αίτημα των Σαηεντολόγων ήταν άπορριπτική, πράγμα πού σέ συνδυασμό μέ τήν προφανή άδασιμότητα καί αναλήθεια των επιχειρημάτων τους, όδήγησε τούς Σαηεντολόγους στήν άπόφασή τους αυτή.

Μέ τήν εισήγησή του ό κ. Εισηγητής άποδεικνύει μέ συγκεκριμένα στοιχεία ότι οι Σαηεντολόγοι δέν άποτελοῦν θρησκεία καί ότι δέν άναγνωρίζονται ως θρησκεία σέ πλείστες χώρες, μεταξύ των όποιων οι ΗΠΑ, Άγγλία, Γαλλία, Γερμανία κ.λπ. Επίσης ότι επιδεικνύουν πολλάκις σοβαρότατη παράνομη δραστηριότητα στίς χώρες πού δραστηριοποιούνται καί ή όποία τούς κατατάσσει στίς επικίνδυνες καί άντικοινωνικές όργανώσεις.

Άποδεικνύεται έτσι ότι ή προσφυγή της Έκκλησίας ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας υπέρ της άποφάσεως του κ. Έπουργού ήταν άπολύτως ώφέλιμη καί χρήσιμη καί συνέβαλε άποφασιστικά μέ τά πολύτιμα στοιχεία πού προσέφερε πρός τό άνώτατο δικαστήριο της Ελλάδος, γιά τήν ιστορική καί σημαντική αυτή άπόφαση.

11.12.2002

ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥ

«Η λειτουργία του Κ.Ε.Φ.Ε. δέν καλύπτει τίς θρησκευτικές, πνευματικές καί λατρευτικές άνάγκες

τῶν Ἑλλήνων Σαηεντολόγων!». Ὡστε, λοιπόν, ὑπάρχουν θρησκευτικές καί λατρευτικές ἀνάγκες τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐν λόγῳ ὀργάνωσης. Ὅμως δέν μᾶς τά ἔλεγαν ἔτσι στίς ἀρχές τῆς 10ετίας τοῦ '90, πρὶν διαλυθεῖ τό ἀλήστου μνήμης Κ.Ε.Φ.Ε. Σέ μακροσκελῆ ἐπιστολή τοῦ τότε Κ.Ε.Φ.Ε. πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διαβάζουμε καί τὴν ἐξῆς παράγραφο: «Ἅγιοι Πατέρες, ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι... ἐπιθυμοῦμε διακαῶς νά μᾶς δοθεῖ ἡ δυνατότητα, μᾶς καί ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται γιά μᾶς, νά διευκρινήσουμε τί εἶναι ἡ Σαηεντολογία καί ἡ Διανοητική, νά τεθοῦμε ὑπό τὴν κρίσιν Σας (τό Σ κεφαλαῖο) καί νά ἀκούσουμε τίς συμβουλές Σας... **Δέν εἴμαστε θρησκεία, δέν εἴμαστε πολλῶ μᾶλλον αἴρεση** (ἡ ὑπογράμμιση δική μας). Ἡ ἐνταξη σέ θρησκεία εἶναι μιά συνειδησιακή κατάσταση, πού λείπει ἀπό τά μέλη μας πού ἔχουν συνείδηση χριστιανική ὀρθόδοξη (!). Ἡ θρησκεία προϋποθέτει δόγμα. Ὁ πατήρ Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος ἐρωτηθεῖς νά προσδιορίσει τό δόγμα τῶν Σαηεντολόγων, παρέκαμψε ἐντέχως τὴν ἐρώτηση, διότι ἀπλούστατα δέν ὑφίσταται τοιοῦτον τι!».

Καί δήλωνε ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Σωματείου ὅτι δέν εἶναι ἡ ὀργάνωση θρησκευτική κίνηση, ἀλλά ἐπιστήμη καί φιλοσοφία καί σωματεῖο «κοινῆς ὠφελείας». Σέ ἐπιστολές τους τά ἡγετικά ὄργανα τῆς ὀργάνωσης πρὸς τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί σέ πολλούς Ἱεράρχες, ἔγραφαν ὅτι ἡ κριτική τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου ἀποτελεῖ «συκοφαντία καί ναζισμό. Ἐκθέτει ἀνεπανόρθωτα τὴν Ἐκκλησία. Γι' αὐτό καί ἡ δραστηριότητα αὐτὴ πρέπει νά σταματηθεῖ καὶ ὁ Ἀλεβιζόπουλος ν' ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴ θέση του στήν Ἐκκλησία» (βλέπε: «Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο, σελ. 67 κ.έ.).

Στὴν ἐπιστολή της πρὸς τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ.λ.π. ἔγραψε τότε ἡ κ. Καραδήμα, μεταξύ ἄλλων, τά ἐξῆς: «Βρίσκομαι ἀντιμέτωπη μέ μιά ἐκκλησία πού ἔχει χάσει πρὸ πολλοῦ τὴν ἠθική της παρουσία καί μαζί καί τό ποιμνίό της. Οἱ ἄδειες ἐκκλησιές τό μαρτυροῦν. Ἔτσι λοιπόν ἀρνοῦμαι ν' ἀκολουθήσω αὐτὴ τὴν ἐκκλησία. Νά πάρετε ἐσεῖς τώρα τό μαστίγιο πού δικαιοματικά σᾶς ἄφησε ὁ ΚΥΡΙΟΣ καί νά καθαρίσετε τούς χώρους. Εἶναι καιρός οἱ Ναζί νά φύγουν μιά γιά πάντα ἀπὸ τὴ χώρα μας... Καί μόνο ἔτσι θά γεμίσουν οἱ Ἐκκλησίες ξανά...». Αὐτά ἔλεγαν τότε στίς ἀρχές, ὅπως εἴπαμε, τῆς 10ετίας τοῦ '90. Μετά ὅμως τὴ διάλυση τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε. σέ

«Δελτίο Τύπου» (30 Ἰουνίου 1998) τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου Διανοητικῆς καί Σαηεντολογίας» (πρώην Κ.Ε.Φ.Ε.) ἡ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου αὐτοῦ τότε καί τώρα κ. Κατερίνα Διαμαντάρη, λέγει μεταξὺ ἄλλων: «Πρόθεσή μας εἶναι νά ἰδρυθεῖ ἡ πρώτη Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας σέ πολὺ σύντομο χρονικὸ διάστημα, ἔτσι ὥστε τά μέλη της νά μποροῦν νά πραγματοποιοῦν, τίς παραδοσιακές τελετές τοῦ γάμου, τῆς ὀνοματοδοσίας (διάβαζε βάπτισι) καί τῆς κηδείας, στόν δικό τους χωρὸ καί στήν Ἑλλάδα. (ὑπογράμμιση δική μας).

Ἡ Σαηεντολογία, λοιπόν, παρουσιάζεται ἀνάλογα μέ τὴν ἐπικρατοῦσα γι' αὐτὴ συμφέρουσα κατάσταση ἐδῶ, ἀλλά καί σέ ἄλλες χώρες, ἄλλοτε ὡς Φιλοσοφικὸ Κέντρο, ἄλλοτε ὡς ἐπιστήμη καί ἄλλοτε ὡς θρησκεία.

Ἄς τά ἔχουν αὐτὰ ὑπ' ὄψη τους ὅσοι ἀρμόδιοι καλοῦνται ν' ἀποφασίσουν ἐπὶ τέτοιων θεμάτων.

«ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ...!»

Ὁ Πρόεδρος Τζόρτζ Μπούς ἔκανε τὴ δήλωση αὐτὴ σέ μιά «σπάνια ἐπίδειξη πυγμῆς κατὰ τῶν Εὐαγγελικῶν καί Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν», πού καταφέρονται ἐναντίον τοῦ Ἰσλάμ καί τό θεωροῦν ὡς τὴν πηγὴ κάθε τρομοκρατικῆς ἐνέργειας στόν πλανήτη μας. Σέ συνάντησή του μέ τόν γενικό Γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ἀνάν, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος τόνισε «ὅτι οἱ δηλώσεις κατὰ τοῦ Ἰσλάμ πού ἐκτοξεύουν κατὰ κόρον οἱ Προτεστάντες κληρικοί στά κηρύγματά τους, συμβάλλοντας κατὰ κόρον στό κλίμα ἰσλαμοφοβίας, δέν ἀπηχοῦν αὐτὲς τῆς Κυβέρνησής του καί δέν συνάδουν μέ τίς ἀμερικανικὲς ἀρχές»... «Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν (συμπλήρωσε) σέβεται τούς Μουσουλμάνους καί τὴν ἰσλαμικὴ πίστη. Ἡ χώρα μας βασίζεται στήν ἀνεκτικότητα... καί δέν θά ἀφήσουμε τόν πόλεμο κατὰ τῆς τρομοκρατίας ἢ τούς τρομοκράτες νά προκαλέσουν τὴν ἀλλαγὴ τῶν ἀξιῶν μας».

Σεβαστὴ αὐτὴ ἡ δήλωση τοῦ Μπούς ὡς πολιτικὴ σκοπιμότητα καί πράξη κατευνασμοῦ παθῶν καί ἐχθρότητας. Ἀλλά δέν μποροῦμε στό βωμό τῶν πολιτικῶν συμφερόντων νά θυσιάσουμε τὴν ἀλήθεια καί νά ἀποκαλοῦμε εἰρηνικὴ θρησκεία τό Ἰσλάμ, ὅταν ἡ ἱστορία ἀναφέρει καί διδάσκει τό ἀντίθετο.

Εἶναι ἡ μοναδικὴ στόν κόσμον θρησκεία πού ἔχει ἐπιβληθεῖ διὰ τῆς βίας. Ὁ βίαιος ἐξισλαμισμὸς ὑπῆρξε ὁ κύριος στόχος τῶν κατακτήσεων καί ὁ κυριότερος λόγος ἐρημνείας τῆς ραγδαίας ἐξαπλώ-

σεως τῶν Ἀράβων καί Τούρκων Μουσουλμάνων. Θεωρήθηκε μάλιστα καί θεωρεῖται ἡ βία πρὸς τοὺς «ἀπίστους» στό Ἰσλάμ ὡς πράξη λίαν εὐάρεστη στό Θεό. Ἡ ἰαχὴ «σκοτῶστε τοὺς ἀπίστους» κυριαρχοῦσε στά πεδία τῶν μαχῶν πρὶν καί κατά τὴν διάρκειά τῶν συγκρούσεων.

Ἄλλά καί στή σύγχρονη ἐποχὴ οἱ τρομοκράτες ἀρχηγοί, στρατολογοῦν τὰ μέλη τους ἀπὸ τίς χώρες τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι ὅλοι τους φανατικοὶ μουσουλμάνοι. Καί ὅταν σκοτώνουν συνήθως ἀθώους ἀνθρώπους δηλώνουν ἀπερίφραστα ὅτι «κάνουν αὐτό πού τοὺς λέει ὁ Θεός» ἢ ὅτι «βρίσκονται στό δρόμο τοῦ Θεοῦ ἐξολοθρεύοντας ἀπίστους».

Οἱ πράξεις βίας πού συμβαίνουν καί σήμερα σέ χώρες τοῦ Ἰσλάμ ἔχουν ἀφήσει ἄφωνη ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Καί δέν ἀναφερόμαστε μόνο στίς «ἀνοικτές» τρομοκρατικές ἐνέργειες ἐναντίον πλοίων, κτιρίων, μέσων συγκοινωνίας. Ἀναφερόμαστε καί στίς ἀπάνθρωπες συμπεριφορές χωρῶν τοῦ Ἰσλάμ πρὸς τίς γυναῖκες. Ὁ ἰσλαμικός νόμος ἔχει θεσπίσει τὸ λιθοβολισμό τῶν γυναικῶν μέχρι θανάτου, ὡς ποινὴ γιὰ ὅσες διαπράττουν μοιχεία. Ἡ ποινὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ σκληρὴ καί κτηνώδη τιμωρία ἀφαίρεσης ζωῆς καί ἐφαρμόζεται στό Ἰσλάμ κυρίως στίς γυναῖκες, ἀλλά καί σέ ἄνδρες. Οἱ ὀδηγίες στό Νόμο εἶναι σαφεῖς. Οἱ πέτρες δέν πρέπει νά εἶναι οὔτε μεγάλες, οὔτε μικρές γιὰ νά μὴν ἐπιταχύνεται, ἀλλά οὔτε καί νά ἐπιβραδύνεται ὁ θάνατος. Ζητοῦμε συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀγνωστές μας γιατί θά ἀναφέρουμε ἀπάνθρωπες συμπεριφορές, ἀλλά πρέπει νά τὸ κάνουμε, γιατί ἡ σιωπὴ παρατείνει τὴν ἀποκρουστικὴ αὐτὴ κατάσταση, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μέ θρησκευτικὸ μανδύα καί ὡς πράξη «εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ». Ἡ διὰ λιθοβολισμοῦ ποινὴ ἀφαίρεσης ζωῆς στό Ἰσλάμ εἶναι διαφορετικὴ γιὰ τοὺς ἄνδρες καί διαφορετικὴ γιὰ τίς γυναῖκες. Γιὰ τίς γυναῖκες σκάβουν οἱ δήμοι λάκκο βαθύτερο καί τίς θάβουν ζωντανές μέχρι τὸ λαϊμὸ μέ τὰ χέρια σκεπασμένα μέσα στό χῶμα. Τὸ κοράνι ὅμως γιὰ τοὺς ἄνδρες «θεσπίζει» διαφορετικὴ διαδικασία. Τὰ χέρια μένουν ἐλεύθερα καί ἂν τὰ καταφέρει νά βγεῖ ἀπὸ τὸ χωμάτινο τάφο, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι βαθύς, ὅπως τῶν γυναικῶν, μπορεῖ νά κερδίσει καί πάλι τὴ ζωὴ. Ἀναφέρονται περιπτώσεις πού ἔχουν σωθεῖ ἄνδρες, δραπετεύοντας ἀπὸ τὸν «τάφο» τους. Ἐνῶ στίς γυναῖκες δέν ἔχει συμβεῖ ποτέ αὐτό. Αὐτές μένουν καί πεθαίνουν ἀργά μέ τὴ μεγαλύτερη ἀγωνία καί ὀδύνη πού μπορεῖ νά γνωρίσει ἄνθρωπος στή γῆ.

Ποῦ εἶστε φεμινίστριες νά διαμαρτυρηθεῖτε...!

Εἶναι γνωστές μερικές περιπτώσεις, ὄχι ὅλες, γυναικῶν πού ἔχουν ὑποστῆ τὸν ἀπάνθρωπο λιθοβολισμό. Θά ἀναφέρουμε μόνο κάποιες τελευταῖες, ὅπως τῆς 18χρονης Ἀμπόκ Ἄλφα Ἀκόκ ἀπὸ τὸ Σουδάν, τῆς Σαφίγια Χουσεϊνὶ καί ἄλλων ἀνωνύμων πού εἶδαμε κατάπληκτοι ἀπὸ τηλεοράσεως νά ἐκτελοῦνται κρυμμένες μέσα στή φοβερὴ «μπούργκα», κυρίως στό Ἀφγανιστάν.

Μιά τελευταία περίπτωση ἔχει ἀπασχολήσει πιὸ πολύ τὴν ἀνθρωπότητα καί ἔχει κάνει τὸ γύρο τοῦ κόσμου, προκαλώντας ὀδυνηρὴ ἐντύπωση. Πρόκειται γιὰ τὴν Ἀμίνα Παουάλ πού εἶδαμε τὴ συγκινητικὴ φωτογραφία της μέ ἓνα ὑπέροχο μωρὸ στὴν ἀγκαλιὰ της, σέ ἐφημερίδες καί περιοδικὰ καί στίς ὀθόνες τῆς τηλεοράσεως. Ἡ Ἀμίνα ἔχει καταδικαστεῖ σέ θάνατο διὰ λιθοβολισμοῦ, μέ τὴν κατηγορία τῆς μοιχείας. Ἡ ποινὴ αὐτὴ θά ἐκτελεστεῖ ὅταν τὸ μωρὸ τῆς Ἀμίνας θά ἔχει ἀπογαλακτιστεῖ. Βλέπετε εἶναι καί «φιλεύσπλαγχνος» ὁ ἰσλαμικός νόμος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς συγχώρησε τὴν πόρνη καί ἀπέτρεψε τὸν λιθοβολισμό της μέ τὴν θεϊκὴ ἐκείνη φράση «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω». Καί ἐδέχθη τὸ μῦρο ἄλλης ἀμαρτωλῆς, ἡ ὁποία ἐνῶ ἄλειφε τὰ ἄχραντα πόδια Του μέ τὸ πολύτιμο ἄρωμα καί τὰ σπόγγιζε μέ τίς πλεξίδες τῶν μαλλιῶν της, τὰ κατέβρεχε συνάμα μέ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας της.

Τελευταῖα εἶδαμε νά διαπράττονται φρικαλεότητες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διοργανώσεως τῶν διεθνῶν «καλλιστείων» σέ ἰσλαμικὴ χώρα. Καί παρακολουθήσαμε ἔκπληκτοι τίς ἔντρομες «καλλονές» νά φεύγουν ἄρον ἄρον γιὰ νά συνεχίσουν τὴν ἐπίδειξή τους σέ ἄλλη χώρα.

Κύριε Μπούς, δέν εἶναι τὸ Ἰσλάμ εἰρηνικὴ θρησκεία. Τὸ εὐχόμαστε ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα. Λένε ὅτι στό Ἰράν τείνει νά ἀτονίσει ὁ ἀπάνθρωπος αὐτὸς νόμος τοῦ λιθοβολισμοῦ μέχρι θανάτου. Ἡ τελευταία ἐκτέλεση γυναίκας, λένε, ἔγινε στό Ἰράν τὸ 2001 καί ὑπάρχει πρόθεση νά καταργηθεῖ ἐντελῶς ἡ θανατικὴ ποινὴ. Ἄλλά ὁ Ἰσλαμικός νόμος πού θεωρεῖ «μακάριο» ὅποιον μουσουλμάνο πεθάνει σκοτώνοντας «ἀπίστους» πότε θά καταργηθεῖ; Αὐτὸς ὁ νόμος παρῶθεῖ τοὺς καμικάζι σέ πράξεις αὐτοκτονίας, παρασύροντας στό θάνατο ἀθώους ἀνθρώπους.

Εὐλογημένη Ὁρθοδοξία πού ἔχεις κάνει πράξη ζωῆς τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας ν' ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθρούς μας. Ὁ γέροντας Παῖσιος ἔλεγε στοὺς ἐπισκέπτες του: «Πρέπει ν' ἀγαπᾶμε μέ ὅλη μας τὴν

καρδιά τούς έχθρους μας». «Καί τούς Τούρκους, γέροντα;» τοῦ εἶπε κάποιος. «Ναί, καί τούς Τούρκους» ἀπάντησε ὁ ἅγιος ἄνθρωπος. «Ἄν δέν ἀγαπᾶμε τούς Τούρκους, δέν θά δοῦμε Παράδεισο».

Ἄς ἀφήσουμε λοιπόν τήν πολιτική ὑποκρισία καί ἄς ἐπιχειρήσουμε ὅλοι μία σταυροφορία πραγματικῆς εἰρήνης καί ἀνθρωπιᾶς γιά τό καλό ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Εὐχόμαστε ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ νά θρονασθεῖ στίς καρδιές ὄλων τῶν ἀνθρώπων γιά νά σταματήσουν οἱ πράξεις βίας σέ ὅλους τούς κατοίκους τῆς γῆς μας, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καί ἐθνικότητας.

ΔΙΑΦΟΡΑ «ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ»

1. Ἐπό... ἀπόσταση

Τό ἔχουμε ὑπογραμμίσει κι ἄλλες φορές, ὅτι τό περιοδικό μας δέν ἀσχολεῖται, δέν σχολιάζει καί δέν προβάλλει θέματα πού ἀφοροῦν πολιτικές πρακτικές ἢ ἐνέργειες πού ἔχουν σχέση μέ κομματικές γραμμές καί ἀντιπαραθέσεις πολιτικῶν τῆς χώρας μας. Δέν μποροῦμε ὅμως νά μείνουμε ἀπαθεῖς καί νά μὴν κρίνουμε τήν τακτική ὀρισμένων ἀρχηγῶν κομμάτων κατά τήν δοξολογία τῆς πρώτης Ἰανουαρίου κάθε ἔτους στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἀθηνῶν ἢ κατά τούς ἀγιασμούς στίς ἐνάρετες τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Βλέπουμε λοιπόν τότε κάποιους νά πλησιάζουν τόν Ἀρχιεπίσκοπο, νά κινοῦν τά χεῖλη τους ἐν εἶδει εὐχῆς, ἀλλά νά μὴν θέλουν ὄχι μόνον νά φιλήσουν τό Σταυρό πού κρατάει ὁ Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό δεξί του χέρι, γιά εὐλογία τους, ἀλλά οὔτε νά τόν κοιτάξουν. Κρατοῦν κάποια ἀπόσταση ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τά μάτια τους ἀτενίζουν στό κενό ἐπιδεικτικά καί ἀποχωροῦν «ὑπερήφανοι» γιά τήν πράξη τους αὐτή.

Δικαίωμά τους νά τηροῦν ὅποια στάση θέλουν ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πίστεως. Τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου νά πιστεύει ἢ νά μὴν πιστεύει, δέν τήν παραβιάζει οὔτε ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Βέβαια ἐμεῖς λυπούμεθα διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού γυρίζουν τήν πλάτη τους πρός τόν Σωτήρα μας καί τό σύμβολο τῆς σωτηρίας μας, τό Σταυρό Του. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔκλαιε ὅταν ἀναφερόταν στούς «ἐχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ» (Φιλιπ. γ' 18), διότι ἐγνώριζε ὅτι «οἱ τά ἐπίγεια φρονοῦντες» τό τέλος τους θά εἶναι ἡ ἀπώλεια (Φιλιπ. γ' 19).

Ὁ ἴδιος ἔκαυχᾶτο διά τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου μας (Γαλατ. σ' 14) καί κήρυττε ἀδιαλείπτως «Χριστόν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίους μέν σκάνδαλον, Ἑβραίοι δέ μωρίαν».

Δικαίωμά τους λοιπόν νά πρεσβεύουν ὅτι θέλουν καί νά τηροῦν ὅποιαδήποτε στάση ἐπιθυμοῦν ἐναντι τῶν ἱερῶν μας συμβόλων, οἱ ἐπώνυμοι ἄρχοντες ἢ οἱ ἀνώνυμοι πολῖτες. Μᾶς γεννάται ὅμως μία ἀπορία: γιατί εἰσέρχονται στούς ναούς τῆς Ἐκκλησίας μας ἐφ' ὅσον δέν πιστεύουν εἰς ὅ,τι ὑπάρχει ἢ τελετουργεῖται μέσα σ' αὐτούς καί περιφρονοῦν ὄχι μόνον τά τελούμενα, ἀλλά καί τά σύμβολα πού ὑπάρχουν στούς ναούς; Εἶδαμε μάλιστα καί τό ἐξῆς περιεργό τελευταῖα: Νά γίνεται «ἐπικήδειος» σέ προαύλιο κοιμητηρίου, συζύγου ἀρχηγοῦ κόμματος, νά ἐκφωνοῦνται λόγοι, ἀλλά νά ἀπουσιάζουν κατόπιν ἐπιθυμίας τους οἱ τελοῦντες τά μυστήρια ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι θά ἀνέπεμπαν δεήσεις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος. Εὐχές ἀναπέμπει ἡ Ἐκκλησία μας κατά τήν ἀκολουθία τῆς κηδείας. Παρακαλεῖ τόν Κύριον νά συγχωρήσει τόν συγκεκριμένο ἀποβιώσαντα καί νά «τάξει τήν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται». Ψάλλει πολλές ἱκετηρίες εὐχῆς θαυμάσιες ὅλες, ποιητικά ἀριστουργήματα. «Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονεν πρόξενος», λέγει ἕνας ὕμνος. Καί συνεχίζει: «εἰ μὴ γάρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκτο· διό τόν μεταστάντα ἀνάπαυσσον Κύριε, ὡς φιλόανθρωπος».

Ὁ λαός μας γνωρίζει ὅλη αὐτή τήν ὑμνολογία καί προσδοκᾷ ὠφέλειαν ἀπό τήν τελετή «εἰς κεκοιμημένους», γιά τό δικό τους ὁ καθένας ἄνθρωπο. Γι' αὐτό ἐπιζητοῦν τήν τέλεση νεκρώσιμης ἀκολουθίας ἔστω καί ἂν ὁ ἀποβιώσας ὑπῆρξε φανερός πολέμιος τῆς Ἐκκλησίας, ἄθεος ἢ αἰρετικός. Καί ἂν οἱ ποιμένες φέρουν ἀντιρρήσεις λόγῳ τῆς ἱστορίας τοῦ κεκοιμημένου, οἱ οἰκεῖοι του διαμαρτύρονται «συμφωνούντων» καί πολλῶν δημοσιογράφων, πού ὁμιλοῦν γιά «ἀστοργία», «σκληρότητα» καί «φανατισμό» τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ξέρομε ὅτι οἱ ἀνήκοντες σέ κάποιους πολιτικούς χώρους δέν πιστεύουν στήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Θεωροῦν τόν ἄνθρωπο σάν ἱστορία μόνον ἐπί τῆς γῆς. Μαζί μέ τόν Πίνδαρο παραδέχονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι «ὄνειρου σκιά». Πῶς νά μιλήσεις σ' αὐτούς καί νά σέ καταλάβουν γιά κατὰ χάριν θέωση τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Λέγουν στούς «ἐπικήδειους» λό-

γους τους ότι οι άνθρωποι τελειώνουν εδώ, αλλά παραμένουν τά έργα τους, πού τους καθιστούν άθανατους. Ουδέν άνοητότερον τούτου κατά τήν έκφραση τών καθαρευουσιάνων. Άφήνει βέβαια κάποια ιστορία καλή ή κακή, αλλά οι πράξεις του τόν συνοδεύουν ενώπιον του δίκαιου Κριτού κατά τήν κρίσιν του, διά νά λάβει ανάλογον ανταπόδοσιν. Αύτά... «κατά παρέκκλισιν».

«Ψίδι στον κόρφο τους»

«Κάπου στήν Εύρώπη ή στήν Άμερική ή στήν Ίαπωνία «γεννήθηκαν» κατά τούς ισχυρισμούς τής «έπισκόπου» τών Ραελιανών Μπριζίτ Μπουασελιέ τά πρώτα κλωνοποιημένα μωρά. Τά Μ.Μ.Ε. «δούϊξαν» από αύτή τήν πληροφορία τήν όποία συνόδευσαν μέ τήν «ήσσανος σημασίας» παρατήρηση ότι ό κλώνος ανήκε σέ ζευγος λεσβίων. Συνεντεύξεις επί συνεντεύξεων τής «έπισκόπου» Μπουασελιέ και του ήγέτου τής αίρεσης τών Ραελιανών Κλόντ Βοριλόν, είδαν τό φώς τής δημοσιότητας τούς τελευταίους μήνες, όπου δηλώνουν οι δύο αυτοί εκπρόσωποι τής σέκτας, ότι ή εταιρεία Clonaid έτοιμάζει τήν κλωνοποίηση 2000 ατόμων σέ «πρώτη φάση». Η αίρεση αύτή μέ τήν όποία έχουμε ασχοληθεί στό παρελθόν, πιστεύει «ότι ή ανθρωπότητα προέρχεται από τούς έξωγήνους πού μās κλωνοποίησαν» και ότι «τελικός στόχος τής αίρεσης είναι νά δώσει στους ανθρώπους ως δώρο μέσω τής κλωνοποίησης τήν άθανασία!».

Πολλοί έπιστήμονες διατυπώνουν άμφιβολίες και άντιρρήσεις σέ όσα ή Μπριζίτ πού είναι σύζυγος του Ρίκι Λί Ριέρ (μορφή άρχηγική τών Ραελιανών) ύποστηρίζει και δηλώνει. Έκείνο όμως πού έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι όλες οι αίρέσεις όπως τών Ραελιανών, δημιουργούνται, αναπτύσσονται και εϋδοκμοϋν στίς Η.Π.Α. Πολλοί έρευνητές λέγουν ότι ή μεγάλη και δυνατή αύτή χώρα προστατεύει και χρησιμοποιεί τίς σέκτες σαν «δούρειο ίππο» στήν Εύρώπη και σέ άλλες Ήπειρους. Άς προσέξει όμως ή ύπερδύναμη, μήπως άνεχομένη και προωθώντας οργανώσεις ολοκληρωτικής μορφής «φυλάει φίδι στον κόρφο της». Οι αίρέσεις αποτελούν τούς ίους στό ύγιές κοινωνικό σώμα τής ανθρωπότητας. Οι ιοί κάποτε μπορεί νά καταστοϋν άνεξέλεγκτοι, όπως ό ίός του Ήιτζ, και τότε ή ανθρωπότητα θά πληρώσει ακριβά τήν τακτική της νά άνέχεται κάθε κοσμοθεωρία και «πίστη» και κυρίως «πρακτική», εν όνόματι τής «άρχης» τής άνοικτης κοινωνίας. Άς συνέλθουμε πριν νά είναι αργά.

3. Περί εικόνων

Παγία τακτική του περιδοικού μας είναι νά μήν άναμειγνυόμαστε σέ ένδοεκκλησιαστικά θέματα πού τίθενται από ιεράρχες διαφωνούντες σέ ενέργειες ή άποφάσεις κ.λ.π. τών όργάνων Διοίκησης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Τό διακόνήμά μας είναι ή προστασία τής οικογενείας και του ατόμου από τήν έπιδημία τών αίρέσεων και τής παραθρησκείας, παρέχοντας πλήρη έννημέρωση στους Όρθοδόξους πιστούς μας περί τών κινδύνων πού τούς άπειλούν από τήν δραστηριότητα τών ποικιλωνύμων ομάδων και όργανώσεων πού δροϋν στή χώρα μας.

Όταν όμως δηλώσεις Έκκλησιαστικών παραγόντων και ποιμένων και μάλιστα ιεραρχών, δημιουργούν προϋποθέσεις έκμετάλλευσης από τίς αίρέσεις τών δηλώσεων αυτών, για νά πολεμήσουν τήν Έκκλησία μας, μέ τό έπιχείρημα ότι «αύτά πού λέμε έμείς τά λενε και οι Δεσποτάδες σας», δέν έχουμε τό δικαίωμα νά σιωπήσουμε και νά μήν τονίσουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι ή δημοσιοποίηση μέ συνεντεύξεις σέ Μ.Μ.Ε. ατομικών άπόψεων περί εκκλησιαστικών ζητημάτων, παρέχει στή φαρέτρα τών σεκτών επί πλέον όπλα στίς προσηλυτιστικές τους δραστηριότητες.

Η συνέντευξη ιεράρχου σέ Άθηναική έφημερίδα περί εικόνων και άλλων θεμάτων προξένησε τεράστια ζημία, διότι οι έχθροί μας στήν πίστη μας (Μάρτυρες του Ίεχωβά, Πεντηκοστιανοί κ.λ.π.) στό «άπό σπίτι σέ σπίτι» έργο τους κρατοϋν, όπως μās έχουν πληροφορήσει, φωτοτυπημένα αντίγραφα τής εν λόγω συνεντεύξεως και τά έπιδεικνύουν σέ όσους προσπαθοϋν, νά προσηλυτίσουν μέ «έπιχειρήματα» εκ τών «έσω». Η γνωστή ρήση «τά κάστρα πέφτουν από μέσα» έχει εφαρμογή πλήρη στήν περίπτωση αύτή.

Υπάρχουν άρμοδιότεροι από έμάς πού μίλησαν ή θά μιλήσουν θεολογικά περί τών θαυματουργικών εικόνων και άλλων συναφών θεμάτων. Άλλωστε ή Έκκλησία κατεδίκασε ως αίρετικούς τούς εικονομάχους και διετύπωσε διά τής έδδόμης Οικουμενικής Συνόδου τήν όρθόδοξη θέση, μέ τήν ύπεροχη φράση: «ή γάρ τής εικόνας τιμή επί τό πρωτότυπον διαβαίνει». Η «θύελλα» βέβαια θά παρέλθει όπως παρήλθαν όλες οι δύσκολες στιγμές στήν ιστορία τής Έκκλησίας μας. Η ζημία όμως πού έγινε στίς αστήρικτες ψυχές δέν παρέχεται. Πολλές ψυχές κινδυνεύουν νά χαθοϋν. Γι' αυτό ή ευθύνη όλων μας είναι μεγάλη.

Μετά τή συνέντευξη ἐμφανίστηκε «ἀκαδημαϊκός διδάσκαλος», «ἀναλυτής ἐπικαίρων θεμάτων», ὁ ὁποῖος ἔγραψε σέ ἄρθρο του ἐπί τοῦ δευτέρου θέματος τοῦ ἀρχιερέως καί μίλησε γιά προσπάθεια «λαδώματος» τοῦ Θεοῦ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν μέ τά χρήματα πού «ρίχνουν στό παγκάρι». Ὅμως οἱ πιστοί πού δίνουν τόν ὄβολό τους «ἐθελουσίως καί αὐτοβούλως» (βλέπετε εισητήριο δέν ὑπάρχει, ὅπως στά Μουσεῖα) γνωρίζουν πού πηγαίνουν τά χρήματα πάρα πολύ καλά, διότι τά διαχειρίζονται στίς περισσότερες περιπτώσεις οἱ ἴδιοι πού εἶναι ὑπεύθυνοι τῶν πολλῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖ πού δέν γνωρίζει ὁ Ἕλληνας πολίτης πού πηγαίνουν τά χρήματα, εἶναι ὅταν καλεῖται νά πληρώσει λίγα ἢ πολλά σέ κάποιους ὀργανισμούς ἢ στήν Ἐφορία. Γι' αὐτό δηλώνει ἀναληθῆ εἰσοδήματα καί προσπαθεῖ νά «κλέψει» τό Δημόσιο στίς δηλώσεις του πρὸς τήν Ἐφορία. Αὐτά ἐν συντομίᾳ.

4. Ἀπό ἐκπληξη σέ ἐκπληξη

Καί πάλι τό Ὑπουργεῖο Παιδείας συνιστᾷ διά τῶν ὀργάνων του τήν παρακολούθηση ταινίας μέ θέμα τίς μαγικές ἐπιδόσεις τοῦ Χάρι Πότερ. Ἡ Περιφερειακή Δ/ση Πρωτ. καί Δευτερ. ἐκπαίδευσης Κεντρικῆς Μακεδονίας ἀπέστειλε ἔγγραφο σέ ὅλα τά σχολεῖα (Δημοτικά καί Γυμνάσια) τῶν Νομῶν Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικῆς, Πιερίας, καί Πέλλας, στό ὁποῖο ἀναφέρει ὅτι: «**Ἡ τοπική ὁμάδα ἐπιλογῆς θεαμάτων γιά μαθητές...** ἀφοῦ παρακολούθησε τήν ταινία **Ἡ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ἡ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ**» ἐνέκρινε τήν παρακολούθηση τῆς παραπάνω ταινίας ἀπό τούς μαθητές τῶν σχολείων τῆς Α/βάθμιας καί Β/βάθμιας Ἐκπαίδευσης (Δημοτικά καί Γυμνάσια)». Ἐπίσης ἐνέκρινε τήν παρακολούθηση καί τῆς ταινίας **Ἡ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ** ἀπό τούς μαθητές τῶν σχολείων Β/βάθμιας Ἐκπαίδευσης (Γυμνάσια, Ἐνιαῖα Λύκεια καί ΤΕΕ). Καί παρακαλεῖ (διάβαζε διατάσσει) τούς Δ/ντές Ἐκπαίδευσης «νά μεριμνήσουν γιά τήν ἐνημέρωση ὅλων τῶν σχολικῶν μονάδων ἀρμοδιότητάς τους». Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Χρήστος Πάσχος καί οἱ «σύν αὐτῶ» δέν «πῆραν» εἶδηση γιά τό θόρυβο πού ἔχουν δημιουργήσει διεθνῶς τά βιβλία τῆς Ρόουλινγκ καί δέν ἔχουν (περιέργως) ἐνημερωθεῖ γιά τίς τοποθετήσεις ἐπί τῶν βιβλίων αὐτῶν καί τῶν σχετικῶν ταινιῶν, προσωπικοτήτων διεθνούς κύρους, ὅπως καί Ἐνώσεων ἐκπαιδευτικῶν κ.λ.π.

«Δέν ξέρεις», λέει ὁ λαός μας, «δέν ρωτᾷς ὄμως».

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Μέ ἐξαιρετική ἐπιτυχία συνεχίζεται ἡ λειτουργία τοῦ «**Σεμιναρίου Ὁρθόδοξου Πίστεως**» **στό Ἐνοριακό Κέντρο Ἁγίας Παρασκευῆς**, ὁδός **Ἀποστόλου Παύλου 10** μέ ὀργανωτικό καί ὀικονομικό φορέα τήν Π.Ε.Γ. Τό Σεμινάριο αὐτό, πού ὀνομάζεται καί «**Σεμινάριο οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία**», γίνεται σέ πλαίσια πραγματικῆς ἀδελφικῆς κοινωρίας καί ἀνετις συζήτησης. Λειτουργεῖ μέ ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου καί τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου καί κατά τή διάρκειά του βοήθησε πολλούς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερα νέους νά βγοῦν ἀπό καταστάσεις τρομοκρατίας καί ὑπαρξιακά ἀδιέξοδα, μετά ἀπό βιωματική διαπίστωση πῶς ὑπάρχει νόημα στή ζωή, νόημα πού ἀνταποκρίνεται στήν ὑπαρξιακή ταυτότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ὀμιλίες τοῦ Σεμιναρίου γίνονται ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές **κάθε Κυριακή ὥρα 11.30 ἕως 13.00**. Συνιστοῦμε ἐγκαρδίως στούς φίλους καί συνεργάτες μας νά συνεχίσουν τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου καί νά φέρουν καί κάποιον ἄλλον μαζί τους φίλο ἢ γνωστό τους. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους πράξεις μας ἀποτελοῦν τό σημαντικότερο διακόνημα φιλανθρωπίας, πολύ ἀνώτερο ἀπό τό εὐλογημένο ὄντως διακόνημα τῆς παροχῆς ὑλικῆς βοηθείας στούς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

- **Ἐκπαιδευτικό Σεμινάριο τῆς Π.Ε.Γ.** Ἦδη πραγματοποιήθηκαν κατά τήν περίοδο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2002, δύο ἡμερίδες. Ἡ πρώτη ἔγινε στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Παγκρατίου, τήν **1^η Νοεμβρίου** καί ἡ δεύτερη στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Παρασκευῆς, τοῦ ὀμωνύμου προαστείου, τήν **2^η Δεκεμβρίου**. Μετεῖχαν σέ κάθε ἡμερίδα περί τούς 100 περίπου συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ἀκούσουν εισηγήσεις ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές σέ θέματα διακονίας ὑπέρ τῶν πλανημένων ἀδελφῶν μας. Προηγεῖται κάθε ἡμερίδας κατασκευαστική Θεία Λειτουργία καί μετά τίς ὀμιλίες-εισηγήσεις ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές, ἀκολουθεῖ γεῦμα, ὅπου οἱ σύνοδοι ἀπολαμβάνουν πνεῦμα ἀδελφικῆς κοινωρίας καί ἀγάπης. Οἱ ἐπόμενες ἡμέ-

ρίδες θά πραγματοποιηθοῦν στίς **18 Ἰανουαρίου**, καί στίς **22 Φεβρουαρίου 2003**.

Στίς ἡμερίδες αὐτές καταρτίζονται οἱ συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. γιά νά προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους σέ θέματα ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀπευθύνονται στήν Ἑνωσι γιά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν ἀπό τήν αἰρετική ἐπιβουλή. Μποροῦν νά παρακολουθήσουν τίς ἡμερίδες ἐκπαιδευτικοί, ἀστυνομικοί καί ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων Ἑσωτερικῶν καί Δικαιοσύνης (ἔχουν ἐκδοθεῖ συστάσεις τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν), προκειμένου νά γνωρίσουν τό σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας καί ν' ἀντιμετωπίσουν ἀνάλογα φαινόμενα πού συναντοῦν στίς ὑπηρεσίες τους, ἀπό ἐξευρωπαϊκά ρεύματα, αἱρέσεις, τάσεις

πού ἀπειλοῦν τό Ὁρθόδοξο φρόνημα καί τίς πνευματικές καί πολιτιστικές μας ἀξίες.

- **Ὁμάδες Ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης.** Στά πλαίσια καταρτισμοῦ εἰδικῶν συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ., γιά νά μποροῦν νά ἐπιληφθοῦν συγκεκριμένων περιπτώσεων καί ζητημάτων συνεχίζεται ἡ **λειτουργία «ὀμάδων ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης»**, σέ συγκεκριμένες ἡμέρες καί ὥρες τῆς ἐβδομάδας. Στό «ἐργαστήρι» αὐτό γίνεται σέ βάθος ἔρευνα τῶν αἰρετικῶν, ἐξωχριστιανικῶν καί ἐξευρωπαϊκῶν τάσεων, ἡ ὀριοθέτηση τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ ὀρθόδοξου πολιτισμοῦ ἔναντι αὐτῶν τῶν τάσεων καί ἀναζητοῦνται τρόποι ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα.

Ραδιοφωνικές ἐκπομπές

Ἀπό τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

- 1) **Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή. Κάθε Τρίτη 5.30 - 6 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ **π. Κυριακός Τσουρός** (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).
- 2) **Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως. Κάθε Δευτέρα 8-9 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἑνωσι Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 3) **Ἐκκλησία καί Ἐκκλησίες, Αἱρέσεις καί παραθρησκεία. Κάθε Τετάρτη 3 - 3.30 μ.μ.** Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια **Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου**.
- 4) **Ὁρθοδοξία καί κακοδοξία. Κάθε Παρασκευή 5.30 μ.μ.** Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ **Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Γούβαλης**.

Ἱστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr

Ἱστοσελίδα τῆς Π.Ε.Γ.: www.ppu.gr.

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, **Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρως Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)**, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὅσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ἰδίως στήν προαναφερόμενη ὀμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπὶ πολλὰ χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἡ ὅποια δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ή ολοκληρωμένη σειρά 5 τόμων του **κ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ, Δ.Θ. ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ** με ὀρθόδοξο Πατερικό σχολιασμό τῶν εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν περικοπῶν ὀλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ γιὰ τὴν σειρά: **ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ**, πού διαλαμβάνει:

Α΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν - Ἐκδοση Β΄ βελτιωμένη- Ἀθήναι 2001, σελ. 295.

Β΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στοὺς Ἀποστόλους τῶν Κυριακῶν - Ἀθήναι 2001, σελ. 407.

Γ΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια καὶ τοὺς Ἀποστόλους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν - Ἀθήναι 2001, σελ. 269.

Δ΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στὰ Εὐαγγέλια ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003 (ὑπὸ ἐκτύπωση), σελ. 407.

Ε΄ ΤΟΜΟΣ: Σχόλια στοὺς Ἀποστόλους ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003 (ὑπὸ ἐκτύπωση), σελ. 384.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: **ΙΕΡΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ "Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"- ΜΗΛΕΣΙ ΑΤΤΙΚΗΣ -190 15 ΠΑΛΑΤΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.**

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἡ σειρά στὰ κεντρικά βιβλιοπωλεῖα θρησκευτικῶν βιβλίων.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ: Γίνονται στὰ τηλέφωνα τῆς Π.Ε.Γ. 210-6082271 καὶ 210-6396665 καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου: 2295-98261.

Ἡ χρησιμότητα τῆς σειράς:

1. Πρόκειται γιὰ ἕναν ζῶντα, ὑπαρξιακό καὶ οἰκοδομητικό Πατερικό σχολιασμό τῆς ἐν Χριστῷ ἐνυποστάτου Ἀληθείας, πού ἀποκαλύπτει τὸν ὑπέρτατο δυναμισμό τοῦ "κατ' εἰκόνα Θεοῦ" πλασθέντος ἀνθρώπου καὶ τὸν δημιουργικό ἐξοπλισμό του γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῶν ἐναντιώσεων καὶ ἀδιεξόδων τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.

2. Τό σύγχρονο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ζωοποίηση τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῆς "κατὰ φύσιν" λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεώς της.

3. Ἡ προσφερόμενη σωτηριώδης κοινωνία ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ζωοποιεῖ τὸν ἀνθρώπο καὶ ἀποτελεῖ τό μοναδικό του στήριγμα καὶ τὴν "μὴ κατασχύνουσα" ἐλπίδα.

4. Μέ τὴν ἀποδοχή μᾶς τέτοιας πνευματικῆς τρο-

φοδοσίας ὁ ἄνθρωπος ὑπερβαίνει τὴν ἀνισορροπία καὶ τὴν ἀφροσύνη τῆς ἁμαρτίας.

5. Τό πραγματοποιήσιμο αὐτῆς τῆς ἀποδοχῆς πιστοποιεῖται στὰ Πρόσωπα τῆς Παναγίας καὶ ὄλων τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού προβάλλουν στὴν ὑπαρξή τους τὴν βιωμένη Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Παναγία καὶ οἱ Ἅγιοι ἀγκαλιάζουν ὄλους τοὺς ἀνθρώπους μέ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου, πού ἡ ἀποδοχή τῆς διασώζει τὴν ὑπαρξὴ ἀπὸ τὴν φθορά καὶ τὸν θάνατο καὶ τὴν κάνει μέτοχο τῆς αἰωνίου ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Ἀπὸ τίς Ἐκδόσεις **Ἀθ. Σταμούλη** κυκλοφόρησε τό νέο βιβλίο τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέβα μέ τίτλο: **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ»** καὶ ὑπότιτλο: **«Δοκίμια γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, τὴν Ἱστορία καὶ τὴν Παράδοση»**. Σχετικά μέ τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφέας ἐπισημαίνει τά ἑξῆς:

«Ὅταν ὁ Διονύσιος Σολωμός γράφει στὸν "Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν" ὅτι τό 1821 ἀγωνισθήκαμε "γιὰ πατρίδα, γιὰ θρησκεία" καὶ ὅταν ὁ Φώτης Κόντογλου στὸ βιβλίο του "Πονεμένη Ρωμηοσύνη" μιλά γιὰ τὴν ἀκατάλυτη Ἑλληνικὴ φύτρα πού ἐκφράζεται σήμερα ἀπὸ τὴν "Χριστιανικὴ Ἑλλάδα", ἔχουν μπροστά τους τίς ἱερέες σκιές ἀναριθμῆτων Ἀγίων, Μαρτύρων, Πατέρων, συγγραφέων, διδασκάλων, ἡρώων καὶ ἀγωνιστῶν. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν χορεία τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς Διάρκειας. Ὅλοι αὐτοὶ βεβαιώνουν ὅτι χωρὶς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία αὐτὴ ἡ Διάρκεια, ἡ συνέχεια, θά εἶχε διακοπεῖ ἴσως ἀνεπανόρθωτα.

Μιά ταπεινὴ προσπάθεια νά προσεγγίσουμε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀγωνία αὐτῶν τῶν μορφῶν εἶναι καὶ τό πόνημα πού κρατᾶτε στὰ χέρια σας».

Ὁ κ. Κωνσταντίνος Χολέβας γεννήθηκε στὴν Θεσσαλονίκη τό 1957. Εἶναι Πολιτικός Ἐπιστήμων, ἀρθρογράφος ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ ἱστορικῶν θεμάτων καὶ συνεργάτης τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας. ἔχει συγγράψει τά ἑξῆς βιβλία: «Πιά μιά δυναμικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ» (1994 - Βραβεῖο Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Χριστιανικῶν Γραμμάτων). «Ἑλληνισμοῦ Ἐνόρασις» (1997). «Ὁρθοδοξία καὶ ἐθνικὴ ταυτότητα» (2000). «Ἡ ἐθνικὴ μας ταυτότητα στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποιήσεως» (2001).

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

Περιπλανήσεις σε δρόμους του Εωσφόρου

Ένα βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου

**ΕΠΙΚΑΙΡΟ
ΟΣΟ ΠΟΤΕ!**

Τώρα που ο Σατανισμός
κτυπά επίσημα την πόρτα μας!

π. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΔΡ. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Η ΧΑΜΕΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

**ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ
ΣΕ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΘΙΑΛΙΟΓΟΣ"

Προμηθευθείτε το βιβλίο από τα βιβλιοπωλεία ή από την Π.Ε.Γ.
στα τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665